

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 31 grudnia 1977 r. **Nr 4***

TREŚĆ:

31.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1977 r.

w sprawie wart przeciwpożarowych

(Dz. U. Nr 23, poz. 98)

Na podstawie art. 12, ust. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) i art. 2, ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 1972 r. o funduszu gminnym (Dz. U. Nr 49, poz. 313) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Obowiązek pełnienia wart przeciwpożarowych przez osoby fizyczne może być wprowadzany przez gminne rady narodowe (rady narodowe miast i gmin) w okresie od 1 marca do 31 października.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może być wprowadzony na obszarze całej gminy albo w poszczególnych miejscowościach:

1) o dużym zagrożeniu pożarowym, gdzie występuje zwarta i palna zabudowa, jeżeli co najmniej 30% budynków jest krytych materiałami łatwo zapalnymi lub jeżeli istnieje niebezpieczeństwo szybkiego rozprzestrzenienia się pożaru i zagrożenia życia ludzkiego oraz dóbr materialnych,
2) w związku z zagrożeniem pożarowym powstałym w wyniku długotrwałej suszy lub prowadzenia prac żniwno-omłotowych, albo nasilenia prac polowych.

§ 2. Gminne rady narodowe (rady narodowe miast i gmin):

1) w uchwale wprowadzającej obowiązek pełnienia wart przeciwpożarowych określają miejscowości, na których terenie wprowadza się ten obowiązek, okres, na jaki wprowadza się warty, z zaznaczeniem, czy jest to warta pełniona w dzień, czy w nocy, a ponadto — jeżeli liczba osób zobowiązanych do pełnienia tego obowiązku — udzielają naczelnikom gmin (miast i gmin) zezwolenia na zatrudnienie wartowników;
2) ustalają regulamin organizowania i pełnienia wart przeciwpożarowych, który powinien w szczególności określać:
   a) godziny pełnienia warty przeciwpożarowej,
   b) szczegółowe czynności osób pełniących wartę przeciwpożarową,
   c) znaki rozpoznawcze dla osób pełniących wartę przeciwpożarową;
3) podają treść regulaminu do publicznej wiadomości w sposób przyjęty na terenie gminy lub miejscowości.

§ 3. Obowiązek pełnienia warty przeciwpożarowej może być nałożony na właściciela (posiadacza) nieruchomości lub na jednego z członków jego rodziny wspólnie z nim zamieszkałego, z wyłączeniem osób wymienionych w art. 12, ust. 3 ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

§ 4. 1. Umowę o pracę ze stałym wartownikiem zawiera naczelnik gminy (miasta i gminy).

2. Stałemu wartownikowi przysługuje wynagrodzenie zasadnicze ustalone w stawce godzinowej określonej w przepisach w sprawie najniższych wynagrodzeń zasadniczych stosowanych w uspołecznionych zakładach pracy. Stawka ta może być zwiększona o 50%.

3. Do stałego wartownika mają odpowiednie zastosowanie przepisy w sprawie czasu pracy i zasad wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu.

4. Za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej przysługuje stałemu wartownikowi dodatek nocny w wysokości 15% godzinowej stawki.

5. Wynagrodzenie wartownika jest wolne od podatku od wynagrodzeń i składniki na cele emerytalne.

§ 5. 1. W razie zatrudnienia stałych wartowników osoby fizyczne zobowiązane do pełnienia warty prze-

ciwpożarowej ponoszą w zamian za osobiste jej pełnienie świadczenia pieniężne na pokrycie kosztów zatrudnienia wartowników — proporcjonalnie do obowiązku pełnienia przez nie warty i wysokości wynagrodzenia wartowników.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wykonać świadczenia pieniężne w terminie i w wysokości ustalonej przez naczelnika gminy (miasta i gminy) w urzędzie gminy (miasta i gminy).

3. Nie wykonane świadczenia pieniężne podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 6. 1. Świadczenia pieniężne, o których mowa w § 5, ust. 1, zalicza się do dochodu funduszu gminnego.

2. Koszty związane z zatrudnieniem stałych wartowników nie mogą przekroczyć wysokości wpływów uzyskanych z tytułu świadczeń pieniężnych osób zobowiązanych.

§ 7. Sołtys, z upoważnienia naczelnika gminy (miasta i gminy), w porozumieniu z komendantem gminnym straży pożarnych, ustala:

1) środki i sposoby alarmowania,
2) trasy obchodów wartowników,
3) liczbę i imienną listę osób (wartowników) wyznaczonych na każdą wartę przeciwpożarową.

§ 8. Do obowiązków osób pełniących wartę przeciwpożarową (stałych wartowników) należy w szczególności:

1) obserwowanie zabudowań i przyległego terenu,
2) zwracanie uwagi mieszkańcom miejscowości i osobom przebywającym na jej terenie na niebezpieczeństwo powstania pożaru,
3) niezwłoczne zaalarmowanie osób znajdujących się w objętych lub zagrożonych pożarem budynkach, mieszkańców miejscowości, najbliższej jednostki straży pożarnej lub organu Milicji Obywatelskiej albo sołtysa,
4) przystąpienie do likwidacji pożaru.

§ 9. Kontrolę pełnienia warty przeciwpożarowej organizuje naczelnik gminy (miasta i gminy).

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie zasad powoływania wart przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 52, poz. 250).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
wz. J. Szydlak

32.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 sierpnia 1977 r.

w sprawie określenia rodzajów spraw należących do administracji państwowej, które z upoważnienia terenowych organów administracji państwowej mogą załatwiać kierownicy terenowych zjednoczeń, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji

(Dz. U. Nr 27, poz. 115 — wyciąg)

Na podstawie art. 61, ust. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 i z 1977 r. Nr 11, poz. 44) zarządza się, co następuje:

§ 2. 1. Naczelnicy (prezydenci) miast, naczelnicy dzielnic oraz naczelnicy gmin (miast i gmin) mogą upoważnić:

[...]

8) komendantów rejonowych straży pożarnych lub komendantów terenowych zawodowych straży pożarnych, albo dowódców oddziałów tych straży wykonujących funkcje komendantów rejonowych straży pożarnych do wykonywania zadań w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej w sprawach dotyczących zakładów i obiektów gospodarki uspołecznionej.

[...]

§ 3. 1. Decyzje w sprawach indywidualnych z zakresu administracji państwowej, wydawane z upoważnienia terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przez kierowników zjednoczeń, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji określonych w rozporządzeniu, są ostateczne.

2. Organami wyższego stopnia w stosunku do kierowników jednostek wymienionych w § 2 w sprawach objętych tym paragrafem są terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 4. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia będą rozpatrywane w trybie dotychczasowym.

§ 5. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o kierowniku, należy przez to rozumieć również dyrektora lub inną osobę kierującą jednostką organizacyjną określoną w rozporządzeniu.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 1974 r. w sprawie określenia rodzajów spraw z zakresu administracji państwowej, które z upoważnienia wojewodów i naczelników powiatów mogą być załatwiane przez kierowników terenowych zjednoczeń, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji (Dz. U. Nr 36, poz. 214).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
P. Jaroszewicz

33.

ZARZĄDZENIE NR 2 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 stycznia 1977 r.

w sprawie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach resortu spraw wewnętrznych

(Dz. Urz. MSW Nr 3, poz. 5)

Na podstawie art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za zapewnienie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych odpowiedzialni są kierownicy tych jednostek.

2. Ochrona mienia jednostki organizacyjnej resortu spraw wewnętrznych przed pożarem jest obowiązkiem każdego funkcjonariusza MO pełniącego służbę w tej jednostce oraz pracownika w niej zatrudnionego.

§ 2. 1. Komendanci wojewódzcy (równorzędni) MO, komendanci szkół i ośrodków szkolenia MO, Dyrektor Zarządu Administracyjno-Gospodarczego MSW, Dyrektor Stołecznego Zarządu Zdrowia MSW oraz dyrektorzy przedsiębiorstw podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach podległych i zaopatrywanych, a w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa osobom oraz utrzymywanie budynków, pomieszczeń, placów składowania urządzeń, instalacji i przechowywanego mienia w stanie zgodnym z obowiązującymi przepisami o ochronie przeciwpożarowej wykonują poprzez:

1) wydawanie szczegółowych instrukcji przeciwpożarowych dla poszczególnych jednostek, obiektów i stanowisk służby (pracy),

2) wyposażanie obiektów, urządzeń i instalacji w niezbędny sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe oraz zapewnienie ich stałej sprawności technicznej,

3) nadzór i kontrolę nad stanem ochrony przeciwpożarowej w jednostkach,

4) opracowywanie planów doskonalenia ochrony przeciwpożarowej oraz zapewnienie ich realizacji,

5) organizowanie szkolenia z zakresu zagadnień ochrony przeciwpożarowej,

6) współdziałanie z komendantami wojewódzkimi (równorzędnymi) straży pożarnych.

2. Dyrektor Departamentu Gospodarki Materiałowo-Technicznej MSW może w uzasadnionych wypadkach — na wniosek kierowników jednostek MSW i KGMO — wyłączyć niektóre obiekty tych jednostek z ochrony przeciwpożarowej Zarządu Administracyjno-Gospodarczego MSW i powierzyć im ochronę przeciwpożarową tych obiektów.

3. Zasady ochrony przeciwpożarowej w Komendzie Głównej Straży Pożarnych, szkołach pożarniczych i Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Ochrony Przeciwpożarowej ustali Komendant Główny Straży Pożarnych.

4. Kierownicy jednostek, o których mowa w ustępie 1—3, przesyłają do Dyrektora Departamentu Gospodarki Materiałowo-Technicznej MSW:

a) meldunki o pożarach — telefonicznie niezwłocznie po zaistnieniu pożaru oraz pisemnie w terminie 7 dni od daty zaistnienia pożaru,

b) roczne informacje o stanie ochrony przeciwpożarowej, wg zasad i w terminach ustalonych przez Dyrektora Departamentu Gospodarki Materiałowo-Technicznej MSW.

§ 3. 1. Kierownicy jednostek wymienionych w § 2, ust. 1 i § 5 zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej wykonują przy pomocy etatowych komórek (stanowisk) do spraw ochrony przeciwpożarowej.

2. Etatowe stanowiska do spraw ochrony przeciwpożarowej mogą być tworzone w jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych nie wymienionych w § 2, ust. 1, jeżeli istnieje duże zagrożenie pożarowe obiektów tych jednostek.

3. Nieetatowych inspektorów ochrony przeciwpożarowej wyznacza się w:

1) departamentach (równorzędnych) MSW i Komendy Głównej MO, wykonujących zadania o charakterze technicznym, laboratoryjnym lub posiadających zasoby archiwalne,

2) szpitalach, sanatoriach i ośrodkach wczasów,

3) wydziałach obsługi transportu komend wojewódzkich (równorzędnych) MO,

4) brygadach remontowo-budowlanych,

5) komendach miejskich, dzielnicowych, komisariatach i zmotoryzowanych odwodach MO,

6) innych jednostkach lub komórkach organizacyjnych, w których duże zagrożenie pożarowe wymaga tego.

4. Nieetatowego inspektora ochrony przeciwpożarowej wyznaczają:

1) w jednostkach MSW i KGMO — dyrektorzy tych jednostek,

2) w pozostałych jednostkach — komendanci wojewódzcy (równorzędni) MO, na wniosek kierowników jednostek zainteresowanych.

5. Dyrektor Departamentu Gospodarki Materiałowo-Technicznej MSW określi zadania wchodzące w zakres czynności etatowych komórek (stanowisk) i nieetatowych inspektorów ochrony przeciwpożarowej.

§ 4. W jednostkach wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych w zakresie zasad ochrony przeciwpożarowej stosuje się przepisy obowiązujące w jednostkach wojskowych resortu obrony narodowej.

§ 5. 1. Nadzór nad ochroną przeciwpożarową w resorcie spraw wewnętrznych sprawuje Dyrektor Departamentu Gospodarki Materiałowo-Technicznej MSW, przy fachowej pomocy Komendy Głównej Straży Pożarnych.

2. Do zadań Dyrektora Departamentu Gospodarki Materiałowo-Technicznej MSW należy w szczególności:

1) inicjowanie przedsięwzięć w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach resortu,
2) wydawanie instrukcji i wytycznych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
3) popularyzowanie osiągnięć postępu technicznego w przeciwpożarowym zabezpieczeniu jednostek resortu,
4) kontrola stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach resortu,
5) inicjowanie kierunków szkolenia z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
6) opracowywanie — dla kierownictwa resortu — informacji o stanie ochrony przeciwpożarowej i wniosków w tym zakresie.

§ 6. W jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych posiadających obiekty, których charakter i wykonywane w nich zadania uzasadniają powołanie zakładowej zawodowej, ochotniczej lub obowiązkowej straży pożarnej — straże te powołuje się na zasadach powszechnie obowiązujących.

§ 7. Traci moc zarządzenie Nr 25/71 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lutego 1971 r. w sprawie zabezpieczenia przed pożarami mienia jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. T. Pietrzak

34.

ZARZĄDZENIE NR 25 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 sierpnia 1977 r.

w sprawie wymagań w zakresie kwalifikacji i okresowych ocen kwalifikacyjnych funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 4 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wymagania w zakresie kwalifikacji funkcjonariuszy pożarnictwa zwanych dalej „funkcjonariuszami", określa tabela stanowiąca załącznik do zarządzenia.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach na stanowiska służbowe: dowódcy plutonu, szefa zmiany, kierownika centrali alarmowej, dyspozytora, szefa sprzętowni oraz mechanika sprzętu mogą być mianowani funkcjonariusze nie posiadający kwalifikacji określonych w tabeli wymienionej w ust. 1 pod warunkiem, że ukończyli oni zasadniczą szkołę zawodową i uzyskali wyszkolenie przewidziane dla podoficerów pożarnictwa oraz osiągnęli co najmniej pięcioletni okres służby w ochronie przeciwpożarowej.

3. Postanowienia ust. 2 nie dotyczą dowódców plutonu w szkołach pożarniczych.

§ 2. 1. Funkcjonariusza, który nie posiada kwalifikacji, określonych w tabeli wymienionej w § 1 ust. 1, nie można awansować na wyższe stanowisko służbowe i do wyższego stopnia pożarniczego.

2. Ograniczenia wymienionego w ust. 1 w zakresie nadania wyższego stopnia pożarniczego nie stosuje się do funkcjonariusza, który osiągnął co najmniej 25 lat służby w ochronie przeciwpożarowej lub ukończył 50 lat życia.

§ 3. 1. Nadanie stopnia majora i pułkownika pożarnictwa może być uzależnione od złożenia przez oficera pożarnictwa sprawdzianu w zakresie ustalonym przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do oficerów pożarnictwa, którzy posiadają ukończone studia wyższe odpowiadające kwalifikacjom zawodowym wymaganym na zajmowanym stanowisku.

§ 4. 1. Funkcjonariusze podlegają okresowym ocenom kwalifikacyjnym.

2. Okresowa ocena kwalifikacyjna powinna uwzględniać:

1) stopień przygotowania do wykonywania zadań służbowych, znajomość zasad służby i doświadczenie zawodowe,
2) wyniki pracy zawodowej, poczucie odpowiedzialności i staranności w wykonywaniu zadań służbowych oraz troskę o mienie społeczne,
3) stosunek do podwładnych, przełożonych, współpracowników, współżycie w kolektywie i kulturę osobistą,
4) postawę ideową i społeczno-polityczną,
5) inne cechy, jeżeli wynikają one ze szczególnych wymagań stanowiska służbowego i mają istotne znaczenie w zakresie organizacji pracy oraz wykonywania zadań w ochronie przeciwpożarowej.

3. Ujemna okresowa ocena kwalifikacyjna powinna zawierać stwierdzenie o niewywiązywaniu się przez funkcjonariusza z obowiązków służbowych i uzasadnienie dokonanej oceny.

§ 5. 1. Funkcjonariusze podlegają okresowym ocenom kwalifikacyjnym co trzy lata, a ponadto:

1) nowo mianowani — po dziewięciu miesiącach, licząc od daty mianowania,
2) przenoszeni na wyższe stanowisko służbowe — przed przeniesieniem i po upływie roku od daty objęcia tego stanowiska,

3) przewidziani do nadania stopnia pożarniczego majora pożarnictwa lub pułkownika pożarnictwa — jednocześnie ze zgłoszeniem wniosku o nadnie stopnia.

2. Okresową ocenę kwalifikacyjną funkcjonariuszy przenoszonych do innej jednostki organizacyjnej lub nie wywiązujących się z obowiązków służbowych — można sporządzić w każdym czasie.

§ 6. 1. Okresowe oceny kwalifikacyjne:

1) komendantów wojewódzkich straży pożarnych i głównych inspektorów ochrony przeciwpożarowej — sporządzają przełożeni uprawnieni do ich mianowania, po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Straży Pożarnych,

2) funkcjonariuszy nie wymienionych w pkt 1 — sporządzają przełożeni uprawnieni do ich mianowania.

2. Główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej mogą przekazać starszym inspektorom ochrony przeciwpożarowej w centralnych zarządach (zjednoczeniach, jednostkach równorzędnych) swoje uprawnienia w zakresie sporządzania ocen kwalifikacyjnych funkcjonariuszy pełniących służbę w zakładach pracy podległych tym jednostkom.

3. Okresowe oceny kwalifikacyjne funkcjonariuszy pełniących służbę w resortowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej należy sporządzać w uzgodnieniu z kierownikiem zakładu pracy, w którym funkcjonariusz pełni służbę i z właściwym terenowo komendantem rejonowym straży pożarnych.

4. Okresowe oceny kwalifikacyjne funkcjonariuszy sporządza się po zasięgnięciu opinii rady zakładowej.

§ 7. Bezpośredni przełożony zapoznaje funkcjonariusza z oceną kwalifikacyjną w ciągu 7 dni od jej sporządzenia. Fakt zapoznania się z oceną funkcjonariusz stwierdza własnoręcznym podpisem.

Minister Spraw Wewnętrznych
S. Kowalczyk

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1977 r.

Tabela wymagań w zakresie kwalifikacji funkcjonariuszy pożarnictwa

Lp.	Nazwa stanowiska służbowego	Wymagania kwalifikacyjne: wykształcenie	lata służby w ochronie przeciwpożarowej
1	2	3	4
I. Stanowiska służbowe w Komendzie Głównej Straży Pożarnych (KGSP), w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Ochrony Przeciwpożarowej (OBROP), w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej (WOSP), w szkołach chorążych pożarnictwa (SChP), w głównych inspektoratach ochrony przeciwpożarowej i w Zarządzie Głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych (ZG ZOSP).			
1	Komendant WOSP, dyrektor OBROP, zastępca komendanta WOSP, zastępca dyrektora OBROP	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze	8 8
2	Szef służby w KGSP, komendant SChP, główny specjalista, główny inspektor ochrony przeciwpożarowej, sekretarz generalny Zarządu Głównego ZOSP	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze	8 8
3	Zastępca szefa służby KGSP, zastępca komendanta SChP, kierownik zespołu KGSP, starszy specjalista	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze	6 6
4	Kierownik zespołu WOSP, kierownik zakładu WOSP, kierownik studium WOSP, kierownik zakładu OBROP, kierownik pracowni OBROP, zastępca kierownika zespołu WOSP	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze	6 6
5	Szef wydziału SChP, specjalista	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze	5 5
6	Kierownik działu WOSP, komendant kursu WOSP, starszy inspektor	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze — Szkoła Oficerów Pożarnictwa oraz Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów (wyszkolenie równorzędne).	4 4 6
7	Dowódca kompanii WOSP, dowódca kursu SChP, inspektor, kierownik sekcji	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze — Szkoła Oficerów Pożarnictwa oraz Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów (wyszkolenie równorzędne)	2 2 4

1	2	3	4
8	Zastępca dowódcy kompanii WOSP, dowódca kompanii SChP	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze — Szkoła Oficerów Pożarnictwa oraz Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów (wyszkolenie równorzędne)	— 2 4

UWAGA: Oficerowie pożarnictwa pełniący służbę w zakresie dydaktyczno-naukowym w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej obowiązani są posiadać wykształcenie wyższe.

II. Stanowiska służbowe w jednostkach terenowych

1	2	3	4
9	Komendant wojewódzki straży pożarnych	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze	8 8
10	Zastępca komendanta wojewódzkiego, komendant zawodowej straży pożarnej kategorii A, starszy inspektor wojewódzki, komendant ośrodka szkolenia	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze	6 6
11	Kierownik służby, sekretarz Zarządu Wojewódzkiego Związku OSP, inspektor wojewódzki, zastępca komendanta ZSP kategorii A, komendant zawodowej straży pożarnej kategorii B, dowódca oddziału kategorii B, starszy inspektor ochrony przeciwpożarowej w centralnym zarządzie (zjednoczeniu, jednostce równorzędnej)	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze — Szkoła Oficerów Pożarnictwa oraz Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów (wyszkolenie równorzędne)	5 5 7
12	Starszy inspektor, starszy wykładowca, zastępca komendanta zawodowej straży pożarnej kategorii B, komendant zawodowej straży pożarnej kategorii C, dowódca oddziału kategorii C, komendant rejonowy straży pożarnych	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze — Szkoła Oficerów Pożarnictwa oraz Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów (wyszkolenie równorzędne)	3 3 5
13	Wykładowca	— Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza — Wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w ochronie przeciwpożarowej i przeszkolenie pożarnicze — Szkoła Oficerów Pożarnictwa oraz Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów (wyszkolenie równorzędne)	— — 2
14	Inspektor	— Szkoła Oficerów Pożarnictwa	—

III. Stanowiska służbowe we wszystkich jednostkach ochrony przeciwpożarowej

1	2	3	4
15	Młodszy inspektor, dowódca kursu, instruktor, dowódca plutonu, szef zmiany, kierownik centrali alarmowej, starszy referent, dyspozytor, szef sprzętowni, referent, laborant	— Szkoła Chorążych Pożarnictwa — Wykształcenie średnie o kierunku przydatnym na zajmowanym stanowisku i przeszkolenie pożarnicze	— 2
16	Mechanik sprzętu	— Wykształcenie średnie o kierunku przydatnym na zajmowanym stanowisku i przeszkolenie pożarnicze	2
17	Dowódca sekcji	— Zasadnicza szkoła zawodowa i wyszkolenie podoficerskie — Wykształcenie podstawowe i wyszkolenie podoficerskie	1 2
18	Mechanik-kierowca	— Zasadnicza szkoła zawodowa i kwalifikacje w zakresie wykonywanej funkcji oraz przeszkolenie pożarnicze — Wykształcenie podstawowe i kwalifikacje w zakresie wykonywanej funkcji oraz przeszkolenie pożarnicze	— 2
19	Pomocnik mechanika sprzętu, kierowca	— Wykształcenie podstawowe i kwalifikacje w zakresie wykonywanej funkcji oraz przeszkolenie pożarnicze	—
20	Dyżurny ochrony obiektu	— Wykształcenie podstawowe i wykształcenie podoficerskie	
21	Przodownik roty, łącznik, radiooperator	— Zasadnicza szkoła zawodowa i wyszkolenie podoficerskie — Wykształcenie podstawowe i wyszkolenie podoficerskie	— 1
22	Telefonista	— Wykształcenie podstawowe i kwalifikacje w zakresie wykonywanej funkcji oraz przeszkolenie pożarnicze	—
23	Pomocnik przodownika roty	— Wykształcenie podstawowe i przeszkolenie pożarnicze	—
24	Stażysta	— Wykształcenie podstawowe	—

35.

ZARZĄDZENIE NR 34 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 października 1977 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie norm umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego dla funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 16, ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 83/75 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie norm umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego dla funkcjonariuszy pożarnictwa wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Odzież specjalną i wyekwipowanie osobiste otrzymują funkcjonariusze obowiązani do pełnienia służby w tej odzieży i wyekwipowaniu, a w szczególności którzy:

1) pełnią służbę w systemie zmianowym i biorą udział w akcjach ratowniczych oraz ćwiczeniach,

2) zostali powołani lub wyznaczeni do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym polegającej na udziale w akcjach ratowniczych, przeprowadzaniu ćwiczeń oraz inspekcji gotowości alarmowej i technicznej jednostek ochrony przeciwpożarowej

b) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Funkcjonariusze, o których mowa w ust. 1, otrzymują bezpłatnie odzież specjalną i wyekwipowanie osobiste z dniem mianowania na stanowisko służbowe albo z dniem powołania lub wyznaczenia do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym",

c) dotychczasowy ust. 2 otrzymuje kolejną numerację 3;

2) w § 9 ust. 1 po wyrazach „przedwczesnego zużycia", dodaje się wyraz „umundurowania";

3) w § 9, ust. 2 po wyrazach „jaki pozostał do upływu okresu używalności" dodaje się wyrazy „nie mniej niż 20%";

4) w § 11, po ust. 4 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku przeniesienia służbowego funkcjonariusza pożarnictwa do innej jednostki ochrony przeciwpożarowej przedmioty umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego, których okres używalności jeszcze nie upłynął lub nadają się do dalszego użytkowania, należy przekazać nieodpłatnie tej jednostce wraz z kartą mundurową w celu dalszego ich użytkowania".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:
Minister Finansów
H. Kisiel

Minister Pracy, Płac
i Spraw Socjalnych
wz. **Z. Dudziński**

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. **B. Stachura**

36.

ZARZĄDZENIE NR 40 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 listopada 1977 r.

w sprawie należności pieniężnych i zakwaterowania oraz umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 42, ust. 1 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kandydaci na funkcjonariuszy pożarnictwa otrzymują świadczenia pieniężne w wysokości uzależnionej od rodzaju szkoły, w której kształcą się oraz od roku nauki w szkole:

Lp.	Rok nauki	w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej	w Szkołach Chorążych Pożarnictwa
		miesięcznie w złotych	
1	I	150	100
2	II	200	150
3	III	300	—
4	IV	400	—

2. Świadczenia pieniężne określone w ust. 1 przysługują kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa również w okresie odbywania praktyki w jednostce ochrony przeciwpożarowej. W takim przypadku wysokość świadczeń ustala się według stawek określonych w tabeli zamieszczonej w ust. 1, przyjmując rok praktyki za rok nauki, a jeżeli skierowanie na praktykę następuje po zaliczeniu danego roku nauki — w wysokości przewidzianej dla następnego roku nauki.

§ 2. 1. Kandydaci na funkcjonariuszy pożarnictwa, którym w okresie odbywania nauki powierzono pełnienie obowiązków dowódców sekcji, otrzymują z tego tytułu dodatkowo kwotę 50—100 zł miesięcznie, a w razie pełnienia funkcji dowódcy plutonu lub szefa kompanii 100—300 zł miesięcznie.

2. Świadczenia pieniężne z tytułu pełnienia funkcji, o których mowa w ust. 1, przysługują tylko przez okres faktycznego pełnienia tych funkcji.

3. Decyzję w sprawie wysokości kwot, o których mowa w ust. 1, podejmuje komendant szkoły.

§ 3. Kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa przysługuje dodatek za stopień:

1) strażaka w wysokości — 170 zł
2) starszego strażaka w wysokości — 200 zł
3) kaprala pożarnictwa w wysokości — 250 zł
4) starszego kaprala pożarnictwa w wysokości — 300 zł
5) plutonowego pożarnictwa w wysokości — 350 zł
6) ogniomistrza pożarnictwa w wysokości — 400 zł
7) st. ogniomistrza pożarnictwa w wysokości — 450 zł

§ 4. W przypadku nieosiągania przez kandydata na funkcjonariusza pożarnictwa pozytywnych wyników w nauce w semestrze, wypłata świadczeń pieniężnych określonych w § 1 ulec może zawieszeniu w całości lub w części na okres do końca następnego semestru na podstawie decyzji komendanta szkoły.

§ 5. 1. Za osiągnięte w ciągu roku szkolnego postępy w nauce i nienaganne zachowanie, jeżeli średnia ocen w skali całego roku szkolnego wyniosła co najmniej 4,0 — słuchaczom mogą być przyznawane jednorazowe nagrody rzeczowe lub pieniężne w wysokości do:

1) 1500 zł w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej,
2) 1000 zł w szkołach chorążych pożarnictwa.

2. Słuchaczom, którzy w czasie egzaminów końcowych zdobyli I, II lub III miejsce, przyznaje się nagrody rzeczowe lub pieniężne w wysokości do:

1) absolwentom Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej:
   4000 zł za uzyskanie I miejsca,
   3000 zł za uzyskanie II miejsca,
   2000 zł za uzyskanie III miejsca,
2) absolwentom szkół chorążych pożarnictwa:
   3000 zł za uzyskanie I miejsca,
   2000 zł za uzyskanie II miejsca,
   1000 zł za uzyskane III miejsca.

3. Nagrody, o których mowa w ust. 1 i 2, przyznają komendanci szkół w ramach przydzielonych na ten cel środków finansowych.

§ 6. 1. Wstrzymanie wypłaty świadczeń pieniężnych kandydatowi na funkcjonariusza pożarnictwa może nastąpić w przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko niemu i zawieszenia go w prawach słuchacza szkoły — do czasu wydania orzeczenia dyscyplinarnego.

2. W razie wydania orzeczenia uniewinniającego lub umarzającego postępowanie dyscyplinarne i przywrócenia mu praw słuchacza szkoły, wstrzymane świadczenia pieniężne wypłaca się w pełnej wysokości.

§ 7. Kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa w okresie nauki w szkole pożarniczej przysługuje bezpłatne zakwaterowanie.

§ 8. Kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa przysługuje zwrot kosztów przejazdu najtańszym publicznym środkiem transportu przy przejazdach na praktyki i regulaminowe urlopy.

§ 9. Absolwenci szoły pożarniczej skierowani do służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej wskazanej przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych otrzymują:

1) jednorazowy zasiłek na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego najniższego wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na stanowisku przewidzianym dla oficera lub chorążego pożarnictwa,

2) zwrot kosztów przejazdu najtańszym publicznym środkiem transportu za dojazd do miejscowości, w której podejmą służbę.

§ 10. Świadczenia pieniężne, o których mowa w zarządzeniu, wypłacają szkoły pożarnicze.

Terminy wypłaty tych świadczeń ustalają komendanci tych szkół.

§ 11. 1. Kandydaci na funkcjonariuszy pożarnictwa otrzymują w gotowej konfekcji umundurowanie, odzież specjalną i wyekwipowanie osobiste według norm należności określonych w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. Normy należności umundurowania, które kandydaci otrzymują z dniem promowania na stopień oficera lub chorążego pożarnictwa, określa tabela stanowiąca załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Przepisy w sprawie norm umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego dla funkcjonariuszy pożarnictwa stosuje się odpowiednio do kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa.

§ 12. Kandydaci na funkcjonariuszy pożarnictwa otrzymują wyżywienie na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 13. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 78/72 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1972 r. w sprawie umundurowania oraz wyposażenia specjalnego słuchaczy szkół pożarnictwa i ośrodków szkolenia pożarniczego z wyjątkiem przepisów dotyczących słuchaczy wojewódzkich ośrodków szkolenia pożarniczego.

2) zarządzenie nr 98 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1973 r. w sprawie pomocy materialnej dla słuchaczy szkół pożarniczych (Dz. Urz. MSW Nr 7, poz. 24),

3) § 5 zarządzenia nr 40 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 czerwca 1974 r. w sprawie należności żywnościowych oraz zasad ich stosowania w szkołach pożarniczych.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:
Minister Pracy, Płac
i Spraw Socjalnych
wz. Z. Dudziński

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 listopada 1977 r.

Przedmioty umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego dla kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa

Lp.	Nazwa przedmiotu	Jednostki miary	Podchorążowie		Kadeci		Uwagi
			ilość	okres używalności w latach	ilość	okres używalności w latach	
1	2	3	4	5	6	7	8
	I. UMUNDUROWANIE						
1	Czapka garnizonowa	szt.	1	4	1	2	
2	Płaszcz zimowy	„	1	4	1	4	
3	Płaszcz letni	„	1	4	1	4	
4	Kurtka i spodnie zimowe	„	1	4	1	2	
5	Kurtka i spodnie letnie	„	1	4	—	—	
6	Spodnie letnie	„	—	—	1	2	
7	Wiatrówka	„	1	2	1	2	
8	Krawat	„	1	2	1	2	
9	Szalik zimowy	„	1	2	1	2	
10	Rękawiczki skórzane zimowe	par	1	4	—	—	
11	Rękawiczki dziane zimowe	„	—	—	1	2	do każdego
12	Oznaki i dystynkcje	—	—	—	—	—	przedmiotu wg przepisów ubiorczych
	II. BIELIZNA						
13	Koszula służbowa	szt.	2	2	2	2	
14	Kalesony	„	2	2	2	2	
15	Skarpetki letnie	par	2	1	2	1	
16	Skarpetki zimowe	„	2	1	2	1	
	III. OBUWIE						
17	Półbuty	par	1	2	1	2	
18	Trzewiki ocieplane	„	1	2	1	2	
19	Pantofle ranne	„	1	2	1	2	
	IV. ODZIEŻ SPECJALNA I OPORZĄDZENIE						
20	Czapka	szt.	1	2	1	2	
21	Kurtka zimowa z ocieplaczem	„	1	4	1	4	
22	Kurtka	„	2	2	2	2	
23	Spodnie	„	2	2	2	2	
24	Podpinka pod kurtkę	„	2	4	2	4	
25	Podpinka pod spodnie	„	2	4	2	4	
26	Kurtka bawełniana	„	2	2	2	2	
27	Spodnie bawełniane	„	2	2	2	2	
28	Trzewiki z podwyższoną cholewką	par	1	2	1	2	
29	Onuce	„	2	1	2	1	
30	Rękawice pożarnicze pięciopalcowe	„	1	d.z.	1	d.z.	
31	Kamizelka żaroodporna	„	1	d.z.	1	d.z.	
32	Hełm z ocieplaczem i fartuchem ochronnym	szt.	1	d.z.	1	d.z.	
33	Rękawice żaroodporne	par	1	d.z.	1	d.z.	
34	Pas bojowy	szt.	1	d.z.	1	d.z.	
35	Pas główny skórzany	szt.	1	8	1	8	
36	Pas główny brezentowy	szt.	1	6	1	6	
37	Pasek do spodni	szt.	1	6	1	6	
38	Plecak z szelkami	szt.	1	8	1	8	
39	Troki do plecaka	szt.	5	8	5	8	

1	2	3	4	5	6	7	8
40	Menażka	szt.	1	8	1	8	
41	Manierka	szt.	1	8	1	8	
42	Pokrowiec na manierkę	szt.	1	8	1	8	
	V. WYEKWIPOWANIE OSOBISTE						
43	Dresy sportowe	kpl.	1	2	1	2	
44	Koszulka gimnastyczna	szt.	2	2	2	2	
45	Spodenki gimnastyczne	szt.	2	2	2	2	
46	Koszulka dziana z długim rękawem	szt.	2	2	2	2	
47	Slipy pływackie	szt.	1	1	1	1	
48	Pantofle gimnastyczne	par	1	1	1	1	
49	Piżama dwuczęściowa	kpl.	2	2	2	2	
50	Wieszak ramiączko	szt.	6	6	6	6	
	VI. ŚRODKI I SPRZĘT HIGIENY OSOBISTEJ						
51	Ręcznik frote	szt.	2	2	2	2	
52	Ręcznik	,,	2	4	2	4	
53	Chusteczki do nosa	,,	5	2	5	2	
54	Szczotka do ubrania	,,	1	jednoraz.	1	jednoraz.	
55	Szczotka do obuwia	,,	1	,,	1	,,	
56	Mazak do pasty	,,	1	2	1	2	
57	Woreczek na przybory	,,	1	jednoraz.	1	jednoraz.	
58	Igła ręczna	,,	2	1	2	1	
59	Nici a 25 m.	szpul.	2	1	2	1	
60	Pasta do obuwia	g	40	1 m-c	40	1 m-c	
61	Sznurowadła	par	2	1	2	1	
62	Żelazko elektr. do prasowania ze sznurem	szt.	1	d.z.	1	d.z.	na 25 słuchaczy
63	Szczotka do zębów	,,	1	2	1	2	
64	Kubek do mycia zębów	,,	1	jednoraz.	1	jednoraz.	
65	Szczotka do mycia rąk	,,	1	,,	1	,,	
66	Mydło toaletowe	g	150	1 m-c	150	1 m-c	
67	Mydło powszechne	g	50	1 m-c	50	1 m-c	
68	Krem lub mydło do golenia	szt.	1	3 m-ce	1	3 m-ce	
69	Pasta do zębów	tub	1,5	1 m-c	1,5	1 m-c	
70	Maszynka do golenia	szt.	1	jednoraz.	1	jednoraz.	
71	Pędzelek do golenia	szt.	1	jednoraz.	1	jednoraz.	
72	Żyletka do golenia Polsilwer	szt.	1	1 m-c	1	1 m-c	
73	Proszek do prania	g	10	1 m-c	10	1 m-c	
74	Woreczek na przybory i środki higieny	szt.	1	jednoraz.	1	jednoraz.	
	VII. POŚCIEL						
75	Koc	szt.	2	8	2	8	
76	Koperta-poszwa na koc	szt.	4	4	4	4	
77	Poszewka na poduszkę	szt.	4	4	4	4	
78	Prześcieradło	szt.	4	4	4	4	
79	Poduszka z pierza	szt.	1	8	1	8	po 4 latach zmiana wsypy
80	Materac pol. koszarowy	szt.	1	8	1	8	
81	Podgłówki pod materac	szt.	1	8	1	8	
82	Podkład pod materac	szt.	1	8	1	8	
	VIII. FUNDUSZ DYSPOZYCYJNY KOMENDANTA SZKOŁY						
83	Śpiwór	szt.	1	8	1	8	na 100% słuchaczy
84	Worek ewakuacyjny	,,	1	8	1	8	
85	Namiot z omasztowaniem z podłogą	kpl.	1	10	1	10	1 kpl. na 10 osób

Uwaga:

1. Po upływie okresu używalności przedmioty umundurowania wymienione pod poz. 1—12, 15—19 i przedmioty wyekwipowania osobistego wymienione pod poz. 47—48 przechodzą na własność kandydata.
2. Przedmioty wymienione pod poz. 29, 53—61, 63—74, przechodzą na własność kandydata z chwilą ich wydania.
3. Przedmioty umundurowania wymienione w pkt. 1, których okres używalności nie upłynął, kandydat:
   a) wydalony ze szkoły obowiązany jest zwrócić,
   b) zwolniony ze szkoły może zatrzymać za zwrotem kwoty odpowiadającej wartości tych przedmiotów obliczonej za czas od dnia zwolnienia ze szkoły do końca okresu używalności tych przedmiotów.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 listopada 1977 r.

Przedmioty umundurowania i wyekwipowania osobistego dla kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa promowanych na stopień oficera i chorążego

Lp.	Nazwa przedmiotu	Jedn. miary	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1	Czapka garnizonowa	szt.	1	3	
2	Kurtka i spodnie zimowe	kpl.	1	2	
3	Koszula	szt.	1	2	
4	Krawat	szt.	1	2	
5	Skarpetki letnie	par	1	1	
6	Półbuty	par	1	2	
7	Płaszcz zimowy*	szt.	1	4	* z wyjątkiem promowanych na stopień chorążego
8	Szalik zimowy	szt.	1	3	
9	Dystynkcje i oznaki	—	—	—	Do każdego przedmiotu wg przepisów ubiorczych
10	Sznur galowy oficera (podchorążego)	szt.	1	7	

Uwaga:

1) Płaszcz zimowy (poz. 7) i szalik zimowy (poz. 8) wydaje się tylko promowanym w okresie od 1 listopada do 31 marca.

37.

ZARZĄDZENIE NR 44 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 grudnia 1977 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wysokości i zasad wypłacania funkcjonariuszom pożarnictwa równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie

Na podstawie art. 16, ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 59/76 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1976 r. w sprawie wysokości i zasad wypłacania funkcjonariuszom pożarnictwa równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie § § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Funkcjonariusze, którym wydano materiał w metrażu, otrzymują równoważnik pieniężny na uszycie poszczególnych przedmiotów umundurowania i na dodatki krawieckie w następującej wysokości:

1) na uszycie:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych	
		w Warszawie	w pozostałych miejscowościach
1	Kurtka (gabardynowa, szewiotowa, tropikowa)	1450,—	1000,—
2	Spodnie długie (gabardynowe, szewiotowe, tropikowe)	420,—	300,—
3	Spódnica (gabardynowa, szewiotowa, tropikowa)	250,—	180,—

2) na dodatki krawieckie:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych
1	Do kurtki (gabardynowej, szewiotowej, tropikowej)	243,—
2	Do spodni długich, spódnicy (gabardynowych, szewiotowych, tropikowych)	72,—

§ 5.1. Funkcjonariusze pożarnictwa, którym wydano przedmioty w gotowej konfekcji, a wymagające porawek mogą otrzymać na wniosek służby zaopatrującej — ryczałt na poprawki w wysokości:

Lp.	Przedmiot	Wysokość równoważnika w złotych	
		w Warszawie	w pozostałych miejscowościach
1	Kurtka (gabardynowa, szewiotowa, tropikowa):		
	a) poprawka mała	200,—	150,—
	b) poprawka duża	280,—	200,—
2	Spodnie (gabardynowe, szewiotowe, tropikowe):		
	— ogólnie	100,—	75,—

2. Ryczałt wypłaca się tylko na jedną porawkę do jednego przedmiotu."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

w porozumieniu:
Minister Finansów
H. Kisiel

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
wz. Z. Dudziński

38.

ZARZĄDZENIE NR 1 MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 2 stycznia 1976 r.

w sprawie zasad organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w resorcie handlu zagranicznego i gospodarki morskiej

(Dz. Urz. MHZiGM Nr 1, poz. 1)

Na podstawie art. 6, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Wszyscy pracownicy zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych resortu handlu zagranicznego i gospodarki morskiej zobowiązani są brać udział w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu, stosownie do zasady nierozdzielności powierzonych im zadań produkcyjnych, gospodarczych i innych od obowiązków zapewnienia warunków bezpieczeństwa pożarowego.

§ 2. Koordynację i nadzór nad całokształtem zagadnień ochrony przeciwpożarowej resortu sprawuje podsekretarz stanu, wchodzący w skład Międzyresortowego Sztabu Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 3. Dyrektorzy departamentów i komórek równorzędnych w ministerstwie, resortowych instytutów naukowo-badawczych, zjednoczeń i jednostek równorzędnych oraz kierownicy poszczególnych pionów organizacyjnych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) są zobowiązani do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, uwzględnienia jej potrzeb oraz do nadzoru nad realizacją planów tych potrzeb — każdy w zakresie swej działalności merytorycznej, a w szczególności:

1) wsprowadzania technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego nowo budowanych, rozbudowywanych lub modernizowanych zakładów pracy i innych obiektów, w tym również importowanych urządzeń i instalacji technologiczno-produkcyjnych, oraz wykonywania zabezpieczeń przeciwpożarowych przy wdrażaniu nowych procesów technologicznych,
2) sprawdzania przez personel inżynieryjno-techniczny i jednostki kontroli wewnętrznej w podległych jednostkach organizacyjnych warunków zabezpieczenia przeciwpożarowego i przestrzegania zasad bezpieczeństwa pożarowego.

§ 4.1. Dyrektorzy zjednoczeń, dyrektor PP Polskie Linie Oceaniczne i dyrektor PP Polska Żegluga Morska powołują zespoły techniczno-koordynacyjne do spraw ochrony przeciwpożarowej, do których należy:

1) ustalanie zadań oraz form i środków ich realizacji na podstawie oceny stanu bezpieczeństwa pożarowego zjednoczenia i wynikających stąd potrzeb zgłoszonych przez służby ochrony przeciwpożarowej oraz organa administracji państwowej,
2) opiniowanie materiałów przygotowanych na coroczne kolegium zjednoczenia w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

2. Szczegółowy zakres działania oraz skład zespołu techniczno-koordynacyjnego do spraw ochrony przeciwpożarowej określa dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej) w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej resortu.

§ 5. Dyrektorzy urzędów morskich zobowiązani są do sprawowania ogólnego nadzoru nad stanem bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, w związku z czym upoważnieni są do wydawania w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej przepisów w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani.

§ 6. Kierownicy wszystkich jednostek organizacyjnych handlu zagranicznego i gospodarki morskiej zobowiązani są do zabezpieczenia przeciwpożarowego, a w szczególności:

1) określenia obowiązków i odpowiedzialności kierowników poszczególnych pionów, komórek organizacyjnych i służb za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego. W tym celu wydają regulamin ochrony przeciwpożarowej zakładów pracy oparty na wytycznych stanowiących załącznik nr 3 do zarządzenia,
2) powołania w zależności od charakteru i potrzeb zakładu (dotyczy głównie zakładów produkcyjnych i gospodarki morskiej):
   a) komisji pożarowo-technicznej,
   b) komisji przeciwwybuchowej,
   c) przeciwpożarowych pogotowi oddziałowych, warsztatowych, halowych,
3) rozpatrywania na naradach dyrekcyjnych stanu bezpieczeństwa pożarowego zakładu, wydawania stosownych zarządzeń oraz wyznaczenia osób odpowiedzialnych za ich wykonanie, ustalania zadań, form i środków zmierzających do właściwego zabezpieczenia zakładu w oparciu o wnioski:
   a) resortowej służby ochrony przeciwpożarowej,
   b) władz nadrzędnych oraz innych organów upoważnionych do przeprowadzenia kontroli,
   c) komisji pożarowo-technicznej i przeciw-wybuchowej, o ile została powołana,
4) wprowadzania do planów i budżetów odpowiednich środków finansowych i materiałowych, niezbędnych dla utrzymania ochrony przeciwpożarowej na właściwym poziomie oraz kontrolowania i terminowego wykonania tych środków,
5) nadzorowania przestrzegania przez pracowników przepisów przeciwpożarowych i wykonywania nałożonych na nich zadań w tym zakresie, wyciągania konsekwencji w stosunku do winnych nieprzestrzegania tych przepisów,
6) podejmowania innych poczynań zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa pożarowego zakładu pracy.

§ 7. Kapitanowie statków morskich zobowiązani są do:
1) utrzymania w należytym stanie zabezpieczenia przeciwpożarowego statku,
2) prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczych,
3) przestrzegania obowiązujących przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
4) wykonywania zarządzeń organów państwowych i resortowej służby ochrony przeciwpożarowej,
5) przewodniczenia w komisji dochodzeń popożarowych statku w czasie podróży,
6) podejmowania innych poczynań zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa pożarowego statku.

II. Organizacja służby ochrony przeciwpożarowej

§ 8. Ustalenie generalnych kierunków działania koordynację zadań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym i nadzór fachowy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego zakładów pracy, obiektów, statków i innych jednostek organizacyjnych resortu sprawuje służba ochrony przeciwpożarowej, zorganizowana jako wyodrębnione komórki organizacyjne w ministerstwie, zjednoczeniach i jednostkach równorzędnych oraz zakładach pracy wymienionych w § 9.

§ 9. 1. W skład służby ochrony przeciwpożarowej w resorcie handlu zagranicznego i gospodarki morskiej wchodzą:
1) Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej,
2) Inspektoraty Ochrony Przeciwpożarowej w:
   — Urzędzie Morskim w Gdyni,
   — Urzędzie Morskim w Szczecinie,
   — Urzędzie Morskim w Słupsku,
   — Zjednoczeniu Portów Morskich,
   — Zjednoczeniu Gospodarki Rybnej,
   — PP Polskie Linie Oceaniczne,
   — PP Polska Żegluga Morska,
   — PPDiUR „Dalmor",
   — PPDiUR „Gryf",
   — PPURM „Transocean",
3) jednoosobowe stanowiska pracy inspektora ochrony przeciwpożarowej w:
   — PP Żegluga Gdańska,
   — PP Żegluga Szczecińska,
   — Polskim Ratownictwie Okrętowym,
   — Przedsiębiorstwie Robót Czerpalnych i Podwodnych,
   — PPiUR „Koga",
4) Zakładowe Zawodowe Straże Pożarne, zwane Portowymi Strażami Pożarnymi w:
   — Zarządzie Portu Gdańsk,
   — Zarządzie Portu Gdynia,
   — Zarządzie Portu Szczecin,
   — PPDiUR „Odra" w Świnoujściu,
   — PPDiUR „Szkuner" we Władysławowie,
   — PPiUR „Korab" w Ustce,
   — PPiUR „Kuter" w Darłowie,
   — PPiUR „Barka" w Kołobrzegu,
5) okrętowe straże pożarne na statkach morskich,
6) zakładowe ochotnicze (obowiązkowe) straże pożarne. Zasady i tryb powoływania wyposażenia w sprzęt oraz organizację wewnętrzną i zakres działania zakładowych ochotniczych straży pożarnych określają odrębne przepisy.

2. W jednostkach organizacyjnych resortu handlu zagranicznego i gospodarki morskiej, w których nie utworzono komórek organizacyjnych lub stanowisk wymienionych w ust. 1 pkt 1—5, zadania służby przeciwpożarowej wykonują wyznaczeni przez kierowników zakładów pracy pracownicy odpowiedzialni za prowadzenie spraw ochrony przeciwpożarowej.

§ 10. 1. Działalnością Głównego Inspetkoratu Ochrony przeciwpożarowej kieruje Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej, który pod względem fachowym podlega Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych oraz którego podległość służbową określa regulamin organizacyjny Ministerstwa Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.

2. Działalnością inspektorów ochrony przeciwpożarowej wymienionych w § 9, ust. 1, pkt 2 kierują starsi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w randze naczelnika wydziału, którzy podlegają dyrektorowi lub zastępcy dyrektora do spraw technicznych, a pod względem fachowym Głównemu Inspektorowi Ochrony Przeciwpożarowej.

3. Inspektorzy ochrony przeciwpożarowej wymienieni w § 9, ust. 1, pkt 3 podlegają zastępcy dyrektora do spraw technicznych, a w braku takiego stanowiska kierownikowi przedsiębiorstwa i pod względem fachowym właściwej zwierzchniej jednostce resortowej służby przeciwpożarowej.

4. Straże pożarne w zakładach pracy wymienione w § 9, ust. 1, pkt 4 podlegają kierownikowi zakładu lub jego zastępcy do spraw technicznych, w sprawach fachowych nadrzędnej resortowej służbie ochrony przeciwpożarowej, a w zakresie operacyjno-bojowym są podporządkowane właściwym terenowo komendom straży pożarnych.

§ 11. Pracownicy resortowej służby ochrony przeciwpożarowej wyszczególnieni w § 9, ust. 1, pkt 1, 2, 3 i 4 oraz oficerowie pożarowi na statkach morskich powinni być funkcjonariuszami pożarnictwa, posiadać kwalifikacje i stopnie ustalone dla odpowiednich stanowisk w odrębnych przepisach.

§ 12. Funkcjonariuszy pożarnictwa na stanowiskach w resortowej służbie ochrony przeciwpożarowej mianują i odwołują:
1) Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej w Ministerstwie Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej — Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej, spośród kandydatów przedstawionych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
2) oficerów i chorążych pożarnictwa — Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Pożarnych,
3) podoficerów i szeregowych komendant jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

§ 13. Pracownicy, o których mowa w § 9, ust. 2, oraz inni pracownicy cywilni zatrudnieni w resortowej służbie ochrony przeciwpożarowej powinni uzyskać kwalifikacje w zakresie ochrony przeciwpożarowej w drodze odpowiedniego przeszkolenia przeciwpożarowego.

§ 14.1. Ilość i rodzaje stanowisk oficerów w Głównym Inspektoracie Ochrony Przeciwpożarowej ustala Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Mor-

skiej w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Pożarnych.

2. Ilość i rodzaje stanowisk oficerów i chorążych w inspektoratach ochrony przeciwpożarowej ustala Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Pożarnych.

3. Zasady i tryb powoływania zakładowych zawodowych straży pożarnych, etaty osobowe i wyposażenie w sprzęt oraz organizację wewnętrzną i zakres działania określają odrębne przepisy.

§ 15. 1. Główny Inspektor, starszy inspektor, inspektor ochrony przeciwpożarowej, komendant zakładowej zawodowej straży pożarnej w wykonywaniu nadzoru w zakresie bezpieczeństwa pożarowego przeprowadzają kontrole stanu ochrony przeciwpożarowej oraz wydają zarządzenia lub zalecenia pokontrolne mające na celu usunięcie stwierdzonych usterek i nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym oraz nadzorują realizację tych zarządzeń i zaleceń.

2. Częstotliwość przeprowadzania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej ustala Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 16. 1. Zakres działania resortowej służby ochrony przeciwpożarowej określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Organizację służby oraz prowadzenie dokumentów ochrony przeciwpożarowej na statkach morskich określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

III. Postanowienia końcowe

§ 17. W celu stworzenia niezbędnych warunków dla koordynacji działania w zakresie zwalczania pożarów i innych klęsk żywiołowych resortowa służba ochrony przeciwpożarowej jest obowiązana współdziałać z terenowymi komendami straży pożarnych.

§ 18. Odrębne przepisy określają zasady:

1) pełnienia służby, stosunku służbowego, wynagrodzenia i umundurowania funkcjonariuszy pożarnictwa,
2) nadawania stopni służbowych funkcjonariuszom pożarnictwa,
3) pełnienia służby operacyjnej przez funkcjonariuszy pożarnictwa,
4) współdziałania straży pożarnych i sprawowania nad nimi kierownictwa w czasie akcji ratowniczej,
5) przeprowadzania kontroli przeciwpożarowych i wydawania zarządzeń pokontrolnych.

§ 19. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 82 Ministra Żeglugi z dnia 22 sierpnia 1961 r. w sprawie ustalania wytycznych w przedmiocie przeciwpożarowego zabezpieczenia jednostek organizacyjnych resortu żeglugi (nie publikowane),
2) zarządzenie nr 50 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 11 lipca 1962 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych handlu zagranicznego (Dz. Urz. MHZ Nr 13, poz. 119),
3) zarządzenie nr 33 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 24 maja 1963 r. w sprawie podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu handlu zagranicznego (Dz. Urz. MHZ Nr 8, poz. 74),
4) zarządzenie nr 61 Ministra Żeglugi i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1966 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby przeciwpożarowej w resorcie żeglugi oraz zasad współdziałania tej służby z komendami straży pożarnych (Dz. Urz. MŻ Nr 11, poz. 67),
5) zarządzenie nr 58 Ministra Żeglugi z dnia 12 lipca 1967 r. w sprawie zmian w organizacji przeciwpożarowej i ochrony przemysłu w resorcie żeglugi (nie publikowane) i zarządzenie nr 87 Ministra Żeglugi z dnia 19 września 1969 r. zmieniające zarządzenie nr 58 Ministra Żeglugi (nie publikowane),
6) zarządzenie nr 59 Ministra Żeglugi z dnia 4 listopada 1968 r. w sprawie podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego w zakładach pracy resortu żeglugi (Dz. Urz. MŻ Nr 11, poz. 67),
7) zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 21 lipca 1967 r. w sprawie pełnienia służby przeciwpożarowej oraz prowadzenia dokumentów ochrony przeciwpożarowej na statkach morskich.

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister
Handlu Zagranicznego i Gospodarki
Morskiej

J. Olszewski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 2 stycznia 1976 r.

ZAKRES DZIAŁANIA RESORTOWEJ SŁUŻBY OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

I. Zakres działania Głównego Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej

Do zakresu działania Głównego Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej należy:

1) opracowywanie obowiązujących w resorcie przepisów przeciwpożarowych, uzgadnianie branżowych przepisów w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, wprowadzenie norm wyposażenia i przepisów przeciwpożarowych wydawanych przez odpowiednie władze oraz ogólny nadzór nad ich stosowaniem,
2) ustalanie podstawowych kierunków i sposobów zapobiegania pożarom oraz kontrola ich realizacji,
3) opiniowanie założeń i projektów inwestycyjnych pod względem bezpieczeństwa pożarowego, udział w komisjach odbioru kluczowych obiektów lądowych oraz prototypowych statków morskich,

4) opiniowanie projektów planów wieloletnich i rocznych w części dotyczącej inwestycji i zaopatrzenia w urządzenia przeciwpożarowe, sprzęt i pożarnicze środki transportowe oraz opracowywanie w tym zakresie zbiorczych wniosków do projektów planów,
5) współdziałanie z instytucjami państwowymi i społecznymi w zakresie przygotowania resortowej służby ochrony przeciwpożarowej w ramach obrony cywilnej,
6) nadzór fachowy i koordynacja działalności podległych bezpośrednio służb ochrony przeciwpożarowej oraz kontrola jednostek niższego szczebla,
7) prowadzenie statystyki (ewidencji) pożarów w resorcie, opracowywanie analiz stanu bezpieczeństwa pożarowego, stawianie wniosków na kolegiach,
8) nadzór nad działalnością resortowej służby przeciwpożarowej w zakresie współdziałania z terenowymi i resortowymi organami ochrony przeciwpożarowej,
9) opracowywanie i uzgadnianie z Komendą Główną Straży Pożarnych przepisów oraz norm branżowych specjalnego wyposażenia w urządzenia i sprzęt pożarniczy oraz ogólny nadzór nad ich stosowaniem,
10) ustalanie kierunków i programów szkolenia służb ochrony przeciwpożarowej w dostosowaniu do specyfiki resortowej oraz wytycznych dla instruktażu przeciwpożarowego pracowników jednostek organizacyjnych resortu i sprawowanie nadzoru nad realizacją tego szkolenia,
11) mianowanie oficerów i chorążych pożarnictwa na stanowiska w podległych resortowi jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej oraz wnioskowanie o nadanie chorążym i oficerom stopni pożarniczych,
12) organizowanie informacji technicznej i wymiany doświadczeń w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
13) inicjowanie postępu technicznego w zabezpieczeniu przeciwpożarowym obiektów lądowych i statków morskich oraz koordynacja prac badawczych w resortowych instytutach naukowych,
14) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących bezpieczeństwa pożarowego w resorcie oraz prowadzenie odpraw instruktażowych i narad roboczych z podległymi służbami ochrony przeciwpożarowej,
15) wykonywanie innych zleconych zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

II. Zakres działania inspektorów ochrony przeciwpożarowej

1. Inspektoraty ochrony przeciwpożarowej sprawują na obszarze swego działania nadzór w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

2. Do zakresu działania inspektoratów ochrony przeciwpożarowej w urzędach morskich należy:
1) dokonywanie okresowych i doraźnych kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach urzędu morskiego oraz wydawanie zarządzeń pokontrolnych,
2) opiniowanie przedkładanych urzędowi morskiemu do zatwierdzenia planów zagospodarowania przestrzennego i projektów budowlanych w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego,
3) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących założeń i projektów rozbudowy portów i przystani, przeładunku i składowania materiałów niebezpiecznych oraz opakowań palnych,
4) sprawowanie nadzoru nad prawidłowym z punktu widzenia ochrony przeciwpożarowej przeładunkiem materiałów niebezpiecznych i ustalanie warunków zabezpieczenia przeciwpożarowego przeładunku,
5) kontrola prawidłowości pełnienia służb prewencyjno-asystencyjnych podczas wykonywania prac pożarowo-niebezpiecznych na statkach w porcie i podczas przeładunków tych materiałów w porcie,
6) sprawowanie ogólnego nadzoru nad stanem zabezpieczenia przeciwpożarowego w obiektach zlokalizowanych na terenach morskich portów i przystani oraz koordynowanie działań w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego z zainteresowanymi organami i służbami ochrony przeciwpożarowej,
7) prowadzenie ewidencji i charakterystyki materiałów niebezpiecznych w przeładunku,
8) prowadzenie kontroli bezpieczeństwa pożarowego statków i udział w odprawach zbiornikowców,
9) prowadzenie statystyki (ewidencji) pożarów na statkach, w portach i przystaniach,
10) udział w dochodzeniach popożarowych na statkach i przygotowywanie materiałów dowodowych w tym zakresie dla izb morskich,
11) prowadzenie wstępnych dochodzeń w wypadkach wykroczeń dotyczących ochrony przeciwpożarowej dla celów orzecznictwa w trybie karno-administracyjnym oraz nakładanie kar mandatowych,
12) opracowywanie analiz zagrożenia pożarowego portów i przystani oraz wniosków zmierzających do poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego,
13) instruowanie nowo przyjmowanych pracowników oraz inicjowanie i prowadzenie szkolenia informacyjnego pracowników urzędu w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
14) opiniowanie funkcjonariuszy pożarnictwa zatrudnionych w inspektoracie o przydatności fachowej i w sprawach nadawania stopni służbowych, wyróżnień i kar,
15) prowadzenie dokumentacji ochrony przeciwpożarowej,
16) wykonywanie innych zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej zleconych przez dyrektora urzędu lub Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej.

3. Do zakresu działania inspektoratów ochrony przeciwpożarowej zjednoczeń należy:
1) nadzór fachowy i koordynacja działalności podległych służb ochrony przeciwpożarowej,
2) organizowanie w porozumieniu z właściwymi terenowo komendami, straży pożarnych współdziałania podległych służb przeciwpożarowych z jednostkami ochrony przeciwpożarowej innych resortów,

3) koordynowanie i sprawowanie na terenie działania nadzoru fachowego w zakresie zapobiegania pożarom,
4) udział w pracach zespołu techniczno-koordynacyjnego do spraw ochrony przeciwpożarowej,
5) opiniowanie założeń i projektów inwestycyjnych pod względem bezpieczeństwa pożarowego, udział w komisjach oceny projektów inwestycyjnych w sprawie budowy lub przebudowy obiektów lądowych i statków oraz w komisjach odbioru obiektów i statków do eksploatacji,
6) współpraca z biurami projektowymi w zakresie wdrażania w projektach obiektów lądowych i statków wymaganych elementów zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji i urządzeń przeciwpożarowych,
7) nadzór nad opracowywaniem i aktualizowaniem w podległych jednostkach planów ochrony przeciwpożarowej i planów obrony obiektów lądowych i statków,
8) opiniowanie wieloletnich i rocznych planów inwestycji, zaopatrzenia i nakładów finansowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej opracowywanych przez jednostki organizacyjne podległe zjednoczeniu,
9) sprawowanie nadzoru fachowego nad realizacją szkolenia zawodowego w podległych jednostkach służb ochrony przeciwpożarowej oraz działalności propagandowo-uświadamiającej i szkolenia przeciwpożarowego ogółu pracowników w zakładach pracy,
10) opiniowanie funkcjonariuszy pożarnictwa zatrudnionych w podległych jednostkach o przydatności fachowej i wnioskowanie w sprawach nadawania stopni służbowych, wyróżnień i kar,
11) dokonywanie okresowych i doraźnych kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego nadzorowanych zakładów pracy, wydawania zarządzeń pokontrolnych i egzekwowanie ich wykonania,
12) kierowanie w porozumieniu z wydziałem wojskowym zjednoczenia przygotowaniem ochrony przeciwpożarowej nadzorowanych zakładów pracy dla potrzeb obrony cywilnej,
13) prowadzenie zbiorczej statystyki (ewidencji) pożarów w zjednoczeniu, opracowywanie analiz stanu bezpieczeństwa pożarowego, stawianie stosownych wniosków i kontrola wykonania zarządzeń,
14) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących bezpieczeństwa pożarowego oraz przeprowadzanie odpraw instruktażowych i narad roboczych z podległymi służbami przeciwpożarowymi,
15) prowadzenie dokumentacji ochrony przeciwpożarowej,
16. współdziałanie z właściwymi komendami straży pożarnych oraz komórkami organizacyjnymi resortu,
17) wykonywanie innych zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej zleconych przez dyrektora zjednoczenia lub główny inspektorat ochrony przeciwpożarowej.

4. Do zakresu działania inspektoratów ochrony przeciwpożarowej w PP Polskie Linie Oceaniczne, PP Polska Żegluga Morska, PPDiUR „Dalmor", PPDiUR „Gryf" i PPURM „Transocean" należy zabezpieczenie przeciwpożarowe statków i obiektów lądowych, a w szczególności:

1) opiniowanie założeń i projektów inwestycyjnych pod względem bezpieczeństwa pożarowego, udział w komisjach w sprawach budowy lub przebudowy obiektów lądowych i statków, udział w odbiorach tych obiektów do eksploatacji,
2) współudział w opracowywaniu planów obrony przeciwpożarowej obiektów lądowych i statków,
3) kierowanie w porozumieniu z wydziałem wojskowym przedsiębiorstwa przygotowaniem obrony cywilnej obiektów i statków w zakresie bezpieczeństwa pożarowego,
4) wnioskowanie budowy (przebudowy) instalacji i urządzeń przeciwpożarowych w obiektach lądowych i na statkach,
5) współudział w opracowywaniu wieloletnich i rocznych planów potrzeb inwestycyjnych i zaopatrzeniowych oraz nakładów finansowych w zakresie potrzeb ochrony przeciwpożarowej,
6) konsultowanie ze służbami eksploatacyjnymi warunków bezpieczeństwa pożarowego przy przewozie ładunków szczególnie niebezpiecznych,
7) udzielanie kapitanom statków wskazówek drogą radiową w przypadku poważniejszych pożarów na statkach będących na morzu,
8) uczestniczenia w inspekcjach przeprowadzonych przez towarzystwa klasyfikacyjne i urzędy morskie na statkach,
9) udział w pracach zespołu techniczno-koordynacyjnego do spraw ochrony przeciwpożarowej,
10) uzgadnianie z właściwą komórką organizacyjną przedsiębiorstwa obsady personalnej okrętowych straży pożarnych i stanowisk strażaków okrętowych,
11) instruktaż nowo przyjmowanych pracowników i organizowanie szkolenia informacyjnego pracowników lądowych oraz programowego załóg pływających w zakresie ochrony przeciwpożarowej i prowadzenie ewidencji przeszkolonych,
12) kontrola ilości i prawidłowego rozmieszczenia sprzętu pożarniczego, środków alarmowych i sygnalizacyjnych w obiektach lądowych,
13) opiniowanie zapotrzebowań statków na sprzęt pożarniczy i nadzór nad jego konserwacją,
14) prowadzenie dokumentacji ochrony przeciwpożarowej,
15) prowadzenie statystyki (ewidencji) pożarów oraz analizy stanu bezpieczeństwa pożarowego, stawianie stosownych wniosków i kontrola ich wykonania,
16) dokonywanie okresowych i doraźnych kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego obiektów lądowych i statków, wydawanie zarządzeń pokontrolnych i egzekwowanie ich wykonania,
17) wykonywanie innych zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej powierzonych przez kierownictwo przedsiębiorstwa lub nadrzędny organ resortowej służby ochrony przeciwpożarowej.

III. Zakres działania jednoosobowych stanowisk pracy inspektorów ochrony przeciwpożarowej, komendantów portowych straży pożarnych oraz pracowników wyznaczonych do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej.

1. Do zakresu działania inspektorów ochrony przeciwpożarowej w PP Żegluga Gdańska, PP Żegluga Szczecińska, Polskie Ratownictwo Okrętowe, PRCiP, PPiUR „Koga" oraz komendantów portowych straży pożarnych, należy:

1) uczestniczenie w pracach komisji pożarowo-technicznych,
2) przeprowadzanie okresowych i doraźnych kontroli wszystkich obiektów lądowych i statków w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego, wydawanie zarządzeń pokontrolnych i egzekwowanie ich wykonania w oparciu o odrębne przepisy,
3) zgłaszanie kierownictwu zakładu, komisji pożarowo-technicznej i nadrzędnej jednostce służby ochrony przeciwpożarowej spostrzeżeń i wniosków dotyczących stanu potrzeb i usprawnień zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów lądowych i statków,
4) instruowanie nowo przyjmowanych pracowników oraz inicjowanie i prowadzenie szkolenia informacyjnego pracownika w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
5) podejmowanie inicjatywy w zakresie powoływania zakładowej ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej, pogotowia przeciwpożarowego oraz sprawowanie fachowego nadzoru nad ich działalnością,
6) sprawowanie nadzoru nad prawidłowością rozmieszczenia, stanem gotowości, konserwacją sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, w obiektach lądowych i na statkach,
7) sprawowanie nadzoru nad prawidłowym wyznaczeniem, oznakowaniem i utrzymywaniem dróg pożarowych i punktów czerpania wody do celów gaśniczych oraz środków łączności i alarmowania,
8) opracowywanie instrukcji alarmowania na wypadek pożaru i kierowanie akcją ratowniczą w czasie pożaru,
9) prowadzenie działalności propagandowo-uświadamiającej o niebezpieczeństwie pożaru,
10) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa,
11) opiniowanie założeń i projektów inwestycyjnych pod względem bezpieczeństwa pożarowego, udział w komisjach oceny projektów inwestycyjnych w sprawie budowy lub przebudowy obiektów lądowych i statków oraz w komisjach odbiorczych i statków do eksploatacji,
12) współpraca w przygotowaniu przedsiębiorstwa (zakładu pracy) do potrzeb ochrony cywilnej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
13) współpraca z terenowo właściwymi komendami straży pożarnych,
14) nadzór fachowy nad pracą osób wyznaczonych do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej podległych przedsiębiorstw,
15) prowadzenie dokumentacji ochrony przeciwpożarowej,
16) wykonywanie innych zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej powierzonych przez dyrektora (kierownika) przedsiębiorstwa lub właściwy nadrzędny organ resortowej służby ochrony przeciwpożarowej,
17) do zakresu zadań komendantów zakładowych zawodowych straży pożarnych należą ponadto czynności określone w regulaminie organizacyjnym portowej straży pożarnej.

2. Zadania pracowników wyznaczonych do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej w zakładach pracy wymienionych w § 9 ust. 2 zarządzenia określa regulamin ochrony przeciwpożarowej, o którym mowa w § 6 pkt 1 zarządzenia.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 2 stycznia 1976 r.

ORGANIZACJA SŁUŻBY ORAZ PROWADZENIE DOKUMENTÓW OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ NA STATKACH MORSKICH

§ 1. Określenia: „żegluga wielka", „żegluga mała", „żegluga przybrzeżna" oznaczają rodzaje żeglugi morskiej określone w przepisach dotyczących kwalifikacji zawodowych członków załóg polskich statków morskich.

§ 2. 1. Okrętową straż pożarną stanowią sekcje pożarowe i grupy robocze.

2. W skład okrętowej straży pożarnej na pasażerskich statkach morskich uprawiających żeglugę wielką, promach morskich, bazach przetwórniach rybołówstwa morskiego oraz na statkach szkolnych wchodzą:

1) oficer pożarowy, który jest komendantem okrętowej straży pożarowej,
2) starsi strażacy i strażacy okrętowi,
3) starsi marynarze i marynarze strażacy,
4) marynarze działu pokładowego, maszynowego i hotelowego.

3. Na statkach morskich innych niż wymienione w ust. 2, na których liczba członków załogi wynosi 12 i więcej osób, w skład okrętowej straży pożarnej wchodzą:

1) I oficer, który jest dowódcą okrętowej straży pożarnej,
2) starsi marynarze i marynarze strażacy,
3) marynarze działu pokładowego, maszynowego i hotelowego.

4. Ilość sekcji pożarowych powinna być następująca:

1) 1 sekcja — na statkach, na których liczba członków załogi nie wynosi więcej niż 30 osób,
2) 2 sekcje — na statkach, na których liczba członków załogi wynosi więcej niż 30 osób,
3) w skład grupy roboczej wchodzą członkowie załogi wolni od wacht i funkcji ustalonych rozkładem alarmu pożarowego.

5. Sekcja pożarowa składa się z 8 członków załogi o następujących funkcjach:

1) dowódca sekcji,
2) prądownik,
3) pomocnik prądownika,
4) ratownik,
5) pomocnik ratownika,
6) wężowy,
7) zaworowy,
8) łącznik.

6. Zakres czynności poszczególnych funkcyjnych w sekcji ustala rozkład alarmu pożarowego opracowany przez III oficera i zatwierdzony przez kapitana statku.

§ 3. Na statkach innych niż wymienione w § 2, ust. 2 i 3 służbę przeciwpożarową pełnią:

1) III oficer,
   a na statkach, na których nie ma III oficera — członek załogi wyznaczony przez kapitana oraz
2) starszy strażak — strażak okrętowy na zbiornikowcach uprawiających żeglugę wielką lub małą i na bazach przetwórniach rybołówstwa morskiego
3) starszy marynarz — marynarz strażak:
   a) na promach morskich w żegludze międzynarodowej,
   b) na statkach pasażerskich w żegludze małej,
   c) na statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej.
4) starszy marynarz lub marynarz wyznaczony do tego celu przez kapitana na statkach o pojemności powyżej 400 BRT,
5) starszy rybak lub rybak wyznaczony do tego celu przez kapitana na statkach rybackich o pojemności powyżej 400 BRT.

§ 4. 1. Oficer pożarowy, strażacy okrętowi, starsi marynarze i marynarze strażacy powinni posiadać kwalifikacje przewidziane dla tych stanowisk w przepisach dotyczących kwalifikacji zawodowych członków statków morskich.

2. Pozostali członkowie załogi powinni odbywać przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej i zostać poddani egzaminowi.

3. Program szkolenia, zasady przeprowadzania egzaminów oraz tryb wydawania zaświadczeń ustala Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej,

4. Każdy członek załogi, który nie posiada przeszkolenia, o którym mowa w ust. 2, powinien przed zaokrętowaniem odbyć instruktaż w zakresie bezpieczeństwa pożarowego statku.

5. Prowadzenie instruktażu należy do obowiązku armatora.

6. Przy każdym alarmie pożarowym na statku powinno być prowadzone teoretyczne i praktyczne doszkalanie załogi.

7. Program doszkalania oraz instruktażu ustala armator.

§ 5. 1. Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej w porozumieniu z armatorem, a odnośnie statków szkolnych także z kierownictwem uczelni, ustala na jakich statkach wymienionych w § 2, ust. 2 należy utrzymywać stanowisko oficera pożarowego.

2. Dyrektor właściwego urzędu morskiego w porozumieniu z armatorem oraz w uzgodnieniu z Głównym Inspektoratem Ochrony Przeciwpożarowej ustali:

1) ilość sekcji pożarowych wchodzących w skład okrętowej straży pożarnej dla każdego statku wymienionego w § 2.
2) liczbę starszych strażaków i strażaków okrętowych wchodzących w skład okrętowej straży pożarnej dla każdego statku pasażerskiego, promu morskiego i statku szkolnego oraz zbiornikowca i bazy rybołówstwa morskiego,
3) liczbę starszych marynarzy i marynarzy strażaków wchodzących w skład załogi każdego promu morskiego.

3. Szczegółowy zakres obowiązków członków załogi pełniących służbę przeciwpożarową oraz innych członków załogi w zakresie ich zadań związanych z bezpieczeństwem pożarowym statku ustala armator.

4. Armator ustala w ramach obowiązującego czasu pracy na statku ilość godzin niezbędną do pełnienia służby przeciwpożarowej przez członków załogi wymienionych w §§ 2 i 3, liczbę godzin instruktażu, o którym mowa w § 4, ust. 6.

§ 6. Na statkach o pojemności poniżej 400 BRT, na których nie ma stanowisk oficerskich, sprawy bezpieczeństwa pożarowego należą do kierownika statku, który powierza wykonanie zadań w tym zakresie członkom załogi.

§ 7. 1. Na statku powinna być wywieszona instrukcja przeciwpożarowa.

2. Instrukcja powinna być zwięzła i zawierać nakazy i zakazy dotyczące podstawowych środków ostrożności, jakie muszą być zachowane w pomieszczeniach i na stanowiskach pracy oraz sposoby postępowania przy gaszeniu pożaru w zarodku.

3. Instrukcję wydaje armator w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 8. 1. Na statkach o pojemności ponad 400 BRT powinny być prowadzone niezależnie od dokumentów przewidzianych w odrębnych przepisach następujące dokumenty dotyczące ochrony przeciwpożarowej:

1) plan obrony przeciwpożarowej,
2) książka ochrony przeciwpożarowej,
3) karty kontroli i konserwacji gaśnic,
4) książka kontroli i konserwacji aparatów oddechowych, jeżeli statek jest wyposażony w takie aparaty.

2. Dokumenty, które powinny być prowadzone na statkach poniżej 400 BRT, ustala urząd morski.

3. Zapisy w dokumentach wyszczególnionych w ust. 1, pkt 2, 3, 4 powinny być dokonywane w ustalonych terminach.

§ 9. 1. Urząd morski w porozumieniu z Głównym Inspektoratem Ochrony Przeciwpożarowej określi wzory dokumentów wymienionych w § 8 ust. 1 pkt 2—4 oraz ustala dane, które powinny zawierać plany obrony przeciwpożarowej.

2. Plan obrony pożarowej na każdym statku pasażerskim oraz na każdym statku towarowym objętym przepisami międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (Dz. U. z 1966 r. Nr 52, poz. 315) powinien odpowiadać wymaganiom prawideł tej konwencji i być zatwierdzony przez urząd morski.

Załącznik nr 3 do zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 2 stycznia 1976 r.

WYTYCZNE
DO OPRACOWANIA REGULAMINU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ ZAKŁADU PRACY

I. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla kierownictwa służb w działach produkcyjnych i utrzymania ruchu, wyższego i średniego dozoru technicznego oraz pozostałych komórek organizacyjnych w ramach ich działalności rzeczowej.

1. Zadania i obowiązki zastępców dyrektora (kierownika) zakładu powinny być ustalone odpowiednio do zakresu kierowania i sprawowania nadzoru nad komórkami organizacyjnymi zakładu.

Np. dla zastępcy dyrektora (kierownika) do spraw technicznych, zastępcy dyrektora (kierownika) do spraw inwestycyjnych itp.

2. Zadania i obowiązki głównego technologa powinny uwzględniać:

1) opracowywanie charakterystyki pożarowej i wybuchowej stosowanych surowców i materiałów,
2) wprowadzanie do instrukcji technologiczno-ruchowych elementów zabezpieczenia przeciwpożarowego procesów technologicznych (zasady opracowywania, uzgadniania, zatwierdzania),
3) współdziałanie z głównym energetykiem, głównym mechanikiem, kierownikami innych komórek organizacyjnych i służbą przeciwpożarową w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego urządzeń i instalacji w procesach technologicznych,
4) określanie zasad wdrażania nowych procesów technologicznych, stwarzających zagrożenie pożarowe i wybuchowe,
5) ustalanie zakresu, częstotliwości przeglądów, konserwacji i remontów urządzeń oraz instalacji technologicznych, wynikających z potrzeb zabezpieczenia przeciwpożarowego procesów technologicznych.

3. Zadania i obowiązki głównego energetyka powinny uwzględniać:

1) rodzaje urządzeń i instalacji podlegających nadzorowi (elektryczne, ogrzewcze, gazowe, piorunochronne, alarmowe, kontrolno-pomiarowe, kanalizacyjne, uziemiające do odprowadzania ładunków elektryczności statycznej),
2) częstotliwość oraz rodzaj dokumentacji w zakresie przeprowadzanych przeglądów, kontroli, konserwacji urządzeń i instalacji dla zapewnienia właściwych warunków bezpieczeństwa pożarowego,
3) system nadzoru nad konserwatorami urządzeń i instalacji,
4) ustalanie form instruktażu i szkolenia konserwatorów,
5) postępowanie i wdrażanie wniosków wynikających z przeprowadzonych przeglądów oraz kontroli urządzeń i instalacji,
6) współdziałanie z głównym technologiem, kierownikami innych komórek organizacyjnych i służbą przeciwpożarową w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego urządzeń i instalacji podlegających nadzorowi głównego energetyka,
7) zasady postępowania w przypadku powstania awarii w urządzeniach lub instalacjach podlegających nadzorowi głównego energetyka.

4. Zadania i obowiązki głównego mechanika powinny uwzględniać:

1) rodzaje urządzeń i instalacji podlegających nadzorowi (wentylacyjne, mechaniczne, technologiczne, transportu wewnętrznego, gaśnicze, sprzęt pożarniczy stanowiący wyposażenie budynków i urządzeń),
2) częstotliwość oraz rodzaj dokumentacji w zakresie przeprowadzanych przeglądów, kontroli, konserwacji urządzeń dla zapewnienia właściwych warunków bezpieczeństwa pożarowego,
3) system nadzoru nad konserwatorami urządzeń i instalacji,
4) ustalanie form instruktażu i szkolenia konserwatorów,
5) postępowanie i wdrażanie wniosków wynikających z przeprowadzanych przeglądów oraz kontroli urządzeń i instalacji,
6) współdziałanie z głównym technologiem, kierownikami innych komórek organizacyjnych i służbą przeciwpożarową w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego urządzeń i instalacji podlegających nadzorowi głównego mechanika,
7) zasady nadzoru nad konserwacją oraz remontami urządzeń i instalacji gaśniczych, sprzętu pożarniczego stanowiącego wyposażenie budynków i urządzeń w przypadku prowadzenia tych prac przez obcych wykonawców,
8) zasady postępowania w przypadku powstania awarii w urządzeniach lub instalacjach podlegających nadzorowi głównego mechanika.

5. Zadania i obowiązki głównego konstruktora powinny uwzględniać:

1) ustalanie wymagań i sposobów zabezpieczenia przeciwpożarowego przy produkcji prototypów oraz przeprowadzaniu badań i prób,
2) ustalanie zasad bezpiecznego używania i eksploatowania produkowanych wyrobów przez ich użytkowników,
3) współdziałanie z głównym technologiem i innymi komórkami organizacyjnymi w zakresie zapewnienia właściwych zabezpieczeń przeciwpożarowych,
4) sprawdzanie dokumentacji projektowej w zakresie zapewnienia odpowiednich warunków bezpieczeństwa pożarowego (dotyczy przypadków, jeżeli w dziale głównego konstruktora znajduje się zakładowe biuro projektowe opracowujące dokumentację budowlaną).

6. Zadania i obowiązki kierownika wydziału, mistrza, brygadzisty powinny uwzględniać:

1) instruowanie pracowników na ich stanowiskach pracy o występującym zagrożeniu pożarowym.
2) organizację i nadzór nad działalnością pogotowia przeciwpożarowego,
3) nadzór nad przestrzeganiem przez pracowników przepisów przeciwpożarowych i postanowień regulaminu ochrony przeciwpożarowej zakładu,
4) zaznajamianie pracowników z zagrożeniem pożarowym i wybuchowym występującym w wydziale (dziale), w szczególności w przypadkach wprowadzania nowych procesów technologicznych, zmiany urządzeń technologicznych i zastosowania nowych surowców lub materiałów,
5) wykorzystywanie narad z pracownikami dla omawiania spraw bezpieczeństwa pożarowego,
6) organizowanie próbnych alarmów pożarowych i ćwiczeń z pracownikami wydziału (działu),
7) współdziałanie z głównym technologiem, głównym energetykiem, głównym mechanikiem, służbą przeciwpożarową i kierownikami innych komórek organizacyjnych w sprawach zabezpieczenia przeciwpożarowego wydziału (działu),
8) sprawowanie nadzoru nad urządzeniami gaśniczymi i sprzętem pożarniczym stanowiącym wyposażenie wydziału (działu),
9) zapewnienie utrzymania w należytym stanie dróg ewakuacyjnych i dostępu do budynków lub urządzeń,
10) zawiadamianie odpowiednich komórek organizacyjnych o brakach i usterkach w zabezpieczeniu przeciwpożarowym wydziału (działu),
11) wykonywanie zarządzeń i zaleceń w sprawach dotyczących zabezpieczenia przeciwpożarowego wydziału (działu),
12) zabezpieczenie wydziału (działu) w związku z przerwami w produkcji (po zakończeniu pracy, w dniach wolnych od pracy, w czasie remontów itp.).

Uwaga: w zależności od organizacji wydziału (działu) ww. zadania należy podzielić i ustalić odrębnie dla kierownika wydziału (działu), mistrza i brygadzisty.

7. W innych komórkach organizacyjnych określić należy zadania i obowiązki kierowników tych komórek, w których wykonywane prace stwarzają lub mają wpływ na zagrożenie pożarowe względnie wybuchowe.

Zadania i obowiązki powinny być ustalone np. dla kierownika laboratorium, kierownika ośrodka badawczego, kierownika zakładowego biura projektowego, kierownika działu transportu, kierownika magazynu, kierownika działu gospodarki ściekowej, kierownika działu remontowego, głównego automatyka itp. oddzielnie dla każdego z nich według niżej podanych przykładów:

1) kierownik działu transportu powinien być zobowiązany do:
   a) uzyskiwania informacji o charakterze pożarowym i wybuchowym transportowanych surowców, materiałów i gotowych wyrobów,
   b) współdziałania z głównym technologiem i kierownikami innych komórek organizacyjnych w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego w transporcie,
   c) informowania i instruowania podległych pracowników o zagrożeniu pożarowym i wybuchowym w transporcie (kierowcy przetokowi), pracownicy zatrudnieni przy rozładunku itp.
   d) ustalania sposobów zabezpieczenia środków transportu oraz transportowanych materiałów i gotowych wyrobów niebezpiecznych pod względem pożarowym lub wybuchowym,
2) kierownik magazynu powinien być zobowiązany do:
   a) uzyskiwania informacji o charakterystyce pożarowej i wybuchowej magazynowanych surowców i materiałów,
   b) współdziałania z głównym technologiem i kierownikami innych komórek organizacyjnych w zakresie bezpiecznego pod względem pożarowym i wybuchowym magazynowania i składowania,
   c) informowania o charakterystyce pożarowej lub wybuchowej odbieranych z magazynu materiałów,
   d) instruowania pracowników magazynów i składów o zagrożeniu pożarowym i wybuchowym występującym w magazynach i składach oraz o zasadach magazynowania i składowania,
   e) ustalania zasad postępowania przy zamykaniu magazynów (np. wyłączanie urządzeń oświetleniowych, zamknięcie drzwi w poszczególnych komorach, usunięcie opakowań itp.).

8. Zadania i obowiązki pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej powinny dotyczyć wszystkich pracowników zakładu niezależnie od zajmowanych stanowisk i wykonywanych funkcji oraz pracy i obejmować w szczególności:

1) uczestnictwo w szkoleniu przeciwpożarowym,
2) uczestnictwo w wykonywaniu zadań pogotowia przeciwpożarowego,
3) utrzymanie porządku na stanowisku pracy,
4) umiejętność posługiwania się urządzeniami gaśniczymi,
5) przestrzeganie instrukcji technologiczno-ruchowych,

6) znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru.

II. Zadania i obowiązki zakładowej komórki organizacyjnej ds. ochrony przeciwpożarowej

1. Zadania i obowiązki pracownika d/s ochrony przeciwpożarowej powinny uwzlgędniać:

1) zadania, obowiązki i zakres działania służb prewencyjnych,
2) uprawnienia w zakresie kontroli i wydawania doraźnych poleceń,
3) zasady współdziałania z kierownikami innych komórek organizacyjnych, a w szczególności z głównym technologiem, energetykiem i mechanikiem,
4) uprawnienia i zakres czynności pracownika prowadzącego sprawy ochrony przeciwpożarowej w wyznaczonych komórkach organizacyjnych zakładu.

2. Organizacja i zakres działania komisji pożarowo-technicznej powinny być określone przez ustalenie:
1) składu osobowego komisji,
2) zakresu działania i uprawnień,
3) zasad współdziałania z kierownikami poszczególnych komórek organizacyjnych zakładu,
4) zasad przeprowadzania kontroli (planowanie, częstotliwość, dokumentacja),
5) zasad przedstawiania wniosków do kierownictwa zakładu w sprawach zabezpieczenia przeciwpożarowego,
6) form nadzoru nad realizacją wniosków i zaleceń.

4. Regulamin ochrony przeciwpożarowej zakładu powinien ustalać:
1) wydziały, działy, komórki organizacyjne, w których powinny być utworzone pogotowia przeciwpożarowe,
2) zasady wyznaczania członków pogotowia,
3) zadania i obowiązki członków pogotowia przeciwpożarowego,
4) czas i formy szkolenia członków pogotowia przeciwpożarowego,
5) wyposażenie techniczne i uzbrojenie osobiste, sprzęt ochronny i odznaki oznaczające przynależność do pogotowia,
6) wskazanie dla przeprowadzania ćwiczeń (częstotliwość, osoby upoważnione do przeprowadzenia ćwiczeń).

Uwaga organizacja, zakres i formy działania pogotowia powinny być dostosowane do warunków i specyfiki występującej w wydziale, dziale, pomieszczeniu.

III. Zasady organizacji, zakres obowiązków i działanie w przedmiocie zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu.

1. Organizację szkolenia przeciwpożarowego należy ustalić przez:
1) wyznaczenie komórki organizacyjnej zakładu zobowiązanej do prowadzenia szkolenia,
2) określenie zasad organizacyjnych przygotowania fachowego osób zobowiązanych do prowadzenia szkolenia i instruktażu przeciwpożarowego na stanowiskach pracy (mistrzowie, brygadziści),
3) organizację szkolenia specjalistycznego (np. dla spawaczy, elektryków itp.) w zakresie zasad bezpieczeństwa pożarowego przy pracach pożarowoniebezpiecznych,
4) nadzór i kontrolę nad organizacją i przebiegiem szkolenia (ewidencja przeszkolonych).

Przyzakładowy zakres obowiązków pogotowia i schemat organizacyjny przedstawia poniższa tabela

Zmiana (imiona i nazwiska)	Stanowisko	Obowiązki pogotowia	
		W zakresie zapobiegania pożarom	W wypadku wybuchu pożaru
1	2	3	4
I ziana II zmiana III zmiana	Dowódca	współpracuje z kierownikiem ppoż., a szczególnie dba o przestrzeganie regulaminów i instrukcji ppoż. jest odpowiedzialny za czynności członków pogotowia, sprawdza przydatność sprzętu ppoż.	Do czasu przybycia straży pożarnej kieruje akcją gaśniczą.
I zmiana	Zastępca Dowódcy pogotowia	Wspólnie z dowódcą pogotowia pilnuje przestrzegania przepisów ppoż. przy produkcji.	Bierze udzial w akcji gaśniczej.
I zmiana II zmiana III zmiana	Pomocnik I	Po skończeniu pracy sprawdza czy elektryczność we wszystkich instalacjach została wyłączona, czy ogień w piecach wygaszony, czy miejsca pracy pozostawione w należytym porządku, bada gotowość sprzętu ppoż.	Bierze udział w akcji gaśniczej.
I zmiana	Pomocnik II	Pilnuje, aby dostęp do sprzętu, nie był zatarasowany.	Zawiadamia o powstaniu pożaru jednostkę straży pożarnej.

3. Organizację i zakres działania komisji przeciwwybuchowej ustala się w zależności od potrzeb w zakładach, w których zagrożenie wybuchowe występuje w procesach technologicznych określając:
1) skład komisji przeciwwybuchowej,
2) zakres działania komisji oraz jej uprawnienia,
3) współdziałanie z kierownikami poszczególnych komórek organizacyjnych,
4) formy pracy i rodzaj sporządzanych dokumentów.

2. Dla przeciwpożarowego zabezpieczenia robót montażowo-budowlanych i pożarowo-niebezpiecznych należy w regulaminie ustalić:

1) obowiązek i zasady uzgadniania lokalizacji i zagospodarowywania zaplecza budowlanego z pionem technicznym zakładu, kierownikiem danego działu oraz służbą przeciwpożarową,
2) zasady instruowania pracowników wykonujących roboty montażowo-budowlane o zachowaniu warunków bezpieczeństwa pożarowego obowiązujących na terenie zakładu (dotyczy w szczególności pracowników zatrudnionych w obcych przedsiębiorstwach),
3) zasady kontroli zaplecza budowlanego i prowadzonych prac pożarowo-niebezpiecznych przez kierownictwo robót oraz służby techniczne zakładu.

3. Oddanie do eksploatacji obiektu, urządzenia lub instalacji nie może nastąpić bez całkowicie sprawnie działających urządzeń zabezpieczenia technicznego i ustalonego w dokumentacji zabezpieczenia przeciwpożarowego.

Zasady odbioru powinny dotyczyć obiektów, urządzeń i instalacji, przy których roboty montażowo-budowlane wykonywane były przez obcych wykonawców oraz w ramach własnych przez zakład.

4. Przy wprowadzaniu do produkcji nowych surowców i materiałów stwarzających zagrożenie pożarowe lub wybuchowe należy ustalić:

1) komórkę organizacyjną zobowiązaną do uzyskiwania informacji o charakterystyce pożarowej i wybuchowej surowców i materiałów stwarzających zagrożenie pożarowe i wybuchowe,
2) zasady postępowania z surowcami i materiałami stwarzającymi zagrożenie pożarowe lub wybuchowe w transporcie, magazynowaniu i przy produkcji,
3) sposoby rozpowszechniania informacji i udzielania instruktażu o zasadach postępowania z surowcami i materiałami stwarzającymi zagrożenie pożarowe lub wybuchowe.

5. W zależności od występującego zagrożenia pożarowego należy ustalić:

1) komórkę organizacyjną zobowiązaną do opracowywania analiz stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego,
2) wydziały, oddziały, obiekty, urządzenia technologiczne i techniczne, dla których powinny być opracowywane oddzielne analizy, niezależnie od ogólnej analizy stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego całego zakładu,
3) częstotliwość i formy opracowywania analiz,
4) zasady wykorzystywania wniosków oraz nadzoru nad ich realizacją,
5) system wyróżnień i kar stosowanych w zależności od stwierdzonego stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego.

6. W regulaminie należy ustalić:

1) komórkę organizacyjną zobowiązaną do opracowania planów dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej,
2) terminy i zasady opracowania w/w planów,
3) organizację rozpatrywania i zatwierdzania planów przez odpowiednie służby techniczne lub komisję pożarowo-techniczną,
4) nadzór nad realizacją planu ze strony właściwych służb technicznych.

Każdy zakład pracy powinien mieć opracowaną instrukcję alarmową i instrukcję o zasadach postępowania w przypadku powstania pożaru.

W zależności od potrzeb instrukcje takie powinny być opracowane oddzielnie dla każdego wydziału, działu i innej komórki organizacyjnej. Instrukcje te powinny zawierać wskazania dla pracowników i poszczególnych służb technicznych (np. zmniejszenie ciśnienia w instalacjach energetycznych, wyłączenie dopływu palnych cieczy i gazów, wyłączenie wentylacji, zamykanie zbiorników, uruchomienie urządzeń gaśniczych itp.).

7. Zasadnicza część instrukcji powinna zwięźle określać:

1) sposób niezwłocznego alarmowania jednostki zakładowej zawodowej (ochotniczej) straży pożarnej (przyciski alarmowe, syreny, telefony itp.),
2) sposób zawiadamiania punktu alarmowo-dyspozycyjnego powiatowej (miejskiej) komendy straży pożarnych,
3) zasady i kolejność alarmowania służb technicznych zakładu i pracowników oraz postępowania tych służb w przypadku powstania pożaru,
4) sposób i kolejność zawiadamiania o pożarze odpowiednich osób kierownictwa zakładu, organów władz terenowych, zjednoczenia, ministerstwa.

8. W zależności od potrzeb i specyfiki zakładu należy ustalić:

1) potrzebę powołania komórki organizacyjnej zobowiązanej do ewidencjonowania i opracowywania analiz pożarów,
2) zasady (zakres) prowadzenia ewidencji pożarów,
3) zasady zgłaszania zaistniałych pożarów do jednostki nadrzędnej,
4) sposoby informowania o powstałych pożarach odpowiednich komórek organizacyjnych dla potrzeb wewnętrznych zakładu,
5) zasady i częstotliwość opracowywania analiz pożarów oraz ich wykorzystywania w działaniach propagandowo-uświadamiających wewnątrz zakładu,
6) tryb powoływania komisji dla zbadania przyczyny powstania i rozszerzenia się pożaru,
7) formy wykorzystywania wniosków z badania przyczyny powstania i rozszerzenia się pożaru w działaniach na rzecz poprawy warunków bezpieczeństwa pożarowego zakładu.

9. W zależności od specyfiki potrzeb zakładu należy ustalić:

1) komórkę organizacyjną, kierującą i koordynującą działalność informacyjno-ostrzegawczą i propagandy przeciwpożarowej,
2) formy działalności informacyjno-propagandowej, komunikaty, pogadanki, artykuły itp.),
3) możliwości wykorzystywania dla potrzeb propagandy przeciwpożarowej gazetek ściennych, gablot, radiowęzłów, gazet zakładowych itp.),
4) zasady współdziałania z organizacjami politycznymi i społecznymi działającymi w zakresie włączenia ich do działalności informacyjno-ostrzegawczej i propagandy przeciwpożarowej,
5) formy wykorzystywania ewidencji i analizy pożarów dla działalności informacyjno-ostrzegawczej.

Uwaga: ustalenia regulaminu powinny uwzględniać warunki zakładu, zagrożenie związane z technologią i urządzeniami technicznymi, których znajomość posiadają właściwi pracownicy inżynieryjno-techniczni.

Dlatego należy przyjąć zasadę, że opracowanie regulaminu powinno być powierzone tym pracownikom, a nie przekazywane innym fachowcom jak np. pracownikom ochrony przeciwpożarowej, nie zatrudnionym bezpośrednio w danym zakładzie pracy.

39.

ZARZĄDZENIE NR 1 MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 22 stycznia 1977 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania wojskowej ochrony przeciwpożarowej

(Dz. Rozk. MON Nr 2, poz. 7)

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządzam:

§ 1. 1. Wojskowa ochrona przeciwpożarowa obejmuje całokształt przedsięwzięć związanych z zapobieganiem pożarom na terenie obiektów wojskowych i ich zwalczaniem oraz zapewnieniem ochrony przeciwpożarowej żołnierzom, pracownikom cywilnym i innym osobom znajdującym się na terenie jednostek wojskowych (instytucji, zakładów, przedsiębiorstw) lub obsługującym wojskowy sprzęt techniczny.

2. Zapewnienie ochrony przeciwpożarowej w siłach zbrojnych jest obowiązkiem dowódców (szefów, kierowników, komendantów) wszystkich szczebli dowodzenia, a w przedsiębiorstwach państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej — dyrektorów tych przedsiębiorstw oraz organów sprawujących nad nimi nadzór.

3. Wszyscy żołnierze i pracownicy cywilni obowiązani są w miejscu pełnienia służby (wykonywania pracy) do udziału w zapobieganiu i gaszeniu pożarów oraz ścisłego przestrzegania przepisów przeciwpożarowych.

4. Wszelkie zaniedbania w zakresie ochrony przeciwpożarowej stanowią niedopełnienie obowiązku służbowego równoznaczne z naruszeniem gotowości bojowej wojsk.

§ 2. 1. Kierownictwo i nadzór nad ochroną przeciwpożarową nieruchomości wojskowych sprawuje Główny Kwatermistrz WP.

2. Główny Kwatermistrz WP w ramach funkcji wymienionych w ust. 1:

1) koordynuje działalność właściwych instytucji centralnych oraz dowództw okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych;
2) zapewnia wyposażenie wojskowych obiektów budowlanych w stałe urządzenia gaśnicze oraz nadzór nad sprawnością tych urządzeń;
3) kieruje zaopatrywaniem sił zbrojnych w materiały i sprzęt pożarniczy, a także zapewnia jego remont i konserwację;
4) organizuje szkolenie specjalistów pożarnictwa na potrzeby wojskowej ochrony przeciwpożarowej;
5) ustala zasady szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej oraz wojskowych etatowych i nieetatowych straży pożarnych;
6) wydaje szczegółowe przepisy dotyczące organizacji i zasad działania ochrony przeciwpożarowej;
7) utrzymuje współpracę z Komendantem Głównym Straży Pożarnych w sprawach współdziałania organów wojskowej ochrony przeciwpożarowej z komendantami terenowych straży pożarnych.

3. Główny Kwatermistrz WP wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, poprzez Szefa Służby Zakwaterowania i Budownictwa Głównego Kwatermistrzostwa WP.

4. Organem wykonawczym Szefa Służby Zakwaterowania i Budownictwa Głównego Kwatermistrzostwa WP jest Wydział Ochrony Przeciwpożarowej Nieruchomości Wojskowych.

§ 3. Główny Inspektor Techniki WP poprzez podległe organy:

1) sprawuje nadzór nad przestrzeganiem warunków bezpieczeństwa pożarowego w wojskowych przedsiębiorstwach remontowo-produkcyjnych, technicznych instytutach i ośrodkach naukowo-badawczych oraz składnicach (bazach, magazynach) służb technicznych;
2) zabezpiecza remont i konserwację stałych instalacji gaśniczych stanowiących wyposażenie uzbrojenia i sprzętu wojskowego, remont bieżący i konserwację samochodów i przyczep pożarniczych znajdujących się na wyposażeniu wojskowych straży pożarnych;
3) określa zasady eksploatacji i remontów sprzętu technicznego wojsk inżynieryjnych i chemicznych wykorzystywanego do zwalczania pożarów;
4) współpracuje z Głównym Kwatermistrzem WP w zakresie zaopatrywania sił zbrojnych w przenośny sprzęt gaśniczy przeznaczony do zabezpieczenia przeciwpożarowego techniki wojskowej.

§ 4. 1. W okręgach wojskowych kierownictwo i nadzór nad ochroną przeciwpożarową sprawują dowódcy okręgów wojskowych w stosunku do podległych im związków taktycznych, oddziałów (instytucji, zakładów, składnic, poligonów) i garnizonów oraz jednostek centralnego podporządkowania rozmieszczonych na terenie danego okręgu wojskowego.

2. W ramach sprawowanego kierownictwa i nadzoru nad ochroną przeciwpożarową dowódcy okręgów wojskowych w odniesieniu do jednostek wymienionych w ust. 1 realizują następujące zadania:

1) koordynują działalność w zakresie przygotowania oraz zapewnienia warunków niezbędnych do sprawnego funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej w odniesieniu do obiektów wojskowych, uzbrojenia i sprzętu technicznego;
2) organizują kontrolę gotowości systemu alarmowa-

nia pożarowego i stanu ochrony przeciwpożarowej w warunkach garnizonowych i polowych;

3) zapewniają wojskowym strażom odpowiednie wyposażenie i kierują zaopatrywaniem w materiały i sprzęt pożarniczy;

4) sprawują nadzór nad szkoleniem przeciwpożarowym stanów osobowych i przestrzeganiem przepisów o zapobieganiu pożarom, a także nad gotowością do ich zwalczania zgodnie z ustalonymi zasadami.

3. Dowódcy okręgów wojskowych realizują zadania wymienione w ust. 2 poprzez:

1) kwatermistrzów okręgów wojskowych — w sprawach kompleksowej koordynacji przedsięwzięć w zakresie ochrony przeciwpożarowej, zabezpieczenia przeciwpożarowego nieruchomości wojskowych, szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej i straży pożarnych oraz zaopatrywania w materiały i sprzęt pożarniczy;

2) szefów sztabów okręgów wojskowych — w sprawach dotyczących organizacji szkolenia przeciwpożarowego wojsk;

3) szefów służb technicznych okręgów wojskowych — w sprawach dotyczących techniki wojskowej.

4. Specjalistycznymi organami wykonawczymi w zakresie ochrony przeciwpożarowej są:

1) kwatermistrzów okręgów wojskowych — szefowie służb zakwaterowania i budownictwa, w składzie których występują etatowi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej;

2) szefów służby zakwaterowania i budownictwa okręgów wojskowych — szefowie wojskowych rejonowych zarządów kwaterunkowo-budowlanych, którzy poprzez etatowych inspektorów ochrony przeciwpożarowej sprawują fachowe kierownictwo w zakresie całokształtu spraw związanych z ochroną przeciwpożarową jednostek wojskowych (instytucji, zakładów) rozmieszczonych w rejonie ich działania.

§ 5. 1. Dowódcy rodzajów sił zbrojnych sprawują kierownictwo i nadzór nad ochroną przeciwpożarową w stosunku do podległych im związków taktycznych (operacyjno-taktycznych) i oddziałów (instytucji, zakładów, składnic).

2. W ramach sprawowanego kierownictwa i nadzoru dowódcy rodzajów sił zbrojnych realizują zadania, określone w § 4 ust. 2 pkt 1, 2 i 4 poprzez zastępców do spraw techniki i zaopatrzenia.

3. Organami wykonawczymi zastępców dowódców do spraw techniki i zaopatrzenia są etatowi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej wydziałów nadzoru, budownictwa i zakwaterowania.

§ 6. 1. Bezpośrednia organizacja oraz zapewnienie sprawnego funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej w jednostkach (instytucjach, zakładach) wojskowych oraz przedsiębiorstwach należy do obowiązków ich dowódców (szefów, komendantów, kierowników, dyrektorów), którzy z tego tytułu odpowiadają za:

1) zapewnienie ochrony przeciwpożarowej żołnierzom i pracownikom cywilnym oraz właściwą organizację ochrony przeciwpożarowej mienia wojskowego;

2) przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań eksploatacyjnych, instalacyjnych, technologicznych i porządkowych, a także zapobieganie zagrożeniu pożarowemu, zwłaszcza w obiektach budowlanych (garażach, warsztatach, magazynach i innych pomieszczeniach produkcyjnych lub usługowych) oraz przy eksploatacji wojskowego sprzętu technicznego;

3) przygotowanie sił i środków do gaszenia pożarów oraz za organizację i sprawne funkcjonowanie systemu alarmowania pożarowego;

4) wyposażenie obiektów, uzbrojenia i sprzętu technicznego w urządzenia przeciwpożarowe;

5) zapoznanie żołnierzy i pracowników cywilnych z przepisami przeciwpożarowymi oraz systematyczną kontrolę przestrzegania tych przepisów;

6) dokonywanie okresowych analiz stanu ochrony pożarowej oraz inicjowanie przedsięwzięć zapewniających zmniejszenie zagrożenia pożarowego;

7) utrzymanie ścisłego współdziałania z terenowymi komendami straży pożarnych i jednostkami ochrony przeciwpożarowej stosownie do zasad określonych w odrębnych przepisach;

8) realizację innych zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, wynikających z odrębnych przepisów lub zleconych przez organy nadrzędne.

2. Organami wykonawczymi dowódców (szefów, komendantów, kierowników, dyrektorów) wymienionych w ust. 1 są etatowi lub wyznaczeni przez nich nieetatowi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej.

3. Inspektorami ochrony przeciwpożarowej w jednostkach wojskowych (instytucjach, zakładach) i przedsiębiorstwach posiadających etatowe straże pożarne są komendanci tych straży, a w pozostałych jednostkach organizacyjnych — żołnierze zawodowi (pracownicy cywilni) wyznaczeni przez dowódców (szefów, komendantów, dyrektorów).

4. Szczegółową organizację i zasady funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej w jednostkach wojskowych (instytucjach, zakładach) i przedsiębiorstwach, w tym organizację i zadania wojskowych straży pożarnych, określają „Przepisy przeciwpożarowe w wojsku".

§ 7. 1. Zapewnienie sprawnego funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej zakładów i urządzeń garnizonowych oraz planowanie i koordynowanie udziału jednostek wojskowych w realizacji wspólnych zadań w zakresie zapobiegania i zwalczania pożarów — należy do obowiązków dowódców garnizonów.

2. Dowódcy garnizonów wykonują zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej poprzez wyznaczonych inspektorów ochrony przeciwpożarowej garnizonu.

§ 8. 1. Dowódcom okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych przysługują w stosunku do oficerów i chorążych pożarnictwa, pełniących służbę w podległych i nadzorowanych jednostkach organizacyjnych, uprawnienia kadrowe określone w art. 2 ust. 7 pkt 5 lit. a) i art. 36 ust. 1 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 351 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106).

2. Dowódcom (szefom, komendantom, kierownikom, dyrektorom) wymienionym w § 6 ust. 1 przysługują w stosunku do podoficerów i szeregowców pożarnictwa, pełniących służbę w podległych jednostkach organizacyjnych, uprawnienia kadrowe określone w art. 2 ust. 7 pkt 5 lit. b), art. 6 ust. 2 i art. 36 ust. 1 dekretu, o którym mowa w ust. 1.

§ 9. 1. Inspektorzy ochrony przeciwpożarowej sprawują fachowe kierownictwo w zakresie profilaktyki przeciwpożarowej, szkolenia przeciwpożarowego, wykorzystania sprzętu pożarniczego, gaszenia pożarów i związanych z tym przedsięwzięć organizacyjnych w jednostkach wojskowych (instytucjach, zakładach) i przedsiębiorstwach.

2. Szczegółowe zadania etatowych i nieetatowych inspektorów ochrony przeciwpożarowej określają właściwi dowódcy (szefowie, komendanci, dyrektorzy).

§ 10. 1. Kontrolę stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach wojskowych (instytucjach, zakładach) i przedsiębiorstwach przeprowadzają upoważnieni do tego inspektorzy ochrony przeciwpożarowej oraz osoby wchodzące w skład inspekcji i kontroli przeprowadzanych przez organy nadrzędne.

2. Przeprowadzający kontrolę mają prawo wstępu do wszystkich pomieszczeń jednostki, sprawdzania zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów, uzbrojenia i sprzętu technicznego, a także dokonywania sprawdzianów funkcjonowania urządzeń i sprzętu pożarniczego oraz poziomu wyszkolenia straży pożarnych i stanu osobowego jednostki w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

3. Wzory upoważnień do kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej oraz zasady ich wydawania określa Szef Sztabu Generalnego WP.

§ 11. 1. Przeprowadzający kontrolę stanu ochrony przeciwpożarowej są uprawnieni do wydawania osobom odpowiedzialnym za stan tej ochrony poleceń usunięcia stwierdzonych niedociągnięć.

2. W razie stwierdzenia szczególnego zagrożenia pożarowego kontrolujący mogą zakazać:

1) używania maszyn i urządzeń, jeżeli ze względu na niewłaściwą eksploatację, uszkodzenia lub braki stwarzają niebezpieczeństwo pożaru;
2) eksploatacji pomieszczeń, obiektów lub ich części, jeżeli wskutek zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym istnieje bezpośrednie zagrożenie zdrowia, życia ludzkiego lub mienia.

Decyzję tę osoba kontrolująca wpisuje do książki kontroli jednostki wojskowej oraz melduje niezwłocznie o wydanym zakazie swemu bezpośredniemu przełożonemu.

3. Zakaz eksploatacji pomieszczeń, obiektów lub ich części należy traktować jako wypadek nadzwyczajny.

§ 12. Zagadnienia ochrony przeciwpożarowej uwzględnia się w programach szkolenia wojsk, w programach nauczania wyższych szkół wojskowych, szkół chorążych oraz ośrodków szkolenia.

§ 13. Główny Kwatermistrz WP w porozumieniu z Szefem Sztabu Generalnego WP i szefami zainteresowanych instytucji centralnych określa zasady działania oraz uprawnienia inspektorów ochrony przeciwpożarowej.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej
W. Jaruzelski

40.

ZARZĄDZENIE NR 14 GŁÓWNEGO KWATERMISTRZA WP

z dnia 3 maja 1977 r.

w sprawie zaopatrywania funkcjonariuszy wojskowej ochrony przeciwpożarowej w umundurowanie, odzież specjalną, przedmioty wyekwipowania osobistego oraz sprzęt i środki higieny

(Dz. Rozk. MON Nr 6, poz. 41)

W związku z określeniem przez Ministra Spraw Wewnętrznych wzorów i norm należności umundurowania, dystynkcji, oznak, odzieży specjalnej, przedmiotów wyekwipowania osobistego oraz sprzętu i środków higieny dla funkcjonariuszy pożarnictwa a także wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie i zasad jego wypłacania mających zastosowanie również do funkcjonariuszy wojskowej ochrony przeciwpożarowej zarządzam:

§ 1. W sprawach wzorów umundurowania, dystynkcji i oznak, wzorów odzieży specjalnej, norm umundurowania, przedmiotów wyposażenia specjalnego i wyekwipowania osobistego, sprzętu i środków higieny oraz wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie i zasad jego wypłacania — stosuje się do funkcjonariuszy pożarnictwa mianowanych na stanowiska w wojskowej ochronie przeciwpożarowej:

1) zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lipca 1975 r. w sprawie określenia wzorów umundurowania, dystynkcji i oznak oraz wzorów odzieży specjalnej funkcjonariuszy pożarnictwa (Monitor Polski Nr 23, poz. 148);
2) zarządzenie nr 83 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie norm umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego dla funkcjonariuszy pożarnictwa;
3) zarządzenie nr 59 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1976 r. w sprawie wysokości i zasad wypłacania funkcjonariuszom pożarnictwa równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie.

§ 2. Szef Służby Mundurowej Głównego Kwatermistrza WP zapewni doprowadzenie do jednostek wojskowych aktów prawnych obowiązujących w sprawach określonych w § 1 — zwłaszcza nieopublikowanych.

§ 3. Zaopatrywania w przedmioty umundurowania, wyposażenia specjalnego, wyekwipowania osobistego; sprzęt i środki higieny dokonują oddziały gospodarcze, do których funkcjonariusze pożarnictwa zostali przydzieleni na zaopatrzenie.

§ 4. Oddziały gospodarcze składają półroczne zamówienia na przysługujące funkcjonariuszom przedmioty umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego do właściwych terenowo Przedsiębiorstw Handlowo-Technicznych Sprzętu Pożarniczego i Ochronnego „Supon” — na 45 dni przed planowanym terminem realizacji.

§ 5. Przedmioty umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego wydaje się w naturze. Równoważnik pieniężny za przedmioty umundurowania można wypłacać tylko w przypadkach wymienionych w § 1 zarządzenia nr 59 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1976 r. i w wysokości określonej w § 2 tabeli stawek równoważnika pieniężnego tego zarządzenia. Zezwolenie na wyłacenie tego równoważnika dla funkcjonariuszy wszystkich stopni pożarniczych wydaje kwatermistrz oddziału gospodarczego (dyrektor przedsiębiorstwa).

§ 6. 1. Funkcjonariuszom pożarnictwa, którzy w okresie od dnia 1 stycznia 1976 r. do dnia wejścia w życie zarządzenia nabyli uprawnienia do przedmiotów umundurowania — przysługuje wyrównanie wynikające z ustalenia zarządzeniem nr 59 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1976 r. większego asortymentu tych przedmiotów i ich ekwiwalentów pieniężnych w porównaniu do dotychczas obowiązujących na podstawie zarządzenia Głównego Kwatermistrza WP nr 58 z dnia 31 grudnia 1974 r.

2. Wyrównanie wypłaca się w stawkach miesięcznej rekompensaty w wysokości:
1) oficerom i chorążym pożarnictwa — 56 zł;
2) podoficerom i szeregowym pożarnictwa — 84 zł.

§ 7. Równoważnik pieniężny wypłaca organ finansowy oddziału gospodarczego zaopatrującego funkcjonariuszy. Podstawę do wypłaty stanowi wykaz dodatkowych należności pieniężnych * sporządzony przez szefa zaopatrzenia mundurowego i zatwierdzony przez kwatermistrza oddziału gospodarczego. Na wykazie tym szef zaopatrzenia mundurowego obowiązany jest zamieścić adnotację o dokonaniu odpowiedniego wpisu w karcie wyposażenia osobistego funkcjonariusza.

§ 8. Zarządzenia wymienione w § 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w przedsiębiorstwach państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 9. Traci moc:

1) zarządzenie Głównego Kwatermistrza WP nr 58 z dnia 31 grudnia 1974 r. w sprawie zaopatrywania w umundurowanie cywilnych pracowników straży pożarnych (Dz. Rozk. MON z 1975 r. Nr 1, poz. 11);
2) w „Tabeli norm odzieży ochronnej, roboczej, sprzętu ochrony osobistej oraz środków higieny dla pracowników cywilnych zatrudnionych w jednostkach (instytucjach, zakładach) wojskowych” — sygn. Mund. 50/74, stanowiącej załącznik do zarządzenia Głównego kwatermistrza WP nr 41 z dnia 27 grudnia 1973 r. (Dz. Rozk. MON Nr 28, poz. 140):
   a) zestaw nr 15/C dla pracowników straży pożarnych,
   b) zestaw nr 20/C — w części dotyczącej funkcjonariuszy pożarnictwa (pracowników straży pożarnej).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Główny Kwatermistrz WP
Wiceminister Obrony Narodowej
M. Obiedziński

41.

ZARZĄDZENIE NR 31 MINISTRA GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 23 maja 1977 r.

w sprawie zasad organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego Urzędu Gospodarki Materiałowej oraz jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Gospodarki Materiałowej

Na podstawie art. 6, ust. 1 i art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy zatrudnieni w Urzędzie Gospodarki Materiałowej oraz w jednostkach podległych Ministrowi Gospodarki Materiałowej są zobowiązani do udziału w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu.

§ 2. Koordynację i nadzór nad całokształtem zagadnień ochrony przeciwpożarowej w Urzędzie Gospodarki Materiałowej sprawuje właściwy Podsekretarz Stanu.

§ 3. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych, podległych Ministrowi Gospodarki Materiałowej są obowiązani do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, uwzględniania jej potrzeb oraz do nadzoru nad realizacją planów tych potrzeb, każdy w swoim zakresie działania, a w szczególności do:

1) wprowadzania technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego nowo budowanych, rozbudowywanych lub modernizowanych obiektów, urządzeń i instalacji technologicznych oraz wykonania właściwych zabezpieczeń przeciwpożarowych,
2) sprawdzania — przez personel inżynieryjno-techniczny i wewnętrzne organy kontrolne wymagań ochrony przeciwpożarowej oraz przestrzegania zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego.

§ 4. 1. Dyrektorzy central i jednostek równorzędnych powołują pod swoim przewodnictwem zespoły techniczno-koordynacyjne do spraw ochrony przeciwpożarowej.

2. Szczegółowy zakres działania oraz skład zespołu techniczno-koordynacyjnego do spraw ochrony przeciwpożarowej określa dyrektor centrali (jednostki równorzędnej) w porozumieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 5. Dyrektorzy (kierownicy) zakładów pracy są obowiązani do zabezpieczenia przeciwpożarowego kierowanych przez siebie zakładów, a w szczególności do:

1) zapewnienia wymagań ochrony przeciwpożarowej w zakresie bezpieczeństwa osób i ochrony mienia,
2) zapewnienia przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych oraz zapobiegania wszelkim zagrożeniom w tym zakresie,
3) zapewnienia zaopatrzenia zakładów w urządzenia przeciwpożarowe,
4) określenia obowiązków i odpowiedzialności kierowników poszczególnych pionów, komórek organizacyjnych i służb za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w ramach ich działalności merytorycznej,
5) opracowania i wprowadzenia w życie regulaminu przeciwpożarowego zakładu pracy w oparciu o wytyczne Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej,
6) powołania w zależności od wielkości i charakteru zakładu:
   — komisji pożarowo-technicznej,
   — pogotowi przeciwpożarowych,
7) rozpatrywania na naradach stanu ochrony przeciwpożarowej zakładu pracy, wydawania stosownych zarządzeń oraz wyznaczenia osób odpowiedzialnych za ich wykonanie, jak również ustalania zadań, form i środków zmierzających do właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu,
8) wydawania zarządzeń zmierzających do należytego zabezpieczenia przeciwpożarowego podległych zakładów,
9) zaznajamiania pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
10) nadzorowania przestrzegania przez podległych pracowników przepisów przeciwpożarowych i wykonywania przez nich zadań nałożonych w tym zakresie,
11) stosowania odpowiednich form i środków oddziaływania w odniesieniu do tych pracowników, którzy swym działaniem lub zaniechaniem działania sprowadzają zagrożenie pożarowe,
12) ustalenia odpowiednich bodźców materialnych dla pracowników wyróżniających się w działalności na rzecz przeciwpożarowego zabezpieczenia miejsca pracy,
13) podejmowania innych poczynań, zmierzających do poprawienia stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu pracy.

§ 6. 1. Za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków i pomieszczeń służbowych są odpowiedzialni:

1) w Urzędzie Gospodarki Materiałowej — Naczelnik Wydziału Administracyjno-Gospodarczego,
2) w podległych jednostkach organizacyjnych — kierownicy komórek (stanowisk pracy) administracyjno-gospodarczych.

2. Do obowiązków osób wymienionych w ust. 1 należy w szczególności:

1) utrzymanie budynków i pomieszczeń w należytym stanie pod względem zabezpieczenia przeciwpożarowego, stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów i instrukcji,
2) wyposażenie pomieszczeń w odpowiedni sprzęt pożarniczy i środki gaśnicze oraz dopilnowanie konserwacji tego sprzętu,
3) zaopatrzenie poszczególnych pomieszczeń w instrukcje przeciwpożarowe oraz instrukcje alarmowania straży pożarnej.

§ 7. 1. Koordynację zadań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym i fachowy nadzór w zakresie ochrony przeciwpożarowej jednostek organizacyjnych podległych ministrowi Gospodarki Materiałowej sprawuje służba ochrony przeciwpożarowej.

2. Kontrole stanu ochrony przeciwpożarowej przeprowadza służba ochrony przeciwpożarowej i wydaje odpowiednie zalecenia lub zarządzenia pokontrolne.

3. Częstotliwość przeprowadzania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej ustala Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 8. 1. Służbę ochrony przeciwpożarowej stanowią:

1) w Urzędzie Gospodarki Materiałowej — Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej,
2) inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w:
   a) Głównym Zarządzie Rezerw Państwowych (Zarządzie Eksploatacji Składnic),
   b) Centrali Surowców Wtórnych,
   c) Centrali Handlowo-Technicznej Sprzętu Pożarniczego i Ochronnego,
   d) Dyrekcji Przedsiębiorstwa „Państwowe Magazyny Usługowe”,
   e) Centrali Handlowej Artykułów Metalowych i Elektrotechnicznych „Elmet”,
   f) Centrali Technicznej,
   g) Centrali Obrotu Maszynami i Surowcami „BOMIS”,
   h) przedsiębiorstwach terenowych Centrali Surowców Wtórnych,
   i) oddziałach Głównego Zarządu Rezerw Państwowych,
   k) oddziałach przedsiębiorstwa „Państwowe Magazyny Usługowe”,
   l) Gdańskim Biurze Sprzedaży Centrali Technicznej, w Toruńskim Biurze Sprzedaży Centrali Technicznej „Centrohurt” oraz w Przedsiębiorstwie Produkcji Urządzeń Magazynowych „Promag” w Nowym Tomyślu,
   m) Przedsiębiorstwie Doświadczalnym Opakowań w Białymstoku.

2. W jednostkach organizacyjnych, w których nie utworzono służby ochrony przeciwpożarowej zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej wykonuje pracownik wyznaczony przez dyrektora (kierownika) zakładu pracy.

§ 9. 1. 1) Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej, podlega bezpośrednio właściwemu Podsekretarzowi Stanu w Urzędzie Gospodarki Materiałowej,

a pod względem fachowym — Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.

2) Organizacyjnie Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej wchodzi w skład Biura Wojskowego.

2. Stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej podlegają dyrektorowi (kierownikowi) lub zastępcy dyrektora (kierownika) do spraw technicznych, a pod względem fachowym — właściwej zwierzchniej jednostce służby ochrony przeciwpożarowej.

§ 10. 1. W jednostkach służby ochrony przeciwpożarowej, wymienionej w § 8, powinni być zatrudnieni funkcjonariusze pożarnictwa lub inni pracownicy posiadający wyższe lub średnie wykształcenie techniczne oraz odpowiednie przeszkolenie z zakresu ochrony przeciwpożarowej (branżowi specjaliści do spraw ochrony przeciwpożarowej).

2. Ilości i rodzaje stanowisk pracy, na których powinni być zatrudnieni oficerowie i chorążowie pożarnictwa, ustala Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej za zgodą Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 11. Funkcjonariusze pożarnictwa, zatrudnieni w służbie ochrony przeciwpożarowej wynagradzani są według zasad określonych odrębnymi przepisami.

§ 12. 1. Zakresy działania służby ochrony przeciwpożarowej określa załącznik do zarządzenia.

2. W celu stworzenia niezbędnych warunków dla koordynacji działania w zakresie zwalczania pożarów i innych klęsk żywiołowych służba ochrony przeciwpożarowej jest obowiązana do współdziałania z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych.

§ 13. Traci moc zarządzenie Nr 13 Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1974 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby przeciwpożarowej w aparacie wykonawczym Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej i w jednostkach podległych oraz zasad współdziałania tej służby z komendami straży pożarnych.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Gospodarki Materiałowej
E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Gospodarki Materiałowej z dnia 23 maja 1977 r.

ZAKRES DZIAŁANIA SŁUŻBY OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Do zakresu działania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej należy:

1) ustalanie generalnych kierunków działania służby ochrony przeciwpożarowej resortu,

2) ogólne fachowe kierownictwo i zwierzchni nadzór nad działalnością jednostek organizacyjnych resortu w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

3) analizowanie stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu oraz przedstawianie kierownictwu resortu odpowiednich wniosków w tym zakresie,

4) inicjowanie i uzgadnianie branżowych przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej, wprowadzanie norm wyposażenia i przepisów przeciwpożarowych wydawanych przez odpowiednie władze oraz ogólny nadzór nad ich stosowaniem,

5) ustalanie podstawowych kierunków i sposobów zapobiegania pożarom oraz kontrola ich realizacji,

6) prowadzenie spraw kadrowych pracowników ochrony przeciwpożarowej jednostek organizacyjnych, podległych Ministrowi Gospodarki Materiałowej,

7) współdziałanie z właściwymi komórkami organizacyjnymi Urzędu Gospodarki Materiałowej w zakresie zapewniającym uwzględnianie potrzeb ochrony przeciwpożarowej,

8) organizowanie służby ochrony przeciwpożarowej w jednostkach podległych Ministrowi Gospodarki Materiałowej oraz przeprowadzanie okresowych kontroli prawidłowości i skuteczności działania tych służb,

9) współdziałanie z instytucjami państwowymi i społecznymi w zakresie przygotowania służby ochrony przeciwpożarowej do działania w ramach obrony cywilnej,

10) inicjowanie i nadzór nad wdrażaniem postępu technicznego w przeciwpożarowym zabezpieczeniu procesów technologicznych i magazynowania towarów,

11) opracowywanie i uzgadnianie z Komendą Główną Straży Pożarnych przepisów oraz norm branżowych specjalnego wyposażenia w urządzenia i sprzęt pożarniczy oraz ogólny nadzór nad ich stosowaniem,

12) ustalanie kierunków i planowanie potrzeb szkoleniowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz opiniowanie materiałów dydaktyczno-szkoleniowych i propagandowych, stanowiących pomoc w szkoleniu przeciwpożarowym pracowników zakładów,

13) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących ochrony przeciwpożarowej jednostek resortu oraz organizowanie narad instruktażowych z podległymi służbami ochrony przeciwpożarowej,

14) udział w pracach komisji popożarowych, powołanych przez kierownictwo Urzędu Gospodarki Materiałowej,

15) prowadzenie statystyki (ewidencji) pożarów w resorcie oraz opracowywanie analiz i wniosków w tym zakresie,

16) współdziałanie z terenowo właściwymi komendami straży pożarnych w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami oraz stosownie do potrzeb.

2. Do zakresu działania inspektorów ochrony przeciwpożarowej central, zarządów, przedsiębiorstw i jednostek równorzędnych oraz dyrekcji Państwowych Magazynów Usługowych należy:

1) fachowe kierownictwo i bezpośredni nadzór prewencyjny nad ochroną przeciwpożarową w podległych jednostkach organizacyjnych,
2) realizacja zadań w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia nadzorowanych jednostek organizacyjnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz wytycznymi resortu,
3) organizowanie służby ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach i określanie kierunków jej działania oraz przeprowadzanie odpraw instruktażowych i narad roboczych z pracownikami tej służby,
4) prowadzenie ewidencji pożarów oraz analizy stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego podległych jednostek i przedstawianie kierownictwu centrali (zarządu, przedsiębiorstwa) wniosków wynikających z tej analizy,
5) współdziałanie z właściwymi komórkami organizacyjnymi na szczeblu centrali (zarządu, przedsiębiorstwa) w zakresie uwzględniania potrzeb ochrony przeciwpożarowej oraz potrzeb obrony cywilnej,
6) nadzór nad organizacją prewencji przeciwpożarowej w nadzorowanych zakładach pracy,
7) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej podległych jednostek, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami oraz potrzebami,
8) nadzór przy wdrażaniu postępu technicznego, wprowadzaniu lub modernizowaniu technologii w celu zapewnienia uwzględnienia wymagań ochrony przeciwpożarowej,
9) udział w opiniowaniu założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji budowlanych w zakresie zabezpieczeń przeciwpożarowych,
10) opiniowanie potrzeb podległych jednostek w zakresie środków, urządzeń gaśniczych, sygnalizacyjno-alarmowych oraz sprzętu specjalnego, jak również inicjowanie postępu technicznego w tym zakresie,
11) określanie zapotrzebowań na materiały dydaktyczno-szkoleniowe i propagandowe, stosownie do planów i programów szkolenia przeciwpożarowego i planów działalności prewencyjnej,
12) udział w dochodzeniach popożarowych, badanie przyczyn powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów oraz opracowywanie odpowiednich metod przeciwdziałania,
13) współdziałanie z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami oraz stosownie do występujących potrzeb,
14) prowadzenie spraw kadrowych pracowników ochrony przeciwpożarowej nadzorowanych jednostek organizacyjnych,
15) wykonywanie innych zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej na polecenie dyrektora centrali (zarządu, przedsiębiorstwa) lub Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej,
16) prowadzenie działalności propagandowej i uświadamiającej z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
17) współdziałanie w opracowywaniu regulaminów przeciwpożarowych wprowadzanych przez podległe zakłady.

3. Do zakresu działania inspektorów ochrony przeciwpożarowej w przedsiębiorstwach, oddziałach i biurach sprzedaży należy:

1) realizacja zadań w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia zakładu pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz wytycznymi resortu,
2) przeprowadzanie okresowych i doraźnych kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiektach przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału), wydawanie doraźnych zaleceń w sprawie poprawy stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego w zakresie uprawnień ustalonych przez kierownictwo przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału),
3) zgłaszanie kierownictwu przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału) i nadrzędnej jednostce służby ochrony przeciwpożarowej potrzeb i wniosków dotyczących poprawienia stanu ochrony przeciwpożarowej,
4) inicjowanie i branie udziału w pracach komisji pożarowo-technicznej,
5) współdziałanie w zakresie szkolenia nowo przyjmowanych pracowników oraz szkolenia pracowników funkcyjnych (kierowników poszczególnych komórek organizacyjnych) w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
6) wnioskowanie kierownictwu przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału) o ukaranie pracowników odpowiedzialnych za stan i organizację ochrony przeciwpożarowej w przypadku stwierdzenia braku właściwego nadzoru z ich strony w przestrzeganiu obowiązujących przepisów przeciwpożarowych i instrukcji technologicznych, ruchowych, magazynowych itp.,
7) organizowanie działalności propagandowo-uświadamiającej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
8) sprawowanie nadzoru nad prawidłowością rozmieszczenia, stanem gotowości, właściwą konserwacją sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, prawidłowym wyznaczeniem, oznakowaniem i utrzymaniem dróg pożarowych, środków łączności, punktów czerpania wody do celów gaśniczych itp.,
9) aktualizowanie instrukcji alarmowania na wypadek pożaru,
10) Współdziałanie z właściwymi służbami i komórkami organizacyjnymi w zakresie ustalania wymagań ochrony przeciwpożarowej przy prowadzeniu prac pożarowo niebezpiecznych (spawanie, cięcie metali itp.), remontach, pracach modernizacyjnych, adaptacyjnych itp.,
11) inicjowanie organizacji zakładowej ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej, przeciwpożarowych pogotowi halowych oraz sprawowanie fachowego nadzoru nad ich działalnością,

12) inicjowanie organizowania konferencji i narad w sprawach poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału) przy współudziale organizacji politycznych i związkowych,
13) udział w pracach komisji oceny projektów inwestycyjnych budowy, przebudowy i modernizacji obiektów i urządzeń oraz w pracach komisji odbiorczych,
14) opracowanie projektu regulaminu przeciwpożarowego przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału),
15) analizowanie przyczyn i skutków zaistniałych pożarów i zapłonów wspólnie ze służbami technicznymi oraz przedstawianie kierownictwu przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału) odpowiednich wniosków,
16) współdziałanie w przygotowaniu przedsiębiorstwa (zakładu, oddziału) do potrzeb obrony cywilnej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
17) współpraca z terenowo właściwymi komendami straży pożarnych oraz sąsiednimi strażami pożarnymi.

42.

ZARZĄDZENIE NR 45 MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 31 maja 1977 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w resorcie handlu zagranicznego i gospodarki morskiej

(Dz. Urz. MHZiGM Nr 5, poz. 40)

Na podstawie art. 6, ust. 1 oraz art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 9, ust. 1 zarządzenia nr 1 Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 2 stycznia 1976 r. w sprawie zasad organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w resorcie handlu zagranicznego i gospodarki morskiej (Dz. Urz. MHZiGM Nr 1, poz. 1) wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 3 dodaje się 3 kolejne podpunkty w brzmieniu:
„— Morskim Instytucie Rybackim w Gdyni,
— Zarządzie Międzynarodowych Targów Poznańskich w Poznaniu,
— Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Białka Spożywczego w Gdyni",
2) w pkt 4 podpunkt ostatni otrzymuje brzmienie:
„— PP Polska Żegluga Bałtycka w Kołobrzegu",
3) dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:
„7) Zakładowa Zawodowa Straż Pożarna w Zarządzie Międzynarodowych Targów Poznańskich w Poznaniu,
8) Ośrodek Szkolenia Pożarniczego w Gdańsku".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO
i GOSPODARKI MORSKIEJ

wz. H. Pruchniewicz

43.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 czerwca 1977 r.

w sprawie zasad szkolenia kadr wojskowej ochrony przeciwpożarowej

(Dz. Rozk. MON Nr 7, poz. 42)

Na podstawie art. 17, ust. 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kadrę wojskowej ochrony przeciwpożarowej stanowią:

1) żołnierze zawodowi o specjalności pożarniczej, wyznaczeni na stanowiska służbowe w trybie przepisów w sprawie przebiegu służby wojskowej żołnierzy zawodowych;
2) żołnierze zasadniczej służby wojskowej, wyznaczeni do pełnienia funkcji w wojskowej ochronie przeciwpożarowej w trybie przepisów w sprawie odbywania zasadniczej służby wojskowej;
3) funkcjonariusze pożarnictwa, mianowani na stanowiska w wojskowej ochronie przeciwpożarowej na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Komendant Główny Straży Pożarnych zapewnia, stosownie do potrzeb zgłoszonych przez Szefa Departamentu Kadr MON, uzgodnioną liczbę absolwentów Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej oraz absolwentów szkół chorążych pożarnictwa, przewidzianych do służby w wojskowej ochronie przeciwpożarowej.

2. Absolwenci, o których mowa w ust. 1, powinni odpowiadać warunkom wymaganym od kandydatów do zawodowej służby wojskowej.

§ 3. 1. Szkolenie pożarnicze żołnierzy i funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w wojskowej ochronie przeciwpożarowej prowadzą:

1) Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza;
2) szkoły chorążych pożarnictwa;
3) ośrodki szkolenia pożarniczego komend wojewódzkich straży pożarnych.

2. Kandydatów do szkolenia:

1) na oficerów i chorążych pożarnictwa — kierują do szkół wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 dowódcy okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych oraz szefowie instytucji centralnych MON;
2) na podoficerów i innych specjalistów pożarnictwa — kierują do ośrodków szkolenia wymienionych w ust. 1 pkt 3 dowódcy jednostek wojskowych i dyrektorzy przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

3. Limity kandydatów na poszczególne rodzaje szkolenia i okres, w którym będą prowadzone uzgadniają:

1) Szef Służby Zakwaterowania i Budownictwa Głównego Kwatermistrzostwa WP — z komendantami szkół pożarniczych, w odniesieniu do szkolenia kandydatów na oficerów i chorążych;
2) właściwe do spraw ochrony przeciwpożarowej organy dowódców okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych — z właściwymi komendantami wojewódzkimi straży pożarnych, w odniesieniu do szkolenia kandydatów na podoficerów i innych specjalistów pożarnictwa.

4. Kandydaci na podoficerów i innych specjalistów pożarnictwa skierowani do ośrodków szkolenia pożarniczego zostają zorganizowani w odrębne grupy (drużyny) pod dowództwem żołnierza wyznaczonego przez komendanta ośrodka szkolenia pożarniczego.

5. Żołnierze skierowani na szkolenie pożarnicze, o którym mowa w ust. 1, podlegają przepisom i regulaminom wojskowym, a ponadto przepisom i regulaminowi szkoły pożarniczej lub ośrodka. Za naruszenie tych przepisów i regulaminów żołnierze ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na podstawie Regulaminu dyscyplinarnego Sił Zbrojnych PRL. Prawo wymierzania kar dyscyplinarnych tym żołnierzom przysługuje właściwemu dowódcy (komendantowi) garnizonu, na wniosek komendanta szkoły lub ośrodka — stosownie do kompetencji określonych w Regulaminie.

6. Koszty szkolenia, zakwaterowania i wyżywienia skierowanych na szkolenie w ośrodkach szkolenia pożarniczego komend wojewódzkich straży pożarnych pokrywają jednostki wojskowe (przedsiębiorstwa) kierujące na to szkolenie.

§ 4. 1. Szkolenie pożarnicze dla potrzeb wojskowych straży pożarnych prowadzą również:

1) Wojskowy Ośrodek Szkolenia Specjalistów Pożarnictwa — w zakresie:
   a) doskonalenia zawodowego komendantów etatowych straży pożarnych i instruktorów ochrony przeciwpożarowej,
   b) przekwalifikowania podoficerów zawodowych na specjalność pożarniczą,
   c) szkolenia:
      — dowódców drużyn etatowych straży pożarnych,
      — dowódców drużyn nieetatowych straży pożarnych,
      — kierowców samochodów pożarniczych na mechaników motopomp i autopomp;
2) właściwe do spraw ochrony przeciwpożarowej organy dowódców okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych w zakresie szkolenia:
   a) komendantów nieetatowych straży pożarnych,
   b) nieetatowych inspektorów ochrony przeciwpożarowej.

2. Program szkolenia etatowych lub nieetatowych straży pożarnych realizują jednostki wojskowe (przedsiębiorstwa).

§ 5. 1. Szkolenie konserwatorów gaśnic i agregatów oraz innego sprzętu pożarniczego organizują i prowadzą wojskowe rejonowe zarządy kwaterunkowo-budowlane w zależności od potrzeb własnych oraz potrzeb jednostek wojskowych zaopatrywanych w sprzęt pożarniczy.

2. Szkolenie powinno być organizowane w oparciu o rejonowe warsztaty remontu i konserwacji sprzętu kwaterunkowego (pożarniczego).

3. Nadzór fachowy nad szkoleniem sprawują inspektorzy ochrony przeciwpożarowej.

§ 6. 1. Programy szkolenia wymienionego w § 4 i 5 ustala Główny Kwatermistrz WP.

2. Programy szkolenia, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b), c) w zakresie szkolenia dowódców drużyn straży pożarnych i pkt 2 oraz w ust. 2, uzgadnia się z Komendą Główną Straży Pożarnych.

§ 7. 1. Szkolenie prowadzone na podstawie programów uzgodnionych z Komendą Główną Straży Pożarnych, zakończone złożonym egzaminem, odpowiada prowadzonemu przez ośrodki szkolenia komend wojewódzkich straży pożarnych:

1) szkolenie w zakresie przekwalifikowania podoficerów zawodowych na specjalność pożarniczą oraz szkolenie dowódców drużyn etatowych straży pożarnych — szkoleniu kwalifikacyjnemu I stopnia podoficerów pożarnictwa,
2) szkolenie dowódców drużyn nieetatowych straży pożarnych — szkoleniu kwalifikacyjnemu szeregowych pożarnictwa;
3) szkolenie nieetatowych inspektorów ochrony przeciwpożarowej — szkoleniu referentów ochrony przeciwpożarowej;
4) szkolenie etatowej straży pożarnej — szkoleniu kwalifikacyjnemu szeregowych pożarnictwa;
5) szkolenie nieetatowej straży pożarnej — szkoleniu dowódców sekcji ochotniczych straży pożarnych.

2. Jednostki organizacyjne prowadzące szkolenie, o którym mowa w § 4, obowiązane są zapraszać przedstawicieli właściwej komendy wojewódzkiej lub rejonowej straży pożarnych do udziału w komisjach egzaminacyjnych.

§ 8. 1. Absolwenci szkolenia pożarniczego otrzymują świadectwa i odznaki ukończenia odpowiedniego typu szkolenia według wzorów obowiązujących w cywilnej ochronie przeciwpożarowej.

2. Świadectwa i legitymacje odznak wydaje jednostka organizacyjna prowadząca szkolenie.

3. W razie zniszczenia lub zagubienia oryginalnych świadectw absolwenci szkolenia mogą ubiegać się o wydanie zaświadczeń według wzoru określonego w załączniku nr 1.

4. Formularze świadectw ukończenia szkolenia i legitymacji odznak oraz emblematy odznak zapewniają, na podstawie zapotrzebowań jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenie, właściwe terenowo ośrodki szkolenia pożarniczego komend wojewódzkich straży pożarnych.

§ 9. 1. Komendanci wojewódzcy i rejonowi straży pożarnych udzielają, w miarę możliwości, pomocy jednostkom organizacyjnym prowadzącym szkolenie określone w § 4 i 5, delegując wykładowców i instruktorów do prowadzenia zajęć z przedmiotów szkolenia pożarniczego.

2. Wykładowcy i instruktorzy otrzymują wynagrodzenie za każdą godzinę przeprowadzonych zajęć lub udział w egzaminach, według obowiązujących w wojsku zasad wynagradzania nieetatowych nauczycieli cywilnych zatrudnionych w szkołach i na kursach wojskowych.

§ 10. Funkcjonariuszom pożarnictwa po odbyciu szkolenia, o którym mowa w § 3, ust. 1 i § 4, ust. 2 stosownie do zdobytych kwalifikacji oraz w zależności od opinii służbowej nadaje się stopnie pożarnicze według zasad ustalonych w odrębnych przepisach.

§ 11. 1. Żołnierz o specjalności pożarniczej, który pełnił czynną służbę wojskową w wojskowej ochronie przeciwpożarowej i spełnia warunki określone w przepisach o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa, a po zwolnieniu ze służby wojskowej podjął służbę w ochronie przeciwpożarowej na stanowisku przewidzianym dla funkcjonariusza pożarnictwa, otrzymuje stopień pożarniczy odpowiadający posiadanemu stopniowi wojskowemu.

2. Przy ustalaniu okresu koniecznego do nadania kolejnego stopnia pożarniczego wlicza się wysługę w posiadanym stopniu wojskowym.

3. Do okresów służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, od których przesłużenia uzależnia się uzyskanie dodatków do wynagrodzenia, emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatkowego urlopu wypoczynkowego — zalicza się okres służby w wojskowej ochronie przeciwpożarowej.

§ 12. 1. Ewidencję funkcjonariuszy pożarnictwa prowadzą:

1) oficerów i chorążych — odpowiednio szefostwa służb zakwaterowania i budownictwa okręgów wojskowych oraz wydziały nadzoru, budownictwa i zakwaterowania dowództw rodzajów sił zbrojnych;
2) podoficerów i szeregowych — wojskowe rejonowe zarządy kwaterunkowo-budowlane.

2. Dane do ewidencji przesyłają jednostki wojskowe (przedsiębiorstwa), w których funkcjonariusze pożarnictwa zostali mianowani na stanowiska w wojskowej ochronie przeciwpożarowej.

3. W razie zwolnienia funkcjonariusza pożarnictwa ze służby w wojskowej ochronie przeciwpożarowej, organy wojskowe prowadzące ewidencję tych osób przesyłają kartę ewidencyjną funkcjonariusza:

1) oficera i chorążego — do Komendy Głównej Straży Pożarnych;
2) podoficera i szeregowego — do komendy wojewódzkiej straży pożarnych właściwej terenowo dla stałego miejsca postoju jednostki wojskowej, w której pełnił on służbę pożarniczą.

4. Wzór karty ewidencyjnej określa załącznik nr 2.

5. W razie powołania funkcjonariusza pożarnictwa do zawodowej służby wojskowej lub przejścia ze służby w jednostkach cywilnej ochrony przeciwpożarowej do służby w wojskowej ochronie przeciwpożarowej, właściwe organy cywilnej ochrony przeciwpożarowej przesyłają odpowiednio organom wojskowym wymienionym w ust. 1 odpis karty ewidencyjnej funkcjonariusza pożarnictwa.

§ 13. Chorążowie oraz podoficerowie zawodowi, którzy pełnią służbę na etatowych stanowiskach w wojskowej ochronie przeciwpożarowej — po ukończeniu Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej lub szkoły chorążych pożarnictwa zostają mianowani:

1) chorąży lub podoficer zawodowy po ukończeniu Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej — na stopień wojskowy podporucznika;
2) podoficer zawodowy po ukończeniu Szkoły Chorążych Pożarnictwa — na stopień wojskowy młodszego chorążego.

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 3 lutego 1956 r. w sprawie szkolenia kadr i nadawania stopni służbowych Korpusu Technicznego Pożarnictwa w wojskowej służbie ochrony przeciwpożarowej (Dz. Rozk. MON Nr 4, poz. 15).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

wz. M. Obiedziński
Minister Obrony Narodowej

wz. B. Stachura
Minister Spraw Wewnętrznych

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 17 czerwca 1977 r.

ZAŚWIADCZENIE

Zaświadcza się, że Obywatel ....
urodzony dnia .... 19 .... w ....
ukończył w okresie od .... do ....
szkolenie ....
....
....
z wynikiem ....
Zaświadczenie niniejsze wydane zostało jako ww. dokument zastępujący zniszczony — zaginiony oryginał świadectwa.

KOMENDANT

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 17 czerwca 1977 r.

WZÓR

O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N	O	P	R	S	T	U	W	Y	Z	Ż	Ź

EWIDENCJA ALFABETYCZNA

JEDNOSTKA

Stosun. do sł. wojsk.: O Podof. rezer. · O Chor. rezer. · O Oficer rezer.

Pochodz. społecz.: O Intel. prac. · O Chłopskie · O Robotnicze

Przynależność partyjna: O PZPR · O ZSL · O SD · O Organ. młodz.

Wykształc. ogólne: O Wyższe · O Średnie · O Pomaturalne · O Zasadn. zawod.

Wyszkol. zawodowe: O Szkoła ofic. · O Szkoła chorąż. · O Szkoła podofic. · O Specjal. zawod. · O Szkol. doskon.

1 Nazwisko, imię i imię ojca

2 Data urodzenia — Miejsce urodzenia

3 Imię i nazwisko panieńskie matki

4 Pochodzenie społeczne

5 Stosunek do służby wojskowej

6 Przynależność do Organizacji Społeczno-Politycznych

7 Wykształcenie ogólne

8 Wyszkolenie zawodowe poż.

9 Rodzaj specjalizacji zaw. poż.

10 Kary sądowe

11 Kary dyscyplinarne

12 Kary porządkowe

13 Adres pracownika (wpisać ołówkiem)

14 Stan cywilny

15 Imię i nazwisko panieńskie żony

16 Nr legitymacji służb. — Nr legitymacji funkcjon. KTP

17 Imiona dzieci — Data urodzenia — Imiona dzieci — Data urodzenia

18 Odznaczenia państwowe i pożarnicze

Stopnie służbowe: Nr ewid. · Szereg. st. szer. · Kpr. · St. kpr. · Plut. · Ogn. · St. ogn. · Mł. chor. · Chor. · St. chor. · Ppor. · Por. · Kpt. · Mjr · Ppłk · Płk

Korpus osob.: Oficer · Chor. · Podof. · Szer.

Stanowiska pracy																		Staż pracy w pożarnictwie							
K-ant	Z-ca k-ta	Kier. służby	St. ofic.	Ofic.	D-ca oddz.	St. podoficer	Szef zmiany	D-ca sekcji	Kierowca	Telefonista	Radiooperator	Gł. Insp.	St. In sp.	Insp.	Mł. Insp.	K-ant ZZSP	Z-ca k-ta ZZSP	Ofic. w ZZSP	Kier. ochr. ppoż.	Do 5 lat	Do 10 lat	Do 15 lat	DO 20 lat	Do 25 lat	Do 30 lat	Powyżej
O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

NAZWA I ADRES ZAKŁADU PRACY	Stanowisko	Okres zatrudnienia	
		od	do

STOPNIE SŁUŻBOWE

Stopień	Data nadania	Nr zarządzenia

Inne szkolenia doskonalące

Kadra rezerwowa	Data i przyczyna skreśl. z ewid.

Znajomość jęz. obcych	
w mowie	w piśmie

44.

ZARZĄDZENIE NR 52 ZARZĄDU GŁÓWNEGO AEROKLUBU PRL

z dnia 26 października 1977 r.

w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach Aeroklubu PRL

Na podstawie art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20 poz. 106) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszyscy pracownicy zatrudnieni w jednostkach Aeroklubu PRL zobowiązani są brać udział w zapobieganiu i zwalczaniu pożarów na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Koordynację i nadzór nad całokształtem zagadnień ochrony przeciwpożarowej w lotnictwie sportowym sprawuje Sekretarz Generalny Aeroklubu PRL.

§ 3. 1. Szefowie działów, kierownicy wydziałów i służb w Zarządzie Głównym Aeroklubu PRL są zobowiązani do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, uwzględniania jej potrzeb oraz do nadzoru nad realizacją planów tych potrzeb — każdy w zakresie swej działalności merytorycznej, a w szczególności:

1) wprowadzania technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego nowo budowanych, rozbudowywanych lub modernizowanych obiektów, urządzeń i instalacji technologiczno-produkcyjnych oraz wykonania zabezpieczeń przeciwpożarowych przy wdrażaniu nowych procesów technologicznych;
2) sprawdzania przez personel inżynieryjno-techniczny i jednostki kontroli wewnętrznej wymagań ochrony przeciwpożarowej i przestrzegania przepisów przeciwpożarowych w podległych jednostkach;
3) wprowadzania do programów szkolenia lotniczego zagadnień z zakresu ochrony przeciwpożarowej;
4) zapewnienia w planach i budżetach środków finansowych i materiałowych niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej.

§ 4. 1. Dla kierowania i wykonywania zadań związanych z ochroną przeciwpożarową jednostek lotnictwa sportowego powołuje się służbę ochrony przeciwpożarowej w Zarządzie Głównym i jednostkach terenowych Aeroklubu PRL.

2. Służbę ochrony przeciwpożarowej, o której mowa w ust. 1, stanowi:

1) Starszy Specjalista ds. Ochrony Przeciwpożarowej — zwany w dalszym ciągu zarządzenia „starszym specjalistą" — podległy Sekretarzowi Generalnemu a pod względem fachowym Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych,
2) samodzielne stanowiska Młodszych Inspektorów Ochrony Przeciwpożarowej w obiektach wielozakładowych podległe kierownikom jednostek, a pod względem fachowym starszemu specjaliście.

3. W jednostkach organizacyjnych, gdzie nie utworzono stanowisk przewidzianych dla oficerów i chorążych pożarnictwa — zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej należy powierzyć pracownikom wykonującym inne zadania, posiadającym wyższe, lub średnie wykształcenie techniczne i specjalistyczne przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej w porozumieniu ze starszym specjalistą. W uzasadnionych przypadkach zezwala się na wyznaczenie osób nie posiadających wymaganego wykształcenia, lecz kilkuletnią praktykę na tym stanowisku.

4. Pracownicy wyznaczeni do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej, wymienieni w ust. 3, podlegają organizacyjnie kierownikom jednostek, a pod względem fachowym starszemu specjaliście.

§ 5. 1. Kierownikiem Służby Ochrony Przeciwpożarowej jest starszy specjalista mianowany przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych na wniosek Prezesa Aeroklubu PRL.

2. Rodzaj i ilość stanowisk pracy, na których powinni być zatrudnieni oficerowie i chorążowie pożarnictwa, ustala Sekretarz Generalny na wniosek starszego specjalisty za zgodą Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 6. 1. Dla ustalenia zadań oraz form i środków ich realizacji, jak również dla koordynowania działalności w zakresie ochrony przeciwpożarowej w lotnictwie sportowym powołuję Zespół Techniczno-Koordynacyjny ds. Ochrony Przeciwpożarowej w składzie:

— Sekretarz Generalny — Przewodniczący Zespołu
— Główny Inżynier APRL
— Szef Działu Lotniskowego
— Szef Działu Organizacyjno-Administracyjnego
— Starszy Specjalista — Sekretarz Zespołu.

2. Szczegółowy zakres działania zaespołu, wymienionego w ust. 1, określa regulamin stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Dla realizacji zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej kierownicy jednostek powołują komisje pożarowo-techniczne jako zespoły doradcze dla rozwiązywania problemów techniczno-pożarowych i prowadzenia przeglądów obiektów w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

W skład komisji pożarowo-technicznej wchodzą:

— przewodniczący — szef techniczny w aeroklubach, lub równorzędny w innych jednostkach,
— członkowie
— młodszy inspektor ochrony przeciwpożarowej lub inny pracownik wyznaczony do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej, o którym mowa w § 4, ust. 3,
— kierownik administracyjno-gospodarczy,
— społeczny inspektor pracy,
— przedstawiciel Rady Zakładowej.

4. Kierownicy jednostek terenowych Aeroklubu PRL powołują spośród pracowników swojej jednostki przeciwpożarowe pogotowie lotniskowe (grupy samo-

obrony) dla stałego nadzoru nad stanem ochrony przeciwpożarowej obiektów i podejmowania akcji ratowniczych w wypadku pożaru. Schemat organizacyjny i zakres działania przeciwpożarowych pogotowi lotniskowych określa załącznik nr 2.

5. W zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu kierownicy jednostek powinni współdziałać z terenowo właściwymi komendami straży pożarnych, a w szczególności:
— umożliwiać strażom pożarnym prowadzenie ćwiczeń pożarniczych na obiektach celem przygotowania ich do prowadzenia akcji ratowniczych w warunkach obiektów lotniskowych,
— uzgadniać plany obrony, plany zaopatrzenia wodnego i inne poczynania w zakresie poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej.

§ 7. Do zakresu działalności starszego specjalisty należy:
1) prowadzenie całokształtu spraw ochrony przeciwpożarowej, ustalanie generalnych kierowników działania oraz koordynacja zadań w przeciwpożarowym zabezpieczeniu lotnisk, zakladów i innych jednostek organizacyjnych Aeroklubu PRL,
2) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach terenowych Aeroklubu PRL i w Biurze Zarządu Głównego oraz wydawanie stosownych zarządzeń pokontrolnych,
3) dokonywanie analizy stanu ochrony przeciwpożarowej oraz opracowywanie wniosków w celu poprawy tego stanu w podległych jednostkach i przedstawienie ich zespołowi techniczno-koordynacyjnemu ds. ochrony przeciwpożarowej,
4) opiniowanie projektów nowych obiektów w zakresie ochrony przeciwpożarowej, wydawanie wniosków odnośnie wyposażenia ich w sprzęt i urządzenia gaśnicze oraz udział w opiniowaniu dokumentacji inwestycyjnych Zarządu Głównego Aeroklubu PRL,
5) opracowywanie instrukcji i wytycznych w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów lotniskowych,
6) kontrola realizacji przez jednostki Aeroklubu PRL wniosków terenowych komend straży pożarnych i egzekwowanie sprawnego wykonania zaleceń pokontrolnych,
7) analiza przyczyn powstawania pożarów i wysuwanie wniosków zmierzających do ich ograniczenia,
8) opracowywanie planów wydatków na ochronę przeciwpożarową Aeroklubu PRL, opiniowanie zbiorczych planów finansowych w budżetach jednostek terenowych,
9) ustalanie form organizacyjnych powoływania i działalności ochotniczych straży pożarnych w jednostkach terenowych,
10) nadzór nad przygotowaniem jednostek do ochrony przeciwpożarowej w ramach obrony cywilnej.

§ 8. Do zadań młodszego inspektora ochrony przeciwpożarowej należy:
1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
2) sprawdzanie gotowości sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych na terenie jednostki oraz prawidłowego ich rozmieszczenia,
3) prowadzenie działalności uświadamiającej w zakresie ochrony ppoż. wśród załogi oraz szkolenie przeciwpożarowe wszystkich pracowników, członków pogotowi lotniskowych i ochotniczych straży pożarnych,
4) zgłaszanie kierownictwu jednostki spostrzeżeń i wniosków dotyczących stanu, potrzeb i poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostce.
5) współpraca z właściwą terenowo komendą straży pożarnych i starszym specjalistą celem usprawnienia stanu ochrony przeciwpożarowej danej jednostki,
6) organizowanie w porozumieniu z właściwą terenowo komendą straży pożarnych ćwiczeń doskonalących na terenie jednostki przy udziale zakładowej ochotniczej straży pożarnej i pogotowi przeciwpożarowych,
7) kierowanie akcją ratowniczą w czasie pożaru i innych klęsk żywiołowych stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów,
8) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących ochrony przeciwpożarowej jednostki,
9) przygotowanie jednostki do ochrony przeciwpożarowej w ramach obrony cywilnej.
10) prowadzenie koniecznej dokumentacji, opracowywanie niezbędnych sprawozdań i innych materiałów związanych z ochroną przeciwpożarową.

§ 9. Do zadań pracownika wyznaczonego do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej należy:
1) czuwanie nad przestrzeganiem przez pracowników przepisów przeciwpożarowych,
2) sprawdzanie gotowości sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych na terenie jednostki oraz prawidłowego ich rozmieszczenia,
3) prowadzenie działalności uświadamiającej w zakresie ochrony ppoż. wśród załogi oraz szkolenie wstępne nowo przyjętych pracowników,
4) zgłaszanie kierownictwu jednostki spostrzeżeń i wniosków dotyczących stanu, potrzeb i poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostce,
5) udział w komisjach pożarowo-technicznych, w konferencjach i innych naradach dotyczących ochrony przeciwpożarowej jednostki,
6) prowadzenie koniecznej dokumentacji, opracowywanie niezbędnych sprawozdań i innych materiałów związanych z ochroną przeciwpożarową.

§ 10. 1. Do zadań komisji pożarowo-technicznej należy:
1) przeprowadzanie co najmniej dwa razy w roku (tj. w okresie wiosennym — do 30 kwietnia i jesiennym — do 30 października) przeglądów stanu ochrony przeciwpożarowej szczególnie w zakresie:
— procesów technologiczno-produkcyjnych,
— urządzeń energetycznych i ogrzewniczych,
— wszelkich instalacji,
— przydatności i sprawności stałych oraz przenośnych urządzeń gaśniczych i alarmowych,
— stanu przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego,
— dróg ewakuacyjnych i dojazdowych,
— sposobu hangarowania (magazynowania) sprzętu,
2) przedstawianie kierownictwu wniosków w zakresie usprawnienia organizacji ochrony przeciwpożarowej i zwiększenia czujności w dniach wolnych od pracy oraz w okresach zwiększonego zagrożenia pożarowego (zawody, okres suszy itp.),
3) dopilnowanie, aby przy projektowaniu nowych obiektów, urządzeń i instalacji oraz modernizacji

istniejących, jak również przy wprowadzeniu nowych rodzajów produkcji i zmian procesów technologiczno-produkcyjnych uwzględniane były i realizowane wymagania ochrony przeciwpożarowej,
4) sporządzanie z przeprowadzanych kontroli protokołów i opracowywanie wniosków w celu usunięcia stwierdzonych braków i usterek oraz wprowadzanie usprawnień dla zlikwidowania przyczyn mogących spowodować powstanie bądź rozszerzenie się pożaru,
5) sprawdzanie wykonania wydanych zarządzeń pokontrolnych zarówno przez kierownika jednostki, jak również przez terenowe komendy straży pożarnych i Zarząd Główny Aeroklubu PRL.

2. Zakres zadań komisji pożarowo-technicznej może być w zależności od potrzeb lokalnych poszerzony przez kierownika jednostki.

§ 11. Kierownicy (dyrektorzy) jednostek terenowych Aeroklubu PRL zobowiązani są w szczególności do:
1) wydawanie zarządzeń w celu właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego w oparciu o wnioski:
— terenowych komend straży starszego specjalisty względnie młodszego inspektora ochrony ppoż. oraz pracownika wyznaczonego do prowadzenia spraw ochrony ppoż.,
— komisji pożarowo-technicznej,
— władz nadrzędnych oraz innych jednostek uprawnionych do przeprowadzania kontroli,
2) nadzorowania dyscypliny i przestrzegania przez pracowników obowiązujących przepisów przeciwpożarowych oraz wyciągania konsekwencji służbowych w stosunku do winnych wykroczeń ppoż., a także stosowania odpowiednich bodźców materialnych dla pracowników wyróżniających się w działalności na rzecz przeciwpożarowego zabezpieczenia miejsca pracy,
3) występowania do władz nadrzędnych z wnioskami planów finansowych i materiałowych niezbędnych dla utrzymania ochrony ppoż. na właściwym poziomie,
4) dostosowania regulaminów i instrukcji przeciwpożarowych dla potrzeb zakładu szczególnie dla działów pożarowo-niebezpiecznych,
5) rozpatrywania na naradach szefów służb jednostki stanu ochrony przeciwpożarowej obiektów oraz realizowanie podjętych wniosków,
6) dopilnowania przeszkolenia przeciwpożarowego pracowników,
7) prowadzenia propagandy w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
8) planowania i realizacji zakupów sprzętu oraz urządzeń gaśniczych i alarmowych,
9) podejmowania wszelkich innych poczynań zmierzających do zwiększenia ochrony przeciwpożarowej zakładu,
10) zapewnienia bezpieczeństwa w przypadku powstania pożaru osobom przebywającym w obiektach i jednostkach lotnictwa sportowego, a w szczególności warunków ewakuacji ludzi i sprzętu.

§ 12. Kierownicy działów i magazynierzy obowiązani są:
1) znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe, szczególnie dotyczące danego działu pracy, jak również kontrolować przestrzeganie tych przepisów przez podległy personel,
2) zaznajomić pracowników z zagrożeniem pożarowym występującym w danym dziale pracy, sposobami przeciwdziałania, rozmieszczeniem sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych oraz postępowaniem w przypadku powstania pożaru,
3) usuwać dostrzeżone bądź wskazane niedociągnięcia mogące spowodować pożar oraz zgłaszać o tym właściwym przełożonym,
4) występować do kierownika jednostki z wnioskami o ukaranie winnych spowodowania zaniedbań stwarzających możliwość powstania pożaru lub jego rozprzestrzeniania się,
5) współpracować z komisją pożarowo-techniczną i inspektorem bądź pracownikiem wyznaczonym do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej oraz przedkładać im wnioski w kierunku usprawnienia bezpieczeństwa pożarowego poszczególnych stanowisk pracy.

§ 13. Kierownicy administracyjno-gospodarczy odpowiedzialni są za stan ochrony przeciwpożarowej budynków, internatów i pomieszczeń biurowych. Do zakresu ich obowiązków należy w szczególności:
1) utrzymanie budynków i pomieszczeń w należytym stanie pod względem ochrony przeciwpożarowej — w myśl obowiązujących w tym zakresie przepisów i instrukcji,
2) kontrolowanie przestrzegania przepisów i instrukcji ppoż. przez wszystkich pracowników i uczniów, a w przypadku stwierdzenia wykroczeń w tym zakresie — występowanie do kierownika jednostki z wnioskiem o ukaranie winnych,
3) wyposażenie pomieszczeń w podręczny sprzęt przeciwpożarowy i środki gaśnicze oraz dopilnowanie terminu konserwacji tego sprzętu,
4) zaopatrzenie poszczególnych pomieszczeń w instrukcje przeciwpożarowe oraz instrukcje alarmowania straży pożarnych.

§ 14. Służba dozorowania — strażnicy, lub dozorcy obowiązani są:
1) W okresie od zakończenia pracy przez pracowników zakładu do jej ponownego rozpoczęcia kilkakrotnie dokonywać przeglądu całego obiektu wg zasad określonych instrukcją służby dozorowania obiektów lotniskowych,
2) przestrzegać, aby w portierni lub na wartowni stale znajdowały się klucze od bram wjazdowych, wyjazdowych i wszystkich pomieszczeń (klucze od magazynów odpowiednio zabezpieczone),
3) znać lokalizację punktów przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego oraz środków alarmowania,
4) znać sposoby ogłaszania alarmu i wzywania straży pożarnej,
5) w przypadku pożaru ogłosić alarm z równoczesnym spowodowaniem wezwania straży pożarnej oraz przystąpić do gaszenia przy użyciu podręcznego sprzętu,
6) po przybyciu straży pożarnej wskazać miejsce pożaru, dojazdy do punktów czerpania wody i najbliższe telefony.

§ 15. Portierzy obowiązani są:
1) znać dokładnie instrukcję alarmowania oraz sposoby użycia środków alarmowych i gaśniczych,
2) z chwilą przybycia straży pożarnej otworzyć bramę i wskazać drogę do miejsca pożaru.

§ 16. Wszyscy pozostali pracownicy obowiązani są:

1) dbać o właściwy stan ochrony przeciwpożarowej w zakładzie a w szczególności na swoim stanowisku pracy,
2) znać i przestrzegać instrukcje przeciwpożarowe, sposoby alarmowania straży pożarnej oraz użycia sprzętu i środków gaśniczych,
3) usuwać niezwłocznie stwierdzone nieprawidłowości mogące spowodować pożar i zgłaszać o tym właściwemu przełożonemu,
4) odbyć przeszkolenie przeciwpożarowe,
5) brać udział w akcjach ratowniczych w przypadku powstania pożaru lub innej klęski żywiołowej, bądź katastrofy podporządkowując się w tym zakresie kierownikowi akcji ratowniczej,
6) wykonywać obowiązki określone dla członków pogotowia przeciwpożarowego.

§ 17. Traci moc obowiązującą Zarządzenie Aeroklubu PRL Nr 70/74 z dnia 9 września 1974 r. w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach lotnictwa sportowego.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes Aeroklubu PRL
W. Jagiełło

Załącznik nr 1 do zarządzenia Zarządu Głównego Aeroklubu PRL z dnia 26 października 1977 r.

REGULAMIN ZESPOŁU TECHNICZNO-KOORDYNACYJNEGO DS. OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ W AEROKLUBIE PRL

1. Do zadań Zespołu Techniczno-Koordynacyjnego ds. Ochrony Przeciwpożarowej w Aeroklubie PRL należy w szczególności:
1) analiza stanu ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach i podejmowanie zamierzeń w celu poprawy tego stanu,
2) analiza technicznego wyposażenia ochotniczych straży pożarnych i poszczególnych jednostek terenowych w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe oraz wnioskowanie w sprawie zakupów tego sprzętu i urządzeń,
3) analiza organizacji ochrony przeciwpożarowej i podejmowanie stosownych przedsięwzięć w celu jej usprawnienia na szczeblu centralnym, bądź w jednostkach terenowych,
4) podejmowanie przedsięwzięć w zakresie poprawy warunków techniczno-budowlanych dla przeciwpożarowego zabezpieczenia obiektów,
5) podejmowanie wniosków odnośnie wyróżnienia osób zasłużonych, bądź ukarania winnych zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym,
6) analiza projektów zarządzeń i wytycznych w sprawie ochrony przeciwpożarowej,
7) organizowanie dorocznych „Dni Ochrony Przeciwpożarowej" i innych działań propagandowych z zakresu zapobiegania pożarom,
8) podejmowanie innych przedsięwzięć mających na celu poprawę zabezpieczenia przeciwpożarowego majątku Aeroklubu PRL.

2. Zespół Techniczno-Koordynacyjny ds. Ochrony Przeciwpożarowej w Aeroklubie PRL zbiera się w zależności od potrzeby, nie rzadziej jednak jak dwa razy w roku.

3. Materiał na posiedzenia zespołu przygotowuje Sekretarz Zespołu z dwutygodniowym wyprzedzeniem.

4. Protokoły z posiedzeń zespołu przedstawia prezesowi Aeroklubu PRL przewodniczący zespołu w ciągu dwu tygodni po odbyciu posiedzenia.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Zarządu Głównego Aeroklubu PRL z dnia 26 października 1977 r.

SCHEMAT ORGANIZACYJNY I ZAKRES DZIAŁANIA PRZECIWPOŻAROWYCH POGOTOWI LOTNISKOWYCH
(grup samoobrony)

Nazwisko i imię	Stanowisko	Zakres obowiązków	
		w zakresie zapobiegania pożarom	w wypadku powstania pożaru
	Dowódca pogotowia	Współpracuje z pracownikiem wyznaczonym do prowadzenia spraw ochrony ppoż. i szefem działu, dba szczególnie o przestrzeganie przepisów ppoż. przez pracowników. Jest odpowiedzialny za czynności wszystkich członków pogotowia.	Do czasu przybycia straży pożarnej kieruje akcją ratowniczą.
	Zastępca dowódcy pogotowia	Wspólnie z d-cą pogotowia pilnuje przestrzegania przepisów przeciwpożarowych oraz niezastawiania dróg ewakuacyjnych i dostępu do budynków.	Bierze udział w akcji ratowniczej.
	Pomocnik I	Po zakończeniu pracy sprawdza wyłączenie urządzeń elektrycznych, wodnych i gazowych oraz maszyn. Sprawdza porządek przy stanowiskach.	Bierze udział w akcji ratowniczej zgodnie ze wskazaniami dowódcy.
	Pomocnik II	Pilnuje, aby dostęp do urządzeń i sprzętu przeciwpożarowego nie był zastawiony.	Zawiadamia straż pożarną i inne pogotowia — zgodnie z instrukcją.

45.

ZARZĄDZENIE NR 73 MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 października 1977 r.

w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej oraz zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu finansów

Na podstawie art. 6, ust. 1 i art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zasady i organizację ochrony przeciwpożarowej w Ministerstwie Finansów, w jednostkach organizacyjnych banków, zakładów ubezpieczeń oraz w jednostkach budżetowych i przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Finansów, zwanych dalej jednostkami organizacyjnymi.

§ 2. Koordynację i nadzór nad całokształtem zagadnień ochrony przeciwpożarowej jednostek organizacyjnych sprawuje wyznaczony Podsekretarz Stanu.

§ 3. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych obowiązani są do zabezpieczenia przeciwpożarowego kierowanych jednostek, a w szczególności do:

1) zorganizowania prawidłowej działalności służby ochrony przeciwpożarowej,
2) utrzymania budynków, urządzeń i instalacji w należytym stanie pod względem bezpieczeństwa pożarowego,
3) zapewnienia bezpieczeństwa i właściwych warunków ewakuacji ludzi i mienia z obiektów na wypadek pożaru,
4) wyposażenia budynków i pomieszczeń w sprzęt pożarniczy i urządzenia przeciwpożarowe,
5) zaopatrzenia budynków w instrukcje alarmowe na wypadek powstania pożaru,
6) nadzorowania przestrzegania przepisów i instrukcji przeciwpożarowych przez wszystkich pracowników oraz wyciągania konsekwencji w stosunku do winnych ich nieprzestrzegania,
7) zapewnienia właściwego przeszkolenia przeciwpożarowego wszystkich pracowników,
8) omawiania na naradach z pracownikami stanu ochrony przeciwpożarowej jednostki,
9) wprowadzenia zagadnień ochrony przeciwpożarowej do programów organizowanych kursów i szkoleń,
10) podejmowania wszelkich innych przedsięwzięć zmierzających do zwiększenia zabezpieczenia przeciwpożarowego.

2. Kierownicy jednostek nadrzędnych obowiązani są do zapewnienia kontroli realizacji zadań wymienionych w pkt 1 w jednostkach niższego stopnia oraz sprawowania nadzoru nad zabezpieczeniem przeciwpożarowym w tych jednostkach.

§ 4. 1. Służbę ochrony przeciwpożarowej w resorcie finansów stanowią:

1) w Ministerstwie Finansów — Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej, podległy Dyrektorowi Departamentu Organizacji i Planowania, a pod względem fachowym Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych,
2) w Narodowym Banku Polskim — Starszy Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej, podległy kierownikowi komórki organizacyjnej wyznaczonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, a pod względem fachowym Głównemu Inspektorowi Ochrony Przeciwpożarowej w Ministerstwie Finansów,
3) w Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych i Mennicy Państwowej — stanowiska pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej podległe Zastępcy Dyrektora do Spraw Technicznych, a pod względem fachowym Głównemu Inspektorowi Ochrony Przeciwpożarowej w Ministerstwie Finansów.

2. Zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych, nie wymienionych w ust. 1, w zależności od charakteru danej jednostki i wielkości zadań, mogą być wykonywane przez pracowników:

1) zatrudnionych na stanowiskach pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej, podległych kierownikowi jednostki organizacyjnej lub osobie przez niego wyznaczonej, a pod względem fachowym nadrzędnej jednostce służby ochrony przeciwpożarowej,
2) wyznaczonych przez kierownika jednostki organizacyjnej, którzy mogą wykonywać inne stałe czynności nie kolidujące ze sprawami ochrony przeciwpożarowej.

§ 5. 1. W służbie ochrony przeciwpożarowej, o której mowa w § 4, powinni być zatrudnieni funkcjonariusze pożarnictwa lub inni pracownicy posiadający wyższe lub średnie wykształcenie techniczne i specjalistyczne przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

2. Ilość i rodzaje stanowisk pracy, na których powinni być zatrudnieni oficerowie i chorążowie pożarnictwa, ustala Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej za zgodą Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 6. 1. Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej sprawuje nadzór fachowy nad działalnością jednostek organizacyjnych w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

2. Do zakresu działania Głównego Inspektora Ochrony przeciwpożarowej należy w szczególności:

1) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w Ministerstwie Finansów i jednostkach organizacyjnych resortu,
2) opracowywanie generalnych kierunków działania oraz inicjowanie postępu technicznego w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego jednostek organizacyjnych resortu finansów i nadzór nad wdrażaniem tego postępu,
3) dokonywanie analizy stanu ochrony przeciwpożarowej w resorcie oraz nadzór nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,
4) opracowywanie ramowych programów szkolenia informacyjnego oraz szkolenia specjalistycznego w

zakresie ochrony przeciwpożarowej, jak również sprawowanie nadzoru nad realizacją tego szkolenia dla:
— pracowników prowadzących sprawy ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych,
— członków komisji pożarowo-technicznych,
— członków grup samoobrony przeciwpożarowej w zakładach przemysłowych podległych Ministrowi Finansów,

5) współdziałanie z właściwymi organami w sprawach dotyczących przygotowania zakładowych oddziałów samoobrony do realizacji zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

6) opiniowanie projektów budowlanych w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz potrzeb wyposażenia w urządzenia i sprzęt pożarniczy.

§ 7. Do zakresu działania pracowników do spraw ochrony przeciwpożarowej w centralach banków i zakładów ubezpieczeń należy w szczególności:

1) dokonywanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w obiektach administrowanych bądź użytkowanych przez centralę oraz w jednostkach organizacyjnych niższego stopnia, opracowywanie wniosków zmierzających do poprawy tej ochrony oraz kontrola realizacji wniosków,

2) nadzór nad wdrażaniem postępu technicznego w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych niższego stopnia,

3) dokonywanie analizy stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych niższego stopnia,

4) nadzór nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,

5) opracowywanie szczegółowych programów szkolenia w zakresie ochrony przeciwpożarowej, dostosowanych do specyfiki jednostek organizacyjnych,

6) prowadzenie dokumentacji związanej z ochroną przeciwpożarową, zawierającej między innymi:
— ewidencję osób prowadzących sprawy ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych niższego stopnia,
— zbiorcze plany dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej,
— plany przeprowadzania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach,
— protokóły kontroli jednostek organizacyjnych, przeprowadzanych we własnym zakresie oraz przez inne organy kontrolne,
— zalecenia pokontrolne i informacyjne o stanie ich realizacji.

§ 8. Do zakresu działania pracowników do spraw ochrony przeciwpożarowej w oddziałach wojewódzkich banków i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń należy w szczególności:

1) dokonywanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w obiektach administrowanych bądź użytkowanych przez oddziały wojewódzkie oraz w jednostkach organizacyjnych niższego stopnia, opracowywanie wniosków zmierzających do poprawy tej ochrony oraz czuwanie nad ich realizacją,

2) wprowadzanie nowych rozwiązań technicznych w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego jednostek organizacyjnych niższego stopnia,

3) organizowanie i nadzorowanie szkolenia pracowników prowadzących sprawy ochrony przeciwpożarowej, członków komisji pożarowo-technicznych oraz opiniowanie doboru kandydatów na te szkolenia,

4) pomoc w opracowywaniu przez jednostki niższego stopnia planów dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej,

5) współpraca z właściwą terenowo komendą straży pożarnych,

6) prowadzenie dokumentacji związanej z ochroną przeciwpożarową, zawierającej między innymi:
— ewidencję osób prowadzących sprawy ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych niższego stopnia,
— plany wyposażenia jednostek w sprzęt pożarniczy i urządzenia przeciwpożarowe,
— plany i protokóły kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych niższego stopnia, przeprowadzanych we własnym zakresie oraz przez inne organy kontrolne,
— zalecenia pokontrolne i informacyjne o stanie ich realizacji.

§ 9. Do zakresu działania pracowników do spraw ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych nie wymienionych w § 7 i § 8 należy w szczególności:

1) kontrola przestrzegania przez pracowników jednostki organizacyjnej obowiązujących przepisów przeciwpożarowych oraz prowadzenie działalności propagandowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

2) opracowywanie projektów rozmieszczenia sprzętu pożarniczego oraz dopilnowanie właściwej i terminowej konserwacji tego sprzętu zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,

3) uczestniczenie w komisyjnych kontrolach stanu ochrony przeciwpożarowej organizowanych przez właściwe organy ochrony przeciwpożarowej lub jednostkę nadrzędną,

4) instruowanie przyjmowanych pracowników oraz przygotowywanie szkolenia informacyjnego pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

5) zgłaszanie kierownictwu jednostki organizacyjnej wniosków w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego pomieszczeń, urządzeń i instalacji w obiektach administrowanych lub użytkowanych przez tę jednostkę,

6) współpraca z właściwą terenowo komendą straży pożarnych,

7) prowadzenie dokumentacji związanej z ochroną przeciwpożarową, zawierającej między innymi:
— wykaz sprzętu pożarniczego i jego rozmieszczenie w jednostce organizacyjnej,
— protokóły z kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej przeprowadzanych we własnym zakresie oraz przez inne organy kontrolne,
— zalecenia pokontrolne i informacje o stanie ich realizacji,
— plany dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej,
— dokumentację dotyczącą konserwacji sprzętu pożarniczego.

§ 10. 1. Kierownicy wszystkich komórek organizacyjnych obowiązani są:

1) znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe, a w szczególności dotyczące danego działu pracy, jak również kontrolować przestrzeganie tych przepisów przez podległych pracowników,
2) wspólnie z pracownikami służby przeciwpożarowej zaznajamiać wszystkich podległych pracowników z zagrożeniem pożarowym występującym w danym dziale pracy, sposobami przeciwdziałania, rozmieszczeniem sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych oraz z zasadami postępowania na wypadek pożaru,
3) zgłaszać pracownikowi służby ochrony przeciwpożarowej dostrzeżone nieprawidłowości mogące spowodować pożar oraz dopilnować usuwania tych nieprawidłowości, które są możliwe do likwidacji we własnym zakresie.

2. Kierownicy komórek administracyjnych lub innych komórek prowadzących sprawy gospodarcze, odpowiedzialni są za zabezpieczenie przeciwpożarowe pomieszczeń, urządzeń i instalacji w obiektach administrowanych bądź użytkowanych przez jednostkę organizacyjną.

3. W szczególności kierownicy komórek wymienionych w ust. 2 obowiązani są:
1) wyposażyć obiekty w określone przepisami ilości i rodzaje sprzętu pożarniczego oraz w instrukcje alarmowania na wypadek pożaru,
2) zapewnić stałą konserwację urządzeń i instalacji elektroenergetycznych, piorunochronnych, urządzeń ogrzewczych, instalacji gazowych oraz instalacji przeciwpożarowych i sprzętu pożarniczego.

§ 11. 1. Służby ochrony i dozorowania (straż bankowa, straż przemysłowa, dozorcy, portierzy) obowiązane są do działań na rzecz ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności:
1) kontrolować cały obiekt, a szczególnie miejsca, w których występuje duże zagrożenie pożarowe,
2) znać rozmieszczenie punktów czerpania wody, środków alarmowania oraz sposób ich użycia,
3) ogłosić w przypadku powstania pożaru alarm z równoczesnym spowodowaniem wezwania straży pożarnej oraz przystąpić do gaszenia dostępnymi środkami,
4) nie wpuszczać w czasie pożaru na teren zakładu osób niezatrudnionych w tym zakładzie, z wyjątkiem upoważnionych pracowników jednostek nadrzędnych oraz osób uprawnionych do udziału w gaszeniu pożaru,
5) wskazać straży pożarnej miejsce pożaru, sposób dojazdu, punkty czerpania wody, najbliższe telefony itp.

2. Obowiązki służby, o których mowa w ust. 1, w przedmiocie ochrony przeciwpożarowej powinny być określone w ich zakresach działania.

§ 12. Wszyscy pracownicy obowiązani są:
1) znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe w zakresie zapobiegania i zwalczania pożarów oraz ściśle je przestrzegać,
2) dbać o zabezpieczenie przeciwpożarowe na swoim stanowisku pracy,
3) brać udział w okresowym szkoleniu informacyjnym z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
4) zgłaszać przełożonym lub pracownikowi służby ochrony przeciwpożarowej dostrzeżone nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym,
5) brać udział w akcjach ratowniczych w przypadku powstania pożaru,
6) na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej pełnić służbę w pogotowiu przeciwpożarowym (w grupie ochrony przeciwpożarowej).

§ 13. 1. Dyrektorzy: Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych, Mennicy Państwowej i Drukarni Skarbowej powołują komisje pożarowo-techniczne jako zespoły doradcze kierownika zakładu pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej.

2. W skład komisji wchodzą:

Przewodniczący — zastępca dyrektora do spraw technicznych,
Członkowie:
— kierownik komórki gospodarczej,
— kierownik komórki inwestycyjnej,
— pracownik prowadzący sprawy ochrony przeciwpożarowej,
— pracownik prowadzący sprawy BHP oraz zależnie od potrzeb kierownik działu technicznego (główny mechanik, główny technolog, główny energetyk).

3. Komisja zbiera się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż dwa razy w roku, w okresie wiosennym i jesiennym.

4. Do zadań komisji pożarowo-technicznej należy:
1) przeprowadzanie przeglądów wszystkich obiektów pod względem zabezpieczenia przeciwpożarowego w zakresie:
   a) wymagań budowlanych i ewakuacyjnych,
   b) sprawności technicznej instalacji i urządzeń elektroenergetycznych, ogrzewczych, gazowych, wentylacyjnych, piorunochronnych, alarmowych i łączności,
   c) procesu techniczno-produkcyjnego,
   d) sposobu magazynowania cieczy łatwo zapalnych, surowców i gotowych wyrobów,
   e) stanu przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego,
   f) wyposażenia obiektów w sprzęt pożarniczy oraz sprawności tego sprzętu,
2) sporządzanie protokółów z przeprowadzonych przeglądów oraz opracowywanie wniosków dla kierownika zakładu pracy z podaniem sposobu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego,
3) opiniowanie, z uwzględnieniem wymagań ochrony przeciwpożarowej projektów adaptacji budynków i pomieszczeń, zmian użytkowania budynków, zmian procesów technologicznych i produkcyjnych, wprowadzanie nowych urządzeń itp.,
4) sprawdzanie wykonania zarządzeń pokontrolnych wydanych przez kierownika zakładu pracy oraz przedkładanie kierownikowi zakładu pracy informacji w tym zakresie,
5) analizowanie przydatności i nowelizacji planu ochrony przeciwpożarowej zakładu
6) opiniowanie planów dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej,

7) informowanie kierownika zakładu pracy o stanie przeszkolenia załogi oraz o działalności informacyjno-propagandowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

§ 14. 1. W jednostkach organizacyjnych, nie wymienionych w § 13, ust. 1, kierownicy tych jednostek powołują komisje pożarowo-techniczne w miarę potrzeby, dostosowując ich skład osobowy do charakteru jednostki.

2. Zadaniem tych komisji jest dokonywanie przeglądów przeciwpożarowych instalacji elektrycznych, gazowych, piorunochronnych i innych, utrzymania porządku na terenie obiektów, zapewnienia właściwych warunków ewakuacji ludzi i mienia, wyposażenia obiektów w urządzenia gaśnicze i alarmowe na wypadek powstania pożaru oraz przedkładanie odpowiednich wniosków kierownikowi jednostki organizacyjnej.

§ 15. 1. Dla ochrony pomieszczeń o szczególnym zagrożeniu pożarowym kierownicy jednostek organizacyjnych powinni w miarę potrzeby tworzyć spośród pracowników tych jednostek pogotowia przeciwpożarowe (grupy ochrony przeciwpożarowej).

2. Zadaniem pogotowia przeciwpożarowego (grupy ochrony przeciwpożarowej) jest sprawdzanie stanu sprzętu pożarniczego i urządzeń przeciwpożarowych w przydzielonych pomieszczeniach oraz gaszenie pożarów.

§ 16. Traci moc zarządzenie Nr 124 Ministra Finansów z dnia 19 października 1974 r. w sprawie przeciwpożarowego zabezpieczenia w jednostkach organizacyjnych resortu finansów.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Finansów
H. Kisiel

46.

ZARZĄDZENIE NR 7 MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYN CIĘŻKICH I ROLNICZYCH

z dnia 23 listopada 1977 r.

w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej w resorcie przemysłu maszyn ciężkich i rolniczych

Na podstawie art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Służbę ochrony przeciwpożarowej w resorcie przemysłu maszyn ciężkich i rolniczych stanowią:

1) w Ministerstwie — Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej,
2) w pozostałych jednostkach organizacyjnych — inspektoraty ochrony przeciwpożarowej.

2. W uzasadnionych wypadkach w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, pkt. 2, można zaniechać tworzenia inspektoratów, a zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej powierzyć pracownikowi wyznaczonemu przez kierownika zakładu pracy.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do zakładów wchodzących w skład przedsiębiorstwa wielozakładowego.

4. W jednostkach organizacyjnych, w których działają zakładowe zawodowe straże pożarne, sprawami ochrony przeciwpożarowej kieruje komendant tej straży.

§ 2. 1. Nadzór nad działalnością Głównego Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej sprawuje Dyrektor Departamentu Wojskowego a pod względem fachowym Komendant Główny Straży Pożarnych.

2. Służby ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu oraz pracownicy, o których mowa w § 1, ust. 2, podlegają bezpośrednio dyrektorowi lub jego zastępcy do spraw technicznych, a pod względem fachowym służbie ochrony przeciwpożarowej jednostki nadrzędnej.

§ 3. 1. W służbach ochrony przeciwpożarowej powinni być zatrudnieni funkcjonariusze pożarnictwa lub inne osoby z wyższym lub średnim wykształceniem technicznym posiadające specjalistyczne przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

2. Wykaz stanowisk pracy, na których powinni być zatrudnieni oficerowie i chorążowie pożarnictwa, ustala Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej w uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Pożarnych.

§ 4. 1. Szczegółowy zakres działania służb ochrony przeciwpożarowej określa załącznik do zarządzenia.

2. Częstotliwość i zakres kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu ustala Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 5. 1. Dyrektorzy zjednoczeń oraz Dyrektor Zrzeszenia Przemysłu Ciągnikowego „URSUS" powołają zespoły techniczno-koordynacyjne do spraw ochrony przeciwpożarowej.

2. Szczegółowy zakres działania oraz skład zespołów, o których mowa w ust. 1, określą dyrektorzy jednostek organizacyjnych w porozumieniu z Głównym Inspektoratem Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 6. 1. Zobowiązuje się dyrektorów (kierowników) zakładów pracy resortu do:

1) zapewnienia prawidłowej działalności służb ochrony przeciwpożarowej oraz ustalenia — w oparciu o wytyczne Głównego Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej — zakładowego regulaminu ochrony przeciwpożarowej,

2) powołania:
   a) komisji pożarowo-technicznej jako zespołu doradczo-kontrolnego do spraw ochrony przeciwpożarowej,
   b) pogotowia przeciwpożarowego w obiektach produkcyjnych i pomocniczych.

§ 7. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych resortu zapewnią współdziałanie podległych służb ochrony przeciwpożarowej z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister
Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych
Fr. Adamkiewicz

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych z dnia 23 listopada 1977 r.

ZAKRES DZIAŁANIA SŁUŻB OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ RESORTU PRZEMYSŁU MASZYN CIĘŻKICH I ROLNICZYCH

1. Do zakresu działania Głównego Inspektoratu Ochrony Przeciwpożarowej należy:
1) nadzór nad działalnością jednostek organizacyjnych resortu w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
2) analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu,
3) inicjowanie i opracowywanie projektów resortowych przepisów o ochronie przeciwpożarowej oraz uzgadnianie przepisów branżowych z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
4) ustalanie podstawowych kierunków i sposobów zapobiegania pożarom oraz kontrola ich realizacji,
5) koordynowanie spraw ochrony przeciwpożarowej w działalności jednostek organizacyjnych projektowania,
6) prowadzenie spraw kadrowych funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych resortu,
7) współdziałanie z instytucjami państwowymi i społecznymi w zakresie przygotowywania służb ochrony przeciwpożarowej do realizacji zadań obrony cywilnej,
8) współpraca z placówkami naukowo-badawczymi w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu,
9) organizowanie informacji technicznej i wymiana doświadczeń między krajowymi i zagranicznymi służbami ochrony przeciwpożarowej,
10) nadzór nad wdrażaniem postępu technicznego w ochronie przeciwpożarowej procesów technologicznych,
11) udział w pracach komisji pożarowych,
12) prowadzenie statystyki (ewidencji) pożarów w resorcie,
13) współdziałanie z komendami straży pożarnych,
14) organizowanie służb ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu oraz kontrola prawidłowości i skuteczności działania tych służb,
15) ustalanie kierunków i programów szkolenia służb ochrony przeciwpożarowej oraz wytycznych szkolenia przeciwpożarowego pracowników resortu a także sprawowanie nadzoru nad realizacją tego szkolenia,
16) opiniowanie materiałów dydaktyczno-szkoleniowych i propagandowych (filmy, przezrocza, plansze itp.) oraz planowanie potrzeb w tym zakresie,
17) udział w konferencjach, naradach i komisjach, dotyczących stanu ochrony przeciwpożarowej w resorcie oraz organizowanie narad szkoleniowych z podległymi służbami ochrony przeciwpożarowej.

2. Do zakresu działania inspektoratów ochrony przeciwpożarowej jednostek organizacyjnych podporządkowanych bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych należy:
1) nadzór nad realizacją zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych,
2) organizacja służb ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych,
3) prowadzenie zbiorczej statystyki (ewidencji) pożarów oraz analiza stanu ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych,
4) współdziałanie z innymi komórkami organizacyjnymi w zakresie potrzeb ochrony przeciwpożarowej i obrony cywilnej,
5) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych,
6) nadzór nad zachowaniem wymogów ochrony przeciwpożarowej przy wdrażaniu postępu technicznego oraz wprowadzaniu lub modernizowaniu technologii,
7) udział w opiniowaniu rozwiązań ochrony przeciwpożarowej przewidywanych w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji budowlanych,
8) udział w komisjach oceny projektów inwestycyjnych dotyczących budowy, przebudowy oraz modernizacji obiektów i urządzeń,
9) opiniowanie potrzeb podległych jednostek organizacyjnych w zakresie środków i urządzeń gaśniczych, sygnalizacyjno-alarmowych oraz sprzętu specjalnego, jak również inicjowanie postępu technicznego w tym zakresie,
10) analiza problemów ochrony przeciwpożarowej występujących w podległych jednostkach organizacyjnych oraz współpraca z placówkami naukowo-badawczymi przy ich rozwiązywaniu,
11) planowanie i opracowywanie programów szkolenia specjalistycznego dla służb ochrony przeciw-

pożarowej, członków komisji pożarowo-technicznych itp.,

12) badanie przyczyn powstawania pożarów i opracowywanie metod przeciwdziałania,

13) współdziałanie z terenowo-właściwymi komendami straży pożarnych,

14) koordynowanie prewencji przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych,

15) określanie potrzeb w zakresie materiałów dydaktyczno-szkoleniowych i propagandowych.

3. Do zakresu działania inspektoratu ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa — zakładu należy:

1) realizacja zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

2) przeprowadzanie okresowych i doraźnych kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej,

3) zgłaszanie kierownictwu zakładu i służbie ochrony przeciwpożarowej jednostki nadrzędnej potrzeb i wniosków z zakresu ochrony przeciwpożarowej,

4) udział w pracach komisji pożarowo-technicznej,

5) współdziałanie w szkoleniu pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

6) nadzór nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez kierowników komórek organizacyjnych,

7) organizowanie działalności propagandowo-informacyjnej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

8) nadzór nad prawidłowym rozmieszczeniem sprzętu i urządzeń pożarniczych oraz utrzymaniem ich w stanie gotowości użytkowej,

9) współdziałanie w ustalaniu wymogów ochrony przeciwpożarowej przy prowadzeniu prac stwarzających niebezpieczeństwo pożaru (spawanie, cięcie metali itp.), remontach, pracach modernizacyjnych, adaptacyjnych i innych,

10) wnioskowanie w sprawach organizacji ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa — zakładu,

11) udział w komisjach oceny projektów inwestycyjnych budowy, przebudowy oraz modernizacji obiektów i urządzeń,

12) udział w pracach komisji rozruchowych i odbiorczych,

13) badanie — przy współudziale służb technicznych — przyczyn pożarów i zapłonów technologicznych,

14) współdziałanie w przygotowaniu zakładu pracy do potrzeb obrony cywilnej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

15) współpraca z terenowo właściwymi komendami straży pożarnych.

47.

WYTYCZNE NR 2 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 17 września 1977 r.

w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych gaśniczych i specjalnych używanych przez jednostki straży pożarnych do akcji ratowniczych i zwalczania klęsk żywiołowych

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) w związku z § 10 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 19 września 1975 r. w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 190 i z 1977 r. Nr 18, poz. 103) oraz zarządzeniem nr 26/76 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 marca 1976 r. w sprawie gospodarki materiałami pędnymi i smarami w jednostkach resortu spraw wewnętrznych ustala się, co następuje:

§ 1. Wytyczne mają zastosowanie:

1) do pojazdów samochodowych gaśniczych z silnikami napędzanymi paliwem płynnym pozostających w stałej gotowości operacyjnej i wymagających uruchomienia silnika na postoju oraz podczas pracy urządzeń napędzanych silnikiem samochodu, np. drabiny samochodowe, autopompy, dźwigi, podnośniki itp.,

2) do wszystkich pojazdów samochodowych z silnikami napędzanymi paliwem płynnym odpowiednio przystosowanych i oznakowanych, używanych przez jednostki ochotniczych straży pożarnych i zawodowych straży pożarnych do akcji ratowniczych, zwalczania klęsk żywiołowych oraz ćwiczeń,

3) do motopomp i agregatów z silnikami spalinowymi pozostających w stałej gotowości operacyjnej wymagających kontroli sprawności technicznej.

§ 2. 1. W eksploatacji pojazdów samochodowych wymienionych w § 2. 1. W eksploatacji pojazdów samochodowych wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 należy stosować normy podstawowe stanowiące załącznik nr 1 do wytycznych, a do pojazdów gaśniczych, specjalnych i przystosowanych, nie wymienionych w załączniku nr 1 — normy zużycia paliwa należy obliczać wg tabeli stanowiącej załącznik nr 2 i 3.

2. Dla pojazdów samochodowych wymienionych w § 1, pkt 1 i 2, jak również operacyjnych pojazdów samochodowych osobowych i osobowo-terenowych można doliczać dodatkowo na rozruchy silnika w czasie przekazywania służby i każdorazowego sprawdzenia stanu technicznego pojazdu ilość paliwa w wysokości 3% wg wymienionej w § 2, ust. 1 normy podstawowej.

3. W czasie pracy silnika na postoju, w celu napędu urządzeń specjalnych pojazdu, jak: autopompy, drabiny samochodowe, podnośniki, wyciągarki, dźwigi itp. należy stosować na jedną godzinę pracy silnika normę zużycia paliwa w wysokości 75% normy podstawowej ustalonej na 100 km przebiegu danego pojazdu.

§ 3. 1. W czasie używania pojazdu do dowożenia środków gaśniczych lub innych środków przeznaczonych do likwidacji skutków klęsk żywiołowych, albo w przypadku jazdy w bardzo ciężkich warunkach terenowych, jak np.: w czasie ćwiczeń, akcji przeciwpowodziowej, jazdy do pożaru lasu, łąk, torfowisk, po drogach gruntowych nie utwardzonych lub błotnistych, górskich o stromych wzniesieniach przekraczających 5% — paliwo należy rozliczać według normy wyjątkowej. Norma wyjątkowa może być wyższa od normy podstawowej w granicach do 40%.

2. Rozliczanie paliwa wg normy wyjątkowej może być stosowane po zatwierdzeniu przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych. Podstawą do zastosowania normy wyjątkowej jest protokół sporządzony po wykonaniu zadania przez jednostkę. Protokół podpisuje kierowca i dowódca sekcji. Protokół wymaga potwierdzenia przez kierownika akcji ratowniczej, w której był użyty pojazd (wzór zał. nr 5). Protokół należy przechowywać wraz z kartą drogową.

3. Jeżeli temperatura powietrza w okresie zimowym (1 listopada do 31 marca) spadnie poniżej 0°C można uznać przekroczenie normy zużycia paliwa obliczanej wraz z wszystkimi dodatkami do 10%. Dotyczy to również dodatku przewidzianego na rozruchy.

4. Jeżeli pojazd ciągnie przyczepę, to na każdą tonę dopuszczalnego ciężaru całkowitego przyczepy należy stosować dodatek do normy podstawowej w granicach 5% na każdą tonę dopuszczalnego ciężaru przyczepy dla pojazdu z silnikiem iskrowym, a w granicach do 3% dla pojazdu z silnikiem o zapłonie samoczynnym.

5. Jeżeli pojazd jechał w kolumnie składającej się co najmniej z sześciu pojazdów lub był używany do pilotowania takiej kolumny można stosować dodatek do normy podstawowej w granicach 10%.

6. W okresie docierania silnika lub całego pojazdu można stosować dodatek do normy podstawowej w granicach 5%.

7. Jeżeli przyczyną przepału jest niesprawność techniczna pojazdu, pojazd powinien być naprawiony lub wycofany z eksploatacji. Badania należy przeprowadzić zgodnie z obowiązującą w tym zakresie normą (PN-67 S-04000).

§ 4. 1. W eksploatacji motopomp pożarniczych należy stosować normy podstawowe stanowiące załącznik nr 4 do wytycznych, a w stosunku do motopomp, nie wymienionych w załączniku nr 4, należy stosować normy zużycia wg instrukcji fabrycznej.

2. Dla uproszczenia rozliczania kart pracy, ustala się zryczałtowane normy na kontrolne rozruchy motopomp w skali miesięcznej.

Lp.	Rodzaj motopompy	OSP	ZSP
1	M—800	2 l	7 l
2	M—400	1,5 l	4 l
3	M—200	1 l	2,5 l
4	Motopompy o dużej wydajności	5 l	10 l

§ 5. Dla agregatów, pił mechanicznych i innych urządzeń z silnikami spalinowymi należy stosować normy rozliczeniowe według fabrycznych instrukcji obsługi.

§ 6. 1. Po każdym powrocie z trasy jazdy należy sprawdzić stan ilości paliwa. W przypadku stwierdzenia zużycia co najmniej 10 litrów zbiornik pojazdu należy dopełnić paliwem. Fakt ten musi być każdorazowo wpisany do karty pojazdu wraz z numerem kwitu lub rachunku.

2. Zasadę utrzymywania pełnych zbiorników należy stosować również do motopomp i innego sprzętu silnikowego używanego przez jednostki straży pożarnych do akcji ratowniczych.

§ 7. Rozliczanie paliwa dla pojazdów, motopomp oraz innego sprzętu silnikowego należy prowadzić na drukach ścisłego zarachowania.

§ 8. 1. Stały zapas paliwa znajdujący się w jednostce straży pożarnej musi wynosić co najmniej dwukrotną ilość paliwa potrzebną do jednorazowego napełnienia wszystkich pojazdów samochodowych, motopomp oraz innego sprzętu silnikowego znajdującego się w eksploatacji danej jednostki.

2. Zapas paliwa dla motopomp lub innego sprzętu silnikowego należy przechowywać w kanistrach blaszanych 20-litrowych w pojeździe samochodowym wyposażonym w motopompę lub inny sprzęt silnikowy.

§ 9. Wytyczne wchodzą w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik nr 1 do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 17 września 1977 r.

Tabela 1

Normy podstawowe zużycia paliw płynnych dla niektórych pojazdów samochodowych

Lp.	Rodzaj, marka i typ pojazdu	Typ silnika	Norma w litrach na 100 km przebiegu pojazdu z silnikiem o zapłonie	
			iskrowym	samoczynnym
1	2	3	4	5
1	Samochody osobowe			
	1) Polski Fiat 125P-1300*	116C.076	10,0	
	2) Polski Fiat 125P-1500*	115C.076	11,0	
	3) Polski Fiat 132P-1600		11,5	
	4) Polski Fiat 132P-1800		12,5	
	5) Polski Fiat 126P		6,5	
	6) FSO Warszawa (wszystkie typy)	S-21	13,0	
	7) FSO Warszawa (wszystkie typy)	M-20	13,5	
	8) GAZ Wołga (wszystkie typy)	21 i 24	13,0	

1	2	3	4	5
2	Dostawcze samochody ciężarowe i pochodne			
	1) Nysa i Żuk (wszystkie typy)*	S-21 i M-20	14,0	
	2) Muscel M-461 i UAZ-469 (wszystkie modele)		18,0	
	3) TV (wszystkie typy)		23,0	
	4) Syrena R-20 (wszystkie modele)		10,0	
3	Samochody ciężarowe i pochodne**			
	1) GAZ 53A i B		27,7	
	2) Star 25, 25L i 25W	S-474	28,7	
	3) Star 27 i 27L	S-530		19,8
	4) 28 i 28W	S-530		23,8
	5) Star 29	S-47A	31,2	
	6) Star 66 i 660 M1	S-47	34,7	
	7) Star 244	359		27,5
	8) Star 266	359		28,0
	9) Jelcz 315	SW-680		25,7
	10) Jelcz 316	SW-680		33,7
	11) Jelcz 317 i 317D	SW-680		41,6
	12) Jelcz W-640			39,6
	13) IFA W50L i W50L/K			23,8
	14) Skoda 706 RT i 706 RTS			26,7
	15) Skoda MTTN			37,6
	16) Tatra 138 NT			41,6
	17) Tatra 138 S1 i S3			38,6
	18) Tatra 148 S1 i S3			41,6
	19) Tatra 148 NT			44,6
	20) Steyr 1490/6×4			39,6
	21) Steyr 1490/6×6			43,6
4	Autobusy			
	1) San H100 Al		31,7	
	2) San H100 A			23,8
	3) Jelcz 706 RTO (wszystkie modele)			26,7
	4) Jelcz AP-021			32,7
	5) Autosan	359		26,0
	6) Autosan	6c107		23,8
	7) Sanos S-104			27,7
	8) TAM AS-3500			25,7

* Dla samochodów sanitarnych norma podstawowa jest wyższa o 5%.

** Dla nadwozi obudowanych (furgon) norma podstawowa jest wyższa o 5%.

Załącznik nr 2 do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 17 września 1977 r.

Tabela 2

Normy podstawowe zużycia paliw płynnych dla pojazdów samochodowych z silnikiem o zapłonie iskrowym nie wymienionych w tabeli 1

Lp.	Rodzaj pojazdu	Norma w litrach na 100 km przebiegu
1	2	3
1	Samochody osobowe i pochodne, jeżeli dopuszczalny ciężar całkowity nie przekracza 2,5 t, z silnikiem o pojemności skokowej:	
	1) do 0,7 l włącznie	7,0
	2) powyżej 0,7 l do 0,9 l włącznie	9,0
	3) powyżej 0,9 l do 1,3 l włącznie	10,0
	4) powyżej 1,3 l do 1,8 l włącznie	11,0
	5) powyżej 1,8 l do 2,1 l włącznie	12,0
	6) powyżej 2,1 l do 2,5 l włącznie	13,0
	7) powyżej 2,5 l do 2,9 l włącznie	14,0
	8) powyżej 2,9 l do 3,4 l włącznie	16,0
	9) powyżej 3,4 l do 4,0 l włącznie	18,0
	10) powyżej 4,0 l	22,0
2	Samochody ciężarowe i pochodne oraz ciągniki siodłowe z naczepą o dopuszczalnym ciężarze całkowitym:	
	1) powyżej 2,5 t do 3,5 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) powyżej 1,0 l do 1,8 l włącznie	13,0
	b) powyżej 1,8 l do 2,5 l włącznie	15,0
	c) powyżej 2,5 l do 3,0 l włącznie	16,0
	d) powyżej 3,0 l	18,0
	2) powyżej 3,5 t do 5,5 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) do 2,5 l włącznie	19,8
	b) powyżej 2,5 l	22,8
	3) powyżej 5,5 t do 9,0 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) do 4,5 l włącznie	25,7
	b) powyżej 4,5 l	31,7

1	2	3
	4) powyżej 9,0 t do 11 t włącznie z silnikiem o pojemności skokowej:	
	a) do 5 l włącznie	33,7
	b) powyżej 5 l	39,6
	5) powyżej 11 l	42,6
3	Autobusy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym:	
	1) do 3 t włącznie	14,0
	2) powyżej 3 t do 6 t włącznie	19,8
	3) powyżej 6 t do 8 t włącznie	25,7
	4) powyżej 8 t do 10 t włącznie	31,7
	5) powyżej 10 t	35,6
4	Motocykle (skutery):	
	1) z silnikiem dwuosobowym o pojemności skokowej:	
	a) do 100 cm^3 włącznie	2,5
	b) powyżej 100 cm^3 do 200 cm^3 włącznie	3,0
	c) powyżej 200 cm^3 do 250 cm^3 włącznie	3,5
	d) powyżej 250 cm^3	4,5
	2) z silnikiem czterosuwowym o pojemności skokowej:	
	a) do 250 cm^3 włącznie	3,0
	b) powyżej 250 cm^3 do 350 cm^3 włącznie	4,0
	c) powyżej 350 cm^3	5,0

Załącznik nr 3 do wytycznych Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 17 września 1977 r.

Tabela 3

Normy zużycia paliw płynnych dla pojazdów samochodowych z silnikiem o zapłonie samoczynnym, nie wymienionych w tabeli 1

Lp.	Rodzaj pojazdu	Norma w litrach na 100 km przebiegu
1	2	3
1	Samochody osobowe i pochodne, jeżeli dopuszczalny ciężar całkowity nie przekracza 2,5 t, z silnikiem o pojemności skokowej:	
	1) do 1,3 l włącznie	7,0
	2) powyżej 1,3 l	10,0
2	Samochody ciężarowe i pochodne oraz ciągniki siodłowe z naczepą o dopuszczalnym ciężarze całkowitym:	
	1) do 2,5 t włącznie	10,0
	2) powyżej 2,6 t do 4 t włącznie	12,0
	3) powyżej 4 t do 6 t włącznie	14,9
	4) powyżej 6 t do 8 t włącznie	17,8
	5) powyżej 8 t do 10 t włącznie	20,8
	6) powyżej 10 t do 12 t włącznie	23,8
	7) powyżej 12 t do 15 t włącznie	26,7
	8) powyżej 15 t do 23 t włącznie	29,7
	9) powyżej 23 t do 32 t włącznie	34,7
	10) powyżej 32 t	Norma zakładowa bez ograniczeń
3	Ciągniki rolnicze używane w transporcie drogowym:	
	1) z silnikiem o mocy do 20 KM włącznie	10,0
	2) z silnikiem o mocy powyżej 20 KM	12,0
4	Ciągniki samochodowe (balastowe):	
	1) z silnikiem o mocy do 80 KM włącznie	23,8
	2) z silnikiem o mocy powyżej 80 KM do 125 KM włącznie	31,7
	3) z silnikiem o mocy powyżej 125 KM	Norma zakładowa bez ograniczeń
5	Autobusy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym:	
	1) do 3 ton włącznie	11,0
	2) powyżej 3 ton do 5 ton włącznie	14,9
	3) powyżej 6 ton do 9 ton włącznie	18,8
	4) powyżej 9 ton do 12 ton włącznie	22,8
	5) powyżej 12 ton do 16 ton włącznie	25,7
	6) powyżej 16 ton	31,7

Uwagi:

1) do tabel 1, 2 i 3:

a) w razie jazd w warunkach ruchu miejskiego normy są wyższe do 10%, a dla autobusów i samochodów samowyładowczych do 20%,

b) jeżeli silnik pojazdu jest w okresie docierania — norma jest wyższa o 5%,

c) jeżeli ciągnik siodłowy jedzie bez naczepy — norma jest niższa o 30%.

2) do tabel 2 i 3 dla pojazdów mających napęd na tylną (tylne) i przednią oś — norma jest wyższa o 15%.

Załącznik nr 4 do wytycznych komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 17 września 1977 r.

Tabela 4

Normy podstawowe zużycia paliw płynnych dla motopomp pożarniczych

Lp.	Marka, typ i wielkość motopompy	Zużycie paliwa w litrach na 1 godz.
1	Leopolia P-20 M-200	4
2	WSM P-12 M-1000	4
3	WSM P-26/P26 M-4/4	4
4	Leopolia P01 M-800	14
5	WSM P03 M-8/8	12
6	GZUT P05 M-8/8	12
7	WSK Rzeszów P30 T-3000 (Turbopompa)	120

Uwaga: Zużycie paliwa motopomp nie wymienionych w tabeli należy rozliczać według norm ustalonych fabrycznymi instrukcjami obsługi. W przypadku braku instrukcji normę należy ustalić przeprowadzając komisyjną próbę spalania.

Załącznik nr 5 do wytycznych komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 17 września 1977 r.

Jednostka
(pieczęć)

ZATWIERDZAM

....
(Komendant jednostki)

PROTOKÓŁ

Zużycia paliwa w warunkach nie objętych normami. W dniu ....

197. . . r. w czasie jazdy samochodem marki .... rodzaj typ ....

nr rej.: .... na trasie ....

....

....

wg zapisów w karcie kontroli pracy pojazdu pożarniczego Nr .... za miesiąc ....

przebyłem .... km w następujących warunkach drogowych ....

....

....

na co zużyłem .... litrów paliwa, co stanowi przekroczenie o .... % ustalonej normy. Wnoszę o uznanie zużytego paliwa ponad ustaloną normę ....
(kierowca — imię i nazwisko, podpis)

Stwierdzam, że pojazd użyty był zgodnie z opisanymi przez kierowcę warunkami.

....
(Dowódca sekcji — dyspozytor imię i nazwisko)

.... dn. .... 197........ r.

48.

WYTYCZNE NR 3 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 31 grudnia 1977 r.

w sprawie stacji obsługi sprzętu pożarniczego

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) ustala się, co następuje:

§ 1. Do podstawowych zadań stacji obsługi sprzętu pożarniczego działających w komendach wojewódzkich straży pożarnych, zwanych dalej „SOS", należy zapewnienie utrzymania właściwego stanu technicznego sprzętu pożarniczego eksploatowanego w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. 1. SOS powinny być przygotowane do wykonywania konserwacji i obsługi technicznej oraz napraw bieżących i awaryjnych sprzętu silnikowego, agregatów, sprzętu łączności i ochrony dróg oddechowych oraz pozostałego sprzętu pożarniczego.

2. Prace, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane przez etatową obsługę składającą się z personelu inżynieryjno-technicznego oraz z wykwalifikowanych rzemieślników w myśl przepisów określających czasokresy i zakres wykonywanych prac, przy zastosowaniu obowiązującej technologii i użyciu materiałów zgodnie z normami.

§ 3. SOS nie powinny w zasadzie wykonywać głównych napraw samochodów motopomp i agregatów.

§ 4. 1. SOS poza stanowiskami konserwacyjno-obsługowymi powinny być wyposażone w stanowiska diagnostyczne umożliwiające przeprowadzenie w pełnym zakresie badań stanu technicznego pojazdów samochodowych i motopomp.

2. W razie braku odpowiednich urządzeń wykonanie badań diagnostycznych należy zlecać stacjom obsługi jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 5. 1. Niezależnie od działających na terenie województwa SOS, utrzymuje się nadal punkty konserwacji sprzętu pożarniczego w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

2. Prace konserwacyjne w punktach, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane przez mechaników-kierowców i kierowców, którym przyznano miesięczny dodatek do wynagrodzenia za utrzymanie w pełnej gotowości pojazdów i sprzętu silnikowego oraz za pełnienie dodatkowych czynności nie wchodzących w zakres normalnych obowiązków.

3. Punkty konserwacji sprzętu pożarniczego powinny również wykonywać obsługę techniczną sprzętu silnikowego ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych znajdujących się w rejonie działania terenowych jednostek ochrony przeciwpożarowej.

4. Obsługę techniczną sprzętu silnikowego ochotniczej i obowiązkowej straży pożarnej należy wykonywać przy współudziale mechanika tej straży.

§ 6. Postanowienia niniejszych wytycznych mają odpowiednio zastosowanie do szkół pożarniczych.



Komendant Główny Straży Pożarnych

Z. Jarosz

49.

WYJAŚNIENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 31 maja 1977 r.

w sprawie udzielania zaliczek absolwentom szkół pożarniczych

Absolwenci szkół pożarniczych podejmujący służbę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej po raz pierwszy po ukończeniu nauki w szkole, otrzymują wynagrodzenie miesięczne płatne z dołu, stosownie do postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1974 r. w sprawie ujednolicenia terminów wypłaty wynagrodzenia za pracę (Dz. U. Nr 47, poz. 285).

Stwarza to duże trudności dla absolwentów szkół pożarniczych w pokrywaniu wydatków związanych z utrzymaniem w pierwszym miesiącu ich służby.

W związku z powyższym zaleca się, aby wypłacać tym absolwentom, na ich wniosek, zaliczkę w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia z chwilą podjęcia służby. Zaliczkę tę należy potrącać z wynagrodzenia absolwenta w 12 miesięcznych równych ratach, a wypłatę jej dokonywać z osobowego funduszu płac w ramach zatwierdzonego planu finansowego.

Możliwość wypłacania powyższych zaliczek dla absolwentów szkół chorążych pożarnictwa przewidują postanowienia § 8 uchwały Nr 58 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1970 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół zawodowych i ogólnokształcących (Monitor Polski Nr 14, poz. 116), a dla absolwentów Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej postanowienia § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (tekst jednolity Dz. U. z 1972 r. Nr 2, poz. 9).

Komendant Główny Straży Pożarnych

wz. W. Pilawski

WARUNKI PRENUMERATY

Cena prenumeraty krajowej rocznie zł 24.

Termin składania zamówień i wpłat:

a) do 25 listopada na styczeń, I kwartał, I półrocze i cały następny rok,

b) do 10 każdego miesiąca (z wyjątkiem grudnia) poprzedzającego okres prenumeraty.

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne oraz wszelkiego rodzaju inne zakłady pracy składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa — Książka — Ruch".

Zakłady pracy w miejscowościach, w których nie ma Oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni, zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Indeks 35613

W.Z.Graf. Zam. 3102. Ark. druk. 6,50. Ark. wyd 8,00